

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 268

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 62

22 października 2019

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1745 z dnia 13 sierpnia 2019 r. uzupełniające i zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE w odniesieniu do punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L, zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z lądu, dostarczania wodoru na potrzeby transportu drogowego i dostarczania gazu ziemnego na potrzeby transportu drogowego i wodnego oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674 ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1746 z dnia 1 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1185 ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach ⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1747 z dnia 15 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 w odniesieniu do wymogów dotyczących pewnych licencji załogi lotniczej i upoważnień, przepisów dotyczących organizacji szkoleniowych i właściwych organów ⁽¹⁾ 23

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1748 z dnia 7 października 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Podkomitecie ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarne go utworzonym na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do zmian do załącznika V do rozdziału 4 tego układu ... 53
- PROJEKT Decyzja NR podkomitetu ds. Zarządzania sanitarnego i fitosanitarne go ue-ukraina z dnia zmieniająca załącznik V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu 55
- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/1749 z dnia 14 października 2019 r. w sprawie wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen dotyczących Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) 73

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/1745

z dnia 13 sierpnia 2019 r.

uzupełniające i zmieniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE w odniesieniu do punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L, zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z lądu, dostarczania wodoru na potrzeby transportu drogowego i dostarczania gazu ziemnego na potrzeby transportu drogowego i wodnego oraz uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 14, art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 11,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem działań normalizacyjnych Komisji jest zagwarantowanie, aby specyfikacje techniczne mające na celu zapewnienie interoperacyjności punktów ładowania i punktów tankowania były określone w normach europejskich lub międzynarodowych za pomocą wskazania wymaganych specyfikacji technicznych z uwzględnieniem istniejących norm europejskich i odpowiednich międzynarodowych działań normalizacyjnych.
- (2) Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 ⁽²⁾ Komisja zwróciła się ⁽³⁾ do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) i Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) o opracowanie i przyjęcie stosownych norm europejskich lub o zmianę istniejących norm europejskich w odniesieniu do: zasilania energią elektryczną na potrzeby transportu drogowego i morskiego oraz żeglugi śródlądowej; dostarczania wodoru na potrzeby transportu drogowego; dostarczania gazu ziemnego, w tym biometanu, na potrzeby transportu drogowego i morskiego oraz żeglugi śródlądowej.
- (3) Normy opracowane przez CEN i CENELEC zostały zaakceptowane przez przemysł europejski w celu zapewnienia ogólnounijnej mobilności za pomocą pojazdów i statków napędzanych różnymi paliwami. CEN i CENELEC zaleciły Komisji włączenie tych norm do unijnych ram prawnych. Należy więc odpowiednio uzupełnić lub zmienić specyfikacje techniczne, o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (4) Przepisy dotyczące „interoperacyjności” w kontekście niniejszego rozporządzenia delegowanego odnoszą się ściśle do zdolności stacji ładowania i tankowania do dostarczania energii, która jest kompatybilna ze wszystkimi technologiami pojazdów, w celu umożliwienia bezproblemowego korzystania w całej UE z pojazdów napędzanych paliwami alternatywnymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywę Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji C(2015) 1330 final z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie wniosku o normalizację skierowanego do europejskich organizacji normalizacyjnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 dotyczącego opracowania europejskich norm dla infrastruktury paliw alternatywnych (M/533).

- (5) CEN i CENELEC poinformowały Komisję o normach, których stosowanie zaleca się w odniesieniu do punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L. Do tych punktów ładowania powinny mieć zastosowanie normy EN 62196-2 „Wtyczki, gniazda wtyczkowe, złącza pojazdowe i wtyki pojazdowe – Przewodowe ładowanie pojazdów elektrycznych – Część 2: Wymagania dotyczące zgodności wymiarowej i zamienności wyrobów prądu przemiennego z zestykami tulejkowo-kołkowymi” oraz IEC 60884-1 „Gniazda wtyczkowe i wtyczki do użytku domowego i podobnego – Część 1: Wymagania ogólne”. Należy zatem odpowiednio uzupełnić pkt 1.5 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (6) CEN i CENELEC poinformowały Komisję o normach, których stosowanie zaleca się w odniesieniu do zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z lądu. Do takiego zasilania energią elektryczną powinny mieć zastosowanie normy EN 15869-2 „Statki żeglugi śródlądowej – Połączenie elektryczne z lądem, prąd trójfazowy 400 V, do 63 A, 50 Hz – Część 2: Przyłącze lądowe, wymagania dotyczące bezpieczeństwa” (w trakcie wprowadzania zmian mających na celu zwiększenie natężenia prądu z 63 do 125 A) oraz EN 16840 „Statki żeglugi śródlądowej – Lądowe przyłącze elektryczne, prąd trójfazowy 400 V, 50 Hz i co najmniej 250 A”. Należy zatem odpowiednio uzupełnić pkt 1.8 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (7) CEN i CENELEC poinformowały Komisję o normach, których stosowanie zaleca się w odniesieniu do stacji tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG). Norma europejska EN ISO 16923 „Stacje tankowania gazu ziemnego – Stacje CNG do tankowania pojazdów” obejmuje projektowanie, budowę, obsługę, przegląd i utrzymanie stacji tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG) do pojazdów, uwzględniając wyposażenie, bezpieczeństwo i urządzenia sterujące. Ta norma europejska ma również zastosowanie do części stacji tankowania, w których gaz ziemny znajduje się w stanie lotnym i w których dystrybuuje się CNG uzyskany ze skroplonego gazu ziemnego (L-CNG) zgodnie z normą EN ISO 16924. Ma ona także zastosowanie do biometanu, oczyszczonego metanu z pokładów węgla (CBM) oraz dostaw gazu pochodzącego z odparowywania LNG (na miejscu lub gdzie indziej). Elementy normy EN ISO 16923 zapewniające interoperacyjność stacji tankowania CNG i pojazdów powinny mieć zastosowanie do punktów tankowania CNG. Należy zatem odpowiednio uzupełnić pkt 3.4 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (8) CEN i CENELEC poinformowały Komisję o normach, których stosowanie zaleca się w odniesieniu do stacji tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG). Norma europejska EN ISO 16924 „Stacje tankowania gazu ziemnego – Stacje LNG do tankowania pojazdów” w jej aktualnej wersji obejmuje projektowanie, budowę, eksploatację, utrzymanie i inspekcję stacji tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) do pojazdów, uwzględniając wyposażenie, bezpieczeństwo i urządzenia sterujące. Ta norma europejska określa również projektowanie, budowę, eksploatację, utrzymanie i inspekcję stacji tankowania na potrzeby wykorzystania LNG jako lokalnego źródła w celu tankowania CNG do pojazdów (stacje tankowania L-CNG), w tym urządzenia zabezpieczające i kontrolne stacji oraz specjalistyczne wyposażenie stacji tankowania L-CNG. Ta norma europejska obejmuje stacje tankowania o następujących właściwościach: ograniczony dostęp; dostęp publiczny (samoobsługa lub pomoc); dystrybucja z odmierzaniem lub bez odmierzania; stacje tankowania o stałym magazynie LNG; stacje tankowania z mobilnym magazynem LNG. Norma europejska EN ISO 12617 „Pojazdy drogowe – Złącze do tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) – Złącze 3,1 MPa” w jej aktualnej wersji określa króćce oraz gniazda zbudowane w całości z nowych i nieużywanych części i materiałów, do tankowania skroplonego gazu ziemnego (LPG) do pojazdów drogowych napędzanych LPG. Złącze do tankowania LNG składa się odpowiednio z gniazda nalewaka i nasadki ochronnej (zamontowanej na pojeździe) oraz króćca. Ta norma europejska ma zastosowanie wyłącznie do urządzeń przeznaczonych do pracy przy maksymalnym ciśnieniu roboczym 3,4 MPa (34 bar) dla pojazdów zasilanych LNG i posiadających znormalizowane części łączące. Elementy normy EN ISO 16924 zapewniające interoperacyjność stacji tankowania LNG oraz norma EN ISO 12617 określająca specyfikacje dla złączy powinny mieć zastosowanie do punktów tankowania LNG. Należy zatem odpowiednio uzupełnić pkt 3.2 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (9) CEN i CENELEC poinformowały Komisję o normach, których stosowanie zaleca się w odniesieniu do punktów tankowania dla statków żeglugi śródlądowej lub statków morskich. Norma europejska EN ISO 20519 „Statki i technika morska – Specyfikacja tankowania statków napędzanych skroplonym gazem ziemnym” zawiera odmienne wymagania dotyczące punktów tankowania dla statków morskich i dla statków żeglugi śródlądowej. W przypadku statków morskich, które nie są objęte Międzynarodowym kodeksem budowy i wyposażenia statków przewożących skroplone gazy luzem (kodeksem IGC), punkty tankowania LNG powinny być zgodne z normą EN ISO 20519. Jednakże w przypadku statków żeglugi śródlądowej punkty tankowania LNG powinny być zgodne z normą EN ISO 20519 (części 5.3–5.7) wyłącznie do celów interoperacyjności. Norma europejska EN ISO 20519 powinna mieć zastosowanie do punktów tankowania dla statków morskich i ta sama norma europejska (części 5.3–5.7) powinna mieć zastosowanie do punktów tankowania dla statków żeglugi śródlądowej. Należy zatem odpowiednio uzupełnić pkt 3.1 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (10) CEN i CENELEC poinformowały Komisję o normie, której stosowanie zaleca się w odniesieniu do punktów tankowania wodoru dystrybuujących gazowy wodór oraz stosowanych w tym przypadku procedur tankowania. Norma europejska EN 17127 „Zewnętrzne punkty tankowania wodoru dystrybuujące gazowy wodór i stosowane procedury tankowania” w jej aktualnej wersji obejmuje kwestie interoperacyjności w odniesieniu do projektowania, budowy, obsługi, przeglądu i utrzymania stacji do tankowania gazowego wodoru do pojazdów. Wymogi w zakresie interoperacyjności opisane w normie EN 17127 powinny mieć zastosowanie do punktów tankowania wodoru i ta sama norma europejska powinna mieć również zastosowanie do odpowiednich procedur tankowania. Należy zatem odpowiednio zmienić pkt 2.1 i 2.3 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.

- (11) CEN i CENELEC poinformowały Komisję o normie, której stosowanie zaleca się w odniesieniu do określania parametrów jakościowych wodoru dystrybuowanego w punktach tankowania wodoru do pojazdów drogowych. Norma europejska EN 17124 „Paliwo wodorowe – Specyfikacja produktu i zapewnienie jakości – Zastosowania polimerowych ogniw paliwowych (PEM) dla pojazdów drogowych” w jej obowiązującej wersji dotyczy parametrów jakościowych paliwa wodorowego i odpowiedniego zapewnienia jakości w celu zapewnienia jednolitości wodoru jako produktu przeznaczonego do stosowania w systemach polimerowych ogniw paliwowych (PEM) pojazdów drogowych. Norma europejska EN 17124, w której zdefiniowano parametry jakościowe wodoru dystrybuowanego w punktach tankowania wodoru, powinna mieć zastosowanie. Należy zatem odpowiednio zmienić pkt 2.2 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (12) CEN i CENELEC poinformowały Komisję, że zaleca się stosowanie normy europejskiej EN ISO 17268 „Urządzenia przyłączeniowe do tankowania pojazdów lądowych napędzanych gazowym wodorem” w odniesieniu do złączy przeznaczonych dla pojazdów silnikowych na potrzeby tankowania gazowego wodoru. Istotne jest zatem zakończenie procesu certyfikacji złączy do tankowania gazowego wodoru do pojazdów silnikowych zgodnie z normą EN ISO 17268. Po zakończeniu tego procesu złącza dla pojazdów silnikowych stosowane do tankowania gazowego wodoru powinny być zgodne z normą EN ISO 17268. Należy zatem odpowiednio zmienić pkt 2.4 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (13) CEN i CENELEC poinformowały Komisję, że norma europejska EN ISO 14469 „Pojazdy drogowe – Złącze do tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG)” powinna mieć zastosowanie do złączy i gniazd do tankowania CNG. Należy zatem odpowiednio zmienić pkt 3.3 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE.
- (14) Przeprowadzono konsultacje z grupą ekspertów będących członkami „Forum Zrównoważonego Transportu” oraz Centralną Komisją Żeglugi na Renie (CKŻR), które przedstawiły swoje opinie na temat norm europejskich będących przedmiotem niniejszego rozporządzenia delegowanego Komisji.
- (15) Komisja powinna odpowiednio uzupełnić i zmienić dyrektywę 2014/94/UE, wprowadzając odniesienia do norm europejskich opracowanych przez CEN i CENELEC.
- (16) W przypadku gdy nowe specyfikacje techniczne określone w załączniku II do dyrektywy 2014/94/UE należy ustanowić, zaktualizować bądź uzupełnić w drodze rozporządzeń delegowanych Komisji, należy zastosować 24-miesięczny okres przejściowy.
- (17) Niniejsze rozporządzenie powinno uwzględniać aktualizacje dokonane na wniosek niektórych państw członkowskich dotyczące punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L, zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z łądu oraz punktów tankowania LNG na potrzeby transportu wodnego, jak również nowe prace wykonane przez CEN i CENELEC w zakresie norm dotyczących dostarczania gazu ziemnego i wodoru. Należy zatem uchylić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674 (*),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Punkty ładowania przeznaczone dla pojazdów silnikowych kategorii L

W odniesieniu do punktów ładowania przeznaczonych dla pojazdów silnikowych kategorii L, o których to punktach ładowania mowa w pkt 1.5 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE, zastosowanie mają następujące specyfikacje techniczne:

- (1) publicznie dostępne punkty ładowania prądem przemiennym do 3,7 kVA przeznaczone dla pojazdów elektrycznych kategorii L są w celu zapewnienia interoperacyjności wyposażone w co najmniej jedno z następujących urządzeń:
 - (a) gniazda wtyczkowe lub złącza pojazdowe typu 3 A opisane w normie EN 62196-2 (do ładowania w trybie 3);
 - (b) gniazda wtyczkowe zgodne z normą IEC 60884-1 (do ładowania w trybie 1 lub 2);
- (2) publicznie dostępne punkty ładowania prądem przemiennym powyżej 3,7 kVA przeznaczone dla pojazdów elektrycznych kategorii L są w celu zapewnienia interoperacyjności wyposażone w co najmniej gniazda wtyczkowe lub złącza pojazdowe typu 2 opisane w normie EN 62196-2.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674 z dnia 17 listopada 2017 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE w odniesieniu do punktów ładowania dla pojazdów silnikowych kategorii L, zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z łądu i punktów tankowania skroplonego gazu ziemnego na potrzeby transportu wodnego, oraz zmieniające tę dyrektywę w odniesieniu do złączy dla pojazdów silnikowych stosowanych do tankowania wodoru w stanie gazowym (Dz.U. L 114 z 4.5.2018, s. 1).

Artykuł 2

Zasilanie statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z lądu

W odniesieniu do zasilania statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z lądu, o którym to zasilaniu mowa w pkt 1.8 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE, zastosowanie ma następująca specyfikacja techniczna:

Zasilanie statków żeglugi śródlądowej energią elektryczną z lądu musi być zgodne z normą EN 15869-2 lub normą EN 16840, w zależności od wymagań dotyczących energii.

Artykuł 3

Punkty tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG) przeznaczone dla pojazdów silnikowych

W odniesieniu do punktów tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG), o których mowa w pkt 3.4 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE, zastosowanie mają następujące specyfikacje techniczne:

Ciśnienie tankowania (ciśnienie eksploatacyjne) musi wynosić 20,0 MPa manometrycznie (200 bar) w temperaturze 15 °C. Dopuszcza się maksymalne ciśnienie tankowania 26,0 MPa przy „kompensacji temperatury” zgodnie z normą EN ISO 16923 „Stacje tankowania gazu ziemnego – Stacje CNG do tankowania pojazdów”.

Artykuł 4

Punkty tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) przeznaczone dla pojazdów silnikowych

W odniesieniu do punktów tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) przeznaczonych dla pojazdów silnikowych, o których to punktach tankowania mowa w pkt 3.2 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE, zastosowanie mają następujące specyfikacje techniczne:

Ciśnienie tankowania musi być niższe niż maksymalne dopuszczalne ciśnienie robocze zbiornika pojazdu zgodnie z normą EN ISO 16924 „Stacje tankowania gazu ziemnego – Stacje LNG do tankowania pojazdów”.

Profil złącza musi odpowiadać normie EN ISO 12617 „Pojazdy drogowe – Złącze do tankowania skroplonego gazu ziemnego (LNG) – Złącze 3,1 MPa”.

Artykuł 5

Punkty tankowania przeznaczone dla statków żeglugi śródlądowej lub statków morskich

W odniesieniu do punktów tankowania przeznaczonych dla statków żeglugi śródlądowej lub statków morskich, o których to punktach tankowania mowa w pkt 3.1 załącznika II do dyrektywy 2014/94/UE, zastosowanie mają następujące specyfikacje techniczne:

W przypadku statków morskich, które nie są objęte Międzynarodowym kodeksem budowy i wyposażenia statków przewożących skroplone gazy luzem (kodeksem IGC), punkty tankowania LNG muszą być zgodne z normą EN ISO 20519.

W przypadku statków żeglugi śródlądowej punkty tankowania LNG muszą być zgodne z normą EN ISO 20519 (części 5.3–5.7) wyłącznie do celów interoperacyjności.

Artykuł 6

W załączniku II do dyrektywy 2014/94/UE wprowadza się następujące zmiany:

(1) pkt 2.1 otrzymuje brzmienie:

„2.1. Zewnętrzne punkty tankowania wodoru, które służą do dystrybucji gazowego wodoru stosowanego jako paliwo w pojazdach silnikowych, muszą być zgodne z wymogami w zakresie interoperacyjności opisanymi w normie EN 17127 »Zewnętrzne punkty tankowania wodoru dystrybuujące gazowy wodór i stosowane procedury tankowania.«.”;

(2) pkt 2.2 otrzymuje brzmienie:

„2.2. Parametry jakościowe wodoru dystrybuowanego w punktach tankowania wodoru do pojazdów silnikowych muszą być zgodne z wymogami opisanymi w normie EN 17124 »Paliwo wodorowe – Specyfikacja produktu i zapewnienie jakości – Zastosowania polimerowych ogniw paliwowych (PEM) dla pojazdów drogowych«; metody zapewnienia jakości wodoru są również opisane w tej normie.”;

(3) pkt 2.3 otrzymuje brzmienie:

„2.3. Algorytm tankowania musi być zgodny z wymogami normy EN 17127 »Zewnętrzne punkty tankowania wodoru dystrybuujące gazowy wódór i stosowane procedury tankowania«.”;

(4) pkt 2.4 otrzymuje brzmienie:

„2.4. Po zakończeniu procesów certyfikacji złączy zgodnie z normą EN ISO 17268 złącza dla pojazdów silnikowych stosowane do tankowania gazowego wodoru muszą być zgodne z normą EN ISO 17268 »Urządzenia przyłączeniowe do tankowania pojazdów lądowych napędzanych gazowym wodorem«.”;

(5) pkt 3.3 otrzymuje brzmienie:

„3.3. Profil złącza musi być zgodny z wymogami określonymi w normie EN ISO 14469 »Pojazdy drogowo – Złącze do tankowania sprężonego gazu ziemnego (CNG)«.”.

Artykuł 7

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/674 traci moc.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 12 listopada 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 sierpnia 2019 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Violeta BULC
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1746**z dnia 1 października 2019 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1185 ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 223 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 ⁽²⁾ ustanawia zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach.
- (2) W rezolucji z dnia 7 czerwca 2016 r. o nieuczciwych praktykach handlowych w łańcuchu dostaw żywności ⁽³⁾ Parlament Europejski wezwał wszystkie strony zainteresowane w łańcuchu dostaw żywności do wzmocnienia przejrzystości i lepszego informowania na wszystkich etapach tego łańcucha, a także do wzmocnienia organów i narzędzi pozyskiwania informacji z rynku, aby terminowo przekazywać rolnikom i organizacjom producentów dokładne dane rynkowe.
- (3) W grudniu 2016 r. Rada w swoich konkluzjach z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie wzmocnienia pozycji rolników w łańcuchu dostaw żywności oraz zwalczania nieuczciwych praktyk handlowych zwróciła się do Komisji o rozwiązanie problemu braku przejrzystości i asymetrii informacyjnej w łańcuchu dostaw żywności.
- (4) W kwietniu 2019 r. przyjęto dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 ⁽⁴⁾, w ślad za którą Parlament Europejski, Rada i Komisja wydały w dniu 22 marca 2019 r. wspólne oświadczenie ⁽⁵⁾ wzywające/zachęcające Komisję do wzmocnienia przejrzystości na rynku rolnym i rynku żywności na szczeblu Unii, w tym poprzez udoskonalenie gromadzenia danych statystycznych niezbędnych do analizy mechanizmów kształtowania cen w całym łańcuchu dostaw produktów rolnych, aby ułatwić podmiotom gospodarczym i organom publicznym podejmowanie bardziej świadomych wyborów i pogłębić zrozumienie rozwoju sytuacji na rynku przez podmioty gospodarcze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 113).

⁽³⁾ Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 49.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 59).

⁽⁵⁾ ST 7607 2019 ADD 1 REV 1, 22.3.2019, s. 1.

- (5) Ponadto w styczniu 2016 r. Komisja powołała Grupę Zadaniową ds. Rynków Rolnych – niezależną grupę ekspertów, której zadaniem było opracowanie zaleceń dotyczących sposobów wzmocnienia pozycji producentów w łańcuchu dostaw produktów rolnych i żywności. Aby to osiągnąć, Komisja zaleciła zwiększenie przejrzystości rynku w celu promowania doskonalszych warunków konkurencji w całym łańcuchu poprzez wprowadzenie lub udoskonalenie istniejącej sprawozdawczości cenowej, w szczególności w sektorze mięsa, owoców i warzyw oraz w sektorze mleczarskim. Zaleciła również, aby zgromadzone dane były rozpowszechniane w sposób odpowiednio zagregowany.
- (6) W 2017 r. przeprowadzono otwarte konsultacje społeczne, a w 2018 r. do państw członkowskich, zainteresowanych stron i konsumentów przesłano specjalne kwestionariusze. W 2018 i 2019 r. zorganizowano szereg ukierunkowanych na tę problematykę warsztatów i konferencji z udziałem zainteresowanych stron oraz spotkania grup ekspertów z państw członkowskich i grup dialogu obywatelskiego ds. przejrzystości rynku.
- (7) Na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1185 obowiązkowe stało się podawanie informacji dotyczących cen, produkcji i rynku, ale tylko w odniesieniu do cen produkcji.
- (8) Zatem o ile z jednej strony Unia zapewnia obecnie stosunkowo wysoki poziom informowania społeczeństwa o cenach producenta i cenach konsumpcyjnych – w oparciu o dane pochodzące z urzędów statystycznych państw członkowskich – to z drugiej strony społeczeństwo ma dostęp do bardzo małej ilości informacji na temat cen w całym łańcuchu dostaw produktów rolnych i żywności. Rozszerzenie sprawozdawczości cenowej powinno zlikwidować luki informacyjne, w szczególności tam, gdzie łańcuchy dostaw żywności są złożone. Monitorowanie transmisji cen w całym łańcuchu poprzez rozszerzenie gromadzenia i rozpowszechniania danych powinno umożliwić uczestnikom rynku lepsze zrozumienie funkcjonowania łańcucha dostaw, a co za tym idzie usprawnić ogólnie jego funkcjonowanie i efektywność gospodarczą, w szczególności jeśli chodzi o słabsze podmioty, które nie mają łatwego dostępu do prywatnych informacji o cenach.
- (9) Ceny aktualnie zgłaszane to ceny sprzedaży produkcji praktykowane przez podmioty gospodarcze na pierwszym etapie łańcucha dostaw produktów rolnych i żywności. Monitorowanie transmisji cen w całym łańcuchu będzie wymagało gromadzenia danych dotyczących cen pochodzących od różnych podmiotów w łańcuchu (na przykład hurtowników, przedsiębiorców handlowych, przemysłu spożywczego i sprzedawców detalicznych), w szczególności w przypadku łańcuchów dostaw o bardzo zróżnicowanych etapach i produktach.
- (10) Zgłaszanie wyłącznie cen reprezentatywnych (takich jak ceny na głównych rynkach i u znaczących podmiotów) powinno umożliwić państwom członkowskim stosowanie racjonalnego pod względem kosztów podejścia w procesie gromadzenia informacji i przyczynić się do ograniczenia do minimum obciążeń administracyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw. Zgodnie z obecnymi praktykami państwa członkowskie powinny opisać metodę ustalania cen reprezentatywnych. Powinny również dążyć do zbliżenia metod, aby zagwarantować jak najlepszą porównywalność danych między państwami członkowskimi.
- (11) Aby zaproponować racjonalny pod względem czasu i kosztów mechanizm sprawozdawczy, Komisja powinna udostępnić podmiotom istniejący system informacji, tak aby umożliwić im przekazywanie informacji bezpośrednio do Komisji, pod nadzorem państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję, jeśli delegują ten obowiązek powiadamiania na podmioty gospodarcze.
- (12) Komisja powinna organizować regularne spotkania z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami w celu wymiany najlepszych praktyk, rozwijania synergii i przyczyniania się do wspólnego rozumienia dynamiki rynku w łańcuchu dostaw produktów rolnych i żywności. Komisja powinna również przekazywać państwom członkowskim i zainteresowanym stronom informacje na temat stosowania rozporządzenia.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1185.
- (14) Należy wyznaczyć taką datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, która dawałaby państwom członkowskim możliwość dostosowania się do nowych obowiązków sprawozdawczych.
- (15) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1185

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2017/1185 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„w przypadku powiadomień zgodnych z rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 oraz aktami przyjętymi na podstawie tego rozporządzenia system informacji, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, udostępnia się również, w stosownych przypadkach, podmiotom gospodarczym i państwom trzecim.”;

- 2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Powiadomienie domyślne

O ile w aktach, o których mowa w art. 1, nie przewidziano inaczej, jeżeli państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, państwa trzecie lub podmioty gospodarcze nie zgłosiły Komisji wymaganych informacji lub dokumentów w określonym terminie (»brak deklaracji«), uznaje się, że powiadomiły one:

- a) o wartości zerowej w przypadku informacji ilościowych;
- b) o sytuacji »nic do zgłoszenia« w przypadku informacji jakościowych.”;

- 3) tytuł rozdziału II otrzymuje brzmienie:

„POWIADOMIENIA I KOORDYNACJA W ZAKRESIE INFORMACJI O CENACH, PRODUKCJI I RYNKU ORAZ INFORMACJE WYMAGANE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH”;

- 4) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, państwa trzecie i podmioty gospodarcze zgłaszają Komisji wszelkie nowe istotne informacje, które mogą w istotny sposób zmienić informacje już zgłoszone.”;

- 5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Informacje dodatkowe

Państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, państwa trzecie i podmioty gospodarcze mogą zgłaszać Komisji informacje dodatkowe, oprócz tych wymaganych w załącznikach I, II i III, z użyciem systemu informacji, o którym mowa w art. 1, jeżeli takie informacje są uznawane za istotne przez zainteresowane państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, zainteresowane państwa trzecie i podmioty gospodarcze. Powiadomień takich dokonuje się na formularzu udostępnionym przez Komisję w systemie informacji.”;

- 6) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) nagłówek art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Definicja ceny i ilości”;

- b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do każdego powiadomienia dotyczącego cen i ilości, wymaganego na podstawie niniejszej sekcji, państwa członkowskie zgłaszają źródło i metodę używaną do określenia podanych informacji. W powiadomieniach takich zawiera się informacje dotyczące reprezentatywnych rynków określonych przez państwa członkowskie i odpowiednich współczynników ważenia.”;

- c) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do każdego powiadomienia dotyczącego cen i ilości, wymaganego na podstawie niniejszej sekcji, państwa członkowskie mogą zlecić podmiotom gospodarczym bezpośrednią transmisję cen i ilości do systemu informacji Komisji, o którym mowa w art. 1. Państwa członkowskie informują Komisję o tożsamości podmiotów gospodarczych, które są przedmiotem takiego delegowania.”;

7) art. 10, 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 10

Zgłaszanie cen w walucie urzędowej

O ile nie określono inaczej w załącznikach I, II i III, państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, podmioty gospodarcze zgłaszają informacje o cenach w swojej walucie urzędowej, bez podatku VAT.

Artykuł 11

Cotygodniowe powiadomienia o cenach

O ile nie określono inaczej w załączniku I, państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, podmioty gospodarcze zgłaszają Komisji cotygodniowe informacje o cenach, o których mowa w tym załączniku, nie później niż o godzinie 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w każdą środę w odniesieniu do poprzedniego tygodnia.

Artykuł 12

Inne niż cotygodniowe powiadomienia o cenach, produkcji i rynku

Państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, podmioty gospodarcze zgłaszają Komisji w określonych terminach:

- a) inne niż cotygodniowe informacje dotyczące cen, o których mowa w załączniku II,
- b) informacje dotyczące produkcji i rynku, o których mowa w załączniku III.”;

8) załączniki I, II i III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wymogi dotyczące cotygodniowych powiadomień dotyczących cen, o których mowa w art. 11

O ile nie określono inaczej, zainteresowane państwa członkowskie to państwa, które produkują lub wykorzystują ponad 2 % całkowitej unijnej produkcji lub wykorzystania.

1. Zboża

Treść powiadomienia: ceny rynkowe reprezentatywne dla każdego zboża oraz grupy jakościowej zboża uznanych za istotne dla rynku Unii, za tonę produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

Uwagi: ceny odnoszą się, w stosownych przypadkach, do aspektów jakości, miejsca notowania i etapu wprowadzania do obrotu każdego produktu.

2. Ryż

Treść powiadomienia: ceny rynkowe reprezentatywne dla każdej odmiany ryżu uznanej za istotną dla rynku Unii, za tonę produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie produkujące ryż i państwa członkowskie posiadające łuszcarnie ryżu.

Uwagi: ceny odnoszą się, w stosownych przypadkach, do etapu przetwarzania, miejsca notowania i etapu wprowadzania do obrotu każdego produktu.

3. Nasiona oleiste

Treść powiadomienia: ceny reprezentatywne dla rzepaku, nasion słonecznika, nasion soi, śruty rzepakowej, poekstrakcyjnej śruty słonecznikowej, śruty sojowej, surowego oleju rzepakowego, surowego oleju słonecznikowego i surowego oleju sojowego.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie o powierzchni obsadzonej odpowiednią uprawą wynoszącą co najmniej 10 000 hektarów rocznie. W odniesieniu do powiadomień dotyczących cen śrut i olejów – państwa członkowskie przetwarzające ponad 200 000 ton odnośnych roślin oleistych.

4. Oliwa z oliwek

Treść powiadomienia: średnie ceny zanotowane na najważniejszych rynkach reprezentatywnych i średnie wazone ceny krajowe w odniesieniu do kategorii oliwy z oliwek wymienionych w części VIII załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, za 100 kg produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie produkujące więcej niż 20 000 ton oliwy z oliwek w okresie rocznym od 1 października do 30 września.

Uwagi: ceny odpowiadają oliwie z oliwek luzem, ex mill dla oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i ex factory dla innych kategorii. Rynki reprezentatywne obejmują co najmniej 70 % krajowej produkcji danego produktu.

Ceny zakupu

Treść powiadomienia: ceny zakupu (sprzedawcy detaliczni) reprezentatywne dla kategorii oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwy z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia, o których mowa w części VIII załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, za 100 kg produktu.

Uwagi: ceny reprezentatywne odpowiadają oliwie z oliwek z pierwszego tłoczenia w opakowaniu i oliwie z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia w pojemnikach gotowych do zaoferowania konsumentom końcowym i obejmują co najmniej jedną trzecią krajowych zakupów danego produktu.

5. Owoce i warzywa, banany

a) *ceny produktów przeznaczonych na rynek produktów świeżych*

Treść powiadomienia: ceny reprezentatywne dla rodzajów i odmian pomidorów, jabłek, pomarańczy, brzoskwiń i nektaryn wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/891 ⁽¹⁾, za 100 kg netto produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie wymienione w załączniku VI do rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891.

Uwagi: ceny są cenami EXW punkt pakowania, dotyczącymi produktów sortowanych, pakowanych i – w odpowiednich przypadkach – znajdujących się na paletach.

b) *ceny bananów*

Treść powiadomienia: ceny hurtowe bananów żółtych objętych kodem CN 0803 90 10, za 100 kg produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie wprowadzające do obrotu więcej niż 50 000 ton bananów żółtych w roku kalendarzowym.

Uwagi: ceny zgłasza się według grupy państw pochodzenia.

c) *ceny producenta*

Treść powiadomienia: reprezentatywne ceny pomidorów, jabłek, pomarańczy, brzoskwiń i nektaryn oraz bananów przeznaczonych na rynek produktów świeżych. Wszystkie ceny za 100 kg produktu.

Uwagi: ceny zgłasza się na poziomie producenta i zbieranych produktów.

d) *ceny zakupu*

Treść powiadomienia: ceny zakupu (sprzedawcy detaliczni) reprezentatywne dla pomidorów, jabłek, pomarańczy, brzoskwiń i nektaryn, za 100 kg produktu.

6. Mięso

Treść powiadomienia: ceny tusz i kawałków wołowych, wieprzowych i baranich oraz niektórych rodzajów żywego bydła, cieląt i prosiąt w odniesieniu do klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz zgłaszania cen rynkowych zgodnie z przepisami Unii na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, za 100 kg produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: w odniesieniu do tusz i żywych zwierząt – wszystkie państwa członkowskie w odniesieniu do kawałków – państwa członkowskie, których produkcja krajowa stanowi co najmniej 2 % produkcji w Unii;

Uwagi: jeżeli zdaniem właściwego organu danego państwa członkowskiego liczba tusz lub żywych zwierząt do zgłoszenia jest zbyt mała, dane państwo członkowskie może podjąć decyzję o zawieszeniu w danym okresie rejestracji cen takich tusz lub żywych zwierząt, przy czym powiadamia Komisję o powodach swojej decyzji. Jeśli chodzi o kawałki, zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają ceny tylnych ćwierćtuszy wołowych, przednich ćwierćtuszy wołowych, wołowego mięsa mielonego, schabu wieprzowego, boczku wieprzowego, łopatki wieprzowej, wieprzowego mięsa mielonego i szynki wieprzowej.

Ceny zakupu

Treść powiadomienia: ceny zakupu (sprzedawcy detaliczni lub inne podmioty działające na rynku spożywczym) reprezentatywne dla mielonego mięsa wieprzowego i wołowego, za 100 kg produktu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/891 z dnia 13 marca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw, uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 (Dz.U. L 138 z 25.5.2017, s. 4).

7. Mleko i przetwory mleczne

Treść powiadomienia: ceny serwatki w proszku, odtłuszczonego mleka w proszku, mleka pełnego w proszku, masła, śmietany, mleka spożywczego i serów przemysłowych, za 100 kg produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie, których produkcja krajowa stanowi co najmniej 2 % produkcji w Unii; lub, w przypadku serów przemysłowych, jeżeli dany rodzaj sera stanowi co najmniej 4 % łącznej krajowej produkcji sera.

Uwagi: ceny zgłaszane są jako ceny produktów zakupionych od producenta, z wyłączeniem wszelkich innych kosztów (transport, załadunek, przeładunek, składowanie, palety, ubezpieczenie itp.) na podstawie umów zawartych na dostawy realizowane w ciągu trzech miesięcy.

Ceny zakupu

Treść powiadomienia: ceny zakupu (sprzedawcy detaliczni lub inne podmioty działające na rynku spożywczym) reprezentatywne dla masła i odpowiednich serów za 100 kg produktu.

8. Jaja

Treść powiadomienia: cena hurtowa jaj klasy A w podziale na metodę chowu (średnia kategorii L i M), za 100 kg produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

Uwagi: ceny zgłaszane są jako ceny w punktach pakowania.

9. Mięso drobiowe

Treść powiadomienia: średnia cena hurtowa całych kurczaków klasy A („kurczaki 65 %”) i kawałków kurczaka (filet z piersi, nogi), za 100 kg produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

Uwagi: ceny zgłaszane są cenami produktów w rzeźniach lub zanotowanymi na rynkach reprezentatywnych.

Ceny zakupu

Treść powiadomienia: ceny zakupu (sprzedawcy detaliczni lub inne podmioty działające na rynku spożywczym) reprezentatywne dla całych kurczaków klasy A i filetów z piersi kurczaka, za 100 kg produktu.

10. Inne

Treść powiadomienia: cena preparatu mleczno-tłuszczowego, za 100 kg produktu.

Uwagi: ceny zgłaszane są jako ceny produktów zakupionych od producenta, z wyłączeniem wszelkich innych kosztów (transport, załadunek, przeładunek, składowanie, palety, ubezpieczenie itp.) na podstawie umów zawartych na dostawy realizowane w ciągu trzech miesięcy.

ZAŁĄCZNIK II

Wymogi w zakresie innych niż cotygodniowe powiadomień dotyczących cen, o których mowa w art. 12 lit. a)

O ile nie określono inaczej, zainteresowane państwa członkowskie to państwa, które produkują lub wykorzystują ponad 2 % całkowitej unijnej produkcji lub wykorzystania, z wyjątkiem produktów ekologicznych, dla których próg ten wynosi 4 % produkcji.

1. Zboża**a) ceny zbóż ekologicznych**

Treść powiadomienia: ceny rynkowe reprezentatywne dla ekologicznej pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum i żyta, za tonę produktu.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

b) ceny mąki pszennej

Treść powiadomienia: ceny sprzedaży (przemysł młynarski) reprezentatywne dla mąki pszennej, za tonę produktu.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

c) ceny zakupu mąki pszennej

Treść powiadomienia: ceny zakupu (sprzedawcy detaliczni lub inne podmioty działające na rynku spożywczym) reprezentatywne dla mąki pszennej, za tonę produktu.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

2. Nasiona oleiste i rośliny wysokobiałkowe

Treść powiadomienia: ceny rynkowe reprezentatywne dla każdej rośliny białkowej uznanej za mającą istotne znaczenie dla rynku Unii, jak również dla ekologicznej soi, ekologicznej śruty sojowej, niezmodyfikowanej genetycznie śruty sojowej, za tonę produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: w odniesieniu do roślin białkowych – państwa członkowskie o powierzchni obsadzonej odpowiednią uprawą wynoszącą co najmniej 10 000 hektarów rocznie.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

3. Cukier

Treść powiadomienia:

a) średnie ważone następujących cen cukru, za tonę cukru, jak również łączne stosowne ilości i ważone odchylenia standardowe:

(i) za poprzedni miesiąc – cena sprzedaży;

(ii) w odniesieniu do poprzedniego miesiąca – cena sprzedaży na fakturach odpowiadających umowom krótkoterminowym. Ceny te publikowane są przez Komisję najwcześniej 2 miesiące po zakończeniu okresu powiadomienia ustalonego poniżej.

b) średnia cena ważona buraka cukrowego w poprzednim roku gospodarczym, za tonę buraka, jak również odpowiednie ilości łącznie.

Zainteresowane państwa członkowskie:

a) w odniesieniu do cen cukru – wszystkie państwa członkowskie, w których produkuje się więcej niż 10 000 ton cukru z buraków cukrowych lub z cukru surowego;

b) w odniesieniu do cen cukru z buraków cukrowych – państwa członkowskie o powierzchni uprawy buraków cukrowych w danym roku większej niż 1 000 ha.

Okres powiadomienia:

a) w odniesieniu do cen cukru – do 25. dnia każdego miesiąca;

b) w odniesieniu do cen buraków cukrowych – do 30 czerwca każdego roku.

Uwagi: Ceny ustalane są zgodnie z metodą opublikowaną przez Komisję i odnoszą się do:

- a) cen cukru białego luzem, EXW, dla cukru standardowej jakości określonej w pkt B ppkt II załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pozyskiwanych od przedsiębiorstw cukrowniczych i rafinerii;
- b) cen buraków cukrowych dla buraków cukrowych standardowej jakości zawierających co najmniej 16 % cukru, płaconej przez przedsiębiorstwa produkujące cukier producentom. Buraki przypisuje się do tego samego roku gospodarczego co produkowany z nich cukier.

Ceny zakupu

Treść powiadomienia: ceny zakupu (sprzedawcy detaliczni, przemysł spożywczy i przemysł niespożywczy inny niż biopaliwowy) reprezentatywne dla cukru i melasy, za tonę produktu.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca.

Uwagi: ceny reprezentatywne są ustalane zgodnie z metodą opublikowaną przez Komisję.

4. Włókno lniane

Treść powiadomienia: średnie ceny EXW za poprzedni miesiąc odnotowane na najważniejszych rynkach reprezentatywnych dla długiego włókna lnianego, za tonę produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie, w których długie włókna lniane są wytwarzane z powierzchni obsadzonej lnu włóknistego, przekraczającej 1 000 ha.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

5. Oliwa z oliwek i oliwki stołowe

Treść powiadomienia:

- ceny rynkowe reprezentatywne dla oliwy z oliwek w odniesieniu do kategorii oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia, o których mowa w części VIII załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, za 100 kg produktu;
- ceny reprezentatywne dla surowych oliwek stołowych, za 100 kg produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie:

- w odniesieniu do ekologicznej oliwy z oliwek – państwa członkowskie produkujące więcej niż 5 000 ton ekologicznej oliwy z oliwek (kategorie oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia i oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia) w okresie rocznym od 1 października do 30 września;
- w odniesieniu do oliwek stołowych – państwa członkowskie produkujące więcej niż 5 000 ton oliwek stołowych w okresie rocznym od 1 września do 31 sierpnia.

Okres powiadomienia:

- w odniesieniu do ekologicznej oliwy z oliwek – do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca;
- w odniesieniu do oliwek stołowych – do 15 stycznia każdego roku w odniesieniu do zbiorów w poprzednim roku kalendarzowym (1 września – 31 grudnia).

Uwagi: w odniesieniu do ekologicznej oliwy z oliwek – ceny odpowiadają oliwie z oliwek luzem, ex mill dla oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia i ex factory dla innych kategorii. W odniesieniu do surowych oliwek stołowych – ceny odpowiadają oliwkom dostarczonym przez producentów w punktach odbioru przemysłu przetwórczego.

6. Wino

Treść powiadomienia: w odniesieniu do win, o których mowa w pkt 1 części II załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

- a) zestawienie cen za poprzedni miesiąc, za hektolitr wina, z podaniem odpowiednich objętości; lub
- b) publicznie dostępne źródła informacji uznane za wiarygodne do odnotowywania cen.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie, w których produkcja wina w ciągu ostatnich pięciu lat przekraczała średnio 5 % łącznej produkcji wina w Unii.

Okres powiadomienia: do 15. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

Uwagi: ceny są cenami za produkt niepakowany od producenta. W odniesieniu do informacji, o których mowa w lit. a) i b), dane państwa członkowskie dokonują wyboru ośmiu najbardziej reprezentatywnych rynków do monitorowania, wśród których muszą być co najmniej dwa rynki win z chronioną nazwą pochodzenia lub z chronionym oznaczeniem geograficznym.

7. Mleko i przetwory mleczne

a) **mleko**

Treść powiadomienia: cena mleka surowego i mleka surowego ekologicznego oraz szacowana cena dostaw surowego mleka w bieżącym miesiącu, za 100 kg produktu o rzeczywistej zawartości tłuszczu i białka.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

Uwagi: cena jest ceną płaconą przez pierwszych skupujących mających siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego.

b) **przetwory mleczne**

Treść powiadomienia: ceny serów innych niż sery przemysłowe, o których mowa w pkt 7 załącznika I, za 100 kg produktu.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie w odniesieniu do rodzajów serów istotnych dla rynku krajowego.

Okres powiadomienia: do 15. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

Uwagi: ceny odnoszą się do cen sera zakupionego od producenta, z wyłączeniem wszelkich innych kosztów (transport, załadunek, przeładunek, składowanie, palety, ubezpieczenie itp.) na podstawie umów zawartych na dostawy realizowane w ciągu trzech miesięcy.

8. Owoce i warzywa, banany

a) **ceny ekologicznych świeżych owoców i warzyw**

Treść powiadomienia: ceny sprzedaży reprezentatywne dla ekologicznych pomidorów, jabłek, pomarańczy, brzoskwiń i nektaryn, za 100 kg produktu.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca kalendarzowego.

b) **ceny zielonych bananów**

Treść powiadomienia:

- a) średnie ceny sprzedaży na lokalnych rynkach zielonych bananów wprowadzanych do obrotu w regionie produkcji, za 100 kg produktu, i odpowiadające im ilości;
- b) średnie ceny sprzedaży zielonych bananów wprowadzanych do obrotu poza regionem produkcji, za 100 kg produktu, i odpowiadające im ilości.

Okres powiadomienia:

- do 15 czerwca każdego roku w odniesieniu do poprzedniego okresu od 1 stycznia do 30 kwietnia,
- do 15 października każdego roku w odniesieniu do poprzedniego okresu od 1 maja do 31 sierpnia,
- do 15 lutego każdego roku w odniesieniu do poprzedniego okresu od 1 września do 31 grudnia.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie z regionem produkcji, a mianowicie:

- a) Wyspy Kanaryjskie;
- b) Gwadelupa;
- c) Martynika;
- d) Madera i Azory;

e) Kreta i Lakonia;

f) Cypr.

Uwagi: ceny zielonych bananów wprowadzanych do obrotu w Unii poza regionem produkcji są cenami w pierwszym porcie wyładunku (towary nierozładowane).

c) ***ceny producenta***

Treść powiadomienia: reprezentatywne ceny pomidorów, jabłek i pomarańczy przeznaczonych do przetworzenia. Wszystkie ceny za 100 kg produktu.

Okres powiadomienia:

a) w odniesieniu do pomidorów – do 31 stycznia następnego roku;

b) w odniesieniu do jabłek i pomarańczy – do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca kalendarzowego.

Uwagi: ceny zgłasza się na poziomie producenta i zbieranych produktów.

9. **Mięso**

Treść powiadomienia: ceny sprzedaży reprezentatywne dla ekologicznych tusz wołowych zgodnie z klasyfikacją tusz wołowych, podobnie jak w przypadku powiadomienia przewidzianego w załączniku I pkt 6 lit. a), za 100 kg produktu.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

10. **Drób**

Treść powiadomienia: ceny sprzedaży reprezentatywne dla całych kurczaków ekologicznych klasy A („kurczaki 65 %”), za 100 kg produktu.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca kalendarzowego.

ZAŁĄCZNIK III

Wymogi w zakresie zgłaszania informacji dotyczących produkcji i rynku, o których mowa w art. 12 lit. b)**1. Ryż**

Treść powiadomienia: w odniesieniu do każdego rodzaju ryżu, o którym mowa w pkt 2 i 3 części I załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

- a) powierzchnia upraw, wydajność agronomiczna, produkcja ryżu niehuskanego w roku zbiorów i wydajność po przetworzeniu;
- b) ryż na użytek krajowy (w tym przez przemysł przetwórczy), wyrażony w ekwiwalencie ryżu bielonego;
- c) zapasy ryżu (wyrażone w ekwiwalentach ryżu polerowanego) utrzymywane przez producentów i łuszcarnie ryżu w dniu 31 sierpnia każdego roku, w podziale na ryż wyprodukowany w Unii i ryż z przywozu.

Okres powiadomienia: do 15 stycznia każdego roku w odniesieniu do poprzedniego roku.

Zainteresowane państwa członkowskie:

- a) w odniesieniu do produkcji ryżu niehuskanego – wszystkie państwa członkowskie produkujące ryż;
- b) na użytek krajowy – wszystkie państwa członkowskie;
- c) w odniesieniu do zapasów ryżu – wszystkie państwa członkowskie produkujące ryż i państwa członkowskie z łuszcarniami ryżu.

2. Cukier**A. Powierzchnie uprawy buraków cukrowych**

Treść powiadomienia: powierzchnia obsadzona burakami cukrowymi w bieżącym roku gospodarczym i oszacowanie dla kolejnego roku gospodarczego.

Okres powiadomienia: do dnia 31 maja każdego roku.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie o powierzchni obsadzonej większej niż 1 000 ha upraw buraka cukrowego w danym roku.

Uwagi: dane podawane są w hektarach, w podziale na powierzchnie z przeznaczeniem do produkcji cukru oraz z przeznaczeniem do produkcji bioetanolu.

B. Produkcja i wykorzystanie cukru i bioetanolu

Treść powiadomienia:

- a) produkcja: produkcja cukru i melasy oraz produkcja bioetanolu przez każde przedsiębiorstwo w poprzednim roku gospodarczym oraz – w odniesieniu do bieżącego roku gospodarczego – szacunkowa całkowita produkcja cukru w każdym państwie członkowskim oraz szacunkowa produkcja cukru przez każde przedsiębiorstwo;
- b) wykorzystanie: cukier sprzedawany przez przedsiębiorstwa i rafinerie w poprzednim roku gospodarczym, w podziale według przeznaczenia.

Okres powiadomienia: do dnia 30 listopada każdego roku w odniesieniu do produkcji i wykorzystania z poprzedniego roku gospodarczego oraz szacunkowej całkowitej produkcji cukru z bieżącego roku gospodarczego; do 31 marca każdego roku (30 czerwca dla francuskich departamentów Gwadelupa i Martynika) w odniesieniu do produkcji z bieżącego roku gospodarczego przez każde przedsiębiorstwo.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie, w których produkuje się więcej niż 10 000 ton cukru.

Uwagi:

- a) „produkcja cukru” oznacza łączną ilość, wyrażoną w tonach cukru białego, w następujący sposób
 - (i) cukier biały, niezależnie od różnic w jakości;
 - (ii) cukier surowy, na podstawie uzysku określonego zgodnie z pkt B ppkt III załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
 - (iii) cukier inwertowany, według masy;
 - (iv) syrop sacharozowy i syrop cukru inwertowanego, o stopniu czystości co najmniej 70 % i produkowane z buraków cukrowych, na podstawie zawartości cukru ekstraktywnego lub na podstawie rzeczywistego uzysku;
 - (v) syrop sacharozowy i syrop cukru inwertowanego, o stopniu czystości co najmniej 75 % i produkowane z trzciny cukrowej, na podstawie zawartości cukru;

- b) produkcja cukru nie obejmuje cukru białego uzyskanego z jednego z produktów, o których mowa w lit. a), lub wyprodukowanego w ramach uszlachetniania czynnego;
- c) cukier uzyskany z buraków zasianych podczas danego roku gospodarczego jest przypisywany do następnego roku gospodarczego. Państwa członkowskie mogą jednak zdecydować o przypisaniu cukru ekstrahowanego z buraków zasianych jesienią danego roku gospodarczego do tego samego roku gospodarczego, powiadamiając Komisję o swojej decyzji do dnia 1 października 2017 r.;
- d) dane dla cukru przedstawiane są w podziale na miesiąc oraz, w odniesieniu do bieżącego roku gospodarczego, odpowiadają danym tymczasowym do lutego oraz oszacowaniom dla pozostałych miesięcy roku gospodarczego;
- e) produkcja bioetanolu obejmuje tylko bioetanol uzyskany z jednego z produktów, o których mowa w lit. a), i jest podawana w hektolitrach;
- f) „wykorzystanie cukru” oznacza całkowite ilości, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego, sprzedawane przez przedsiębiorstwa cukrownicze i rafinerie sprzedawcom detalicznym i użytkownikom cukru w ciągu roku gospodarczego. Ilości te należy podzielić na ilości sprzedane do celów sprzedaży detalicznej, ilości dla przemysłu spożywczego i dla innych sektorów przemysłu, z wyjątkiem bioetanolu.

C. **Produkcja izoglukozy**

Treść powiadomienia:

- a) ilości izoglukozy z własnej produkcji dostarczone przez każdego producenta w poprzednim roku gospodarczym;
- b) ilości izoglukozy z własnej produkcji dostarczone przez każdego producenta w poprzednim miesiącu.

Okres powiadomienia: do 30 listopada każdego roku w odniesieniu do poprzedniego roku gospodarczego, oraz do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie, w których produkuje się izoglukozę.

Uwagi: „produkcja izoglukozy” oznacza łączną ilość produktu otrzymanego z glukozy lub jej polimerów, zawierającego wagowo w suchej masie co najmniej 41 % fruktozy, w tonach suchej masy, niezależnie od faktycznej zawartości fruktozy powyżej progu 41 %. Roczne dane dotyczące produkcji podaje się w podziale na poszczególne miesiące.

D. **Zapasy cukru i izoglukozy**

Treść powiadomienia:

- a) ilości produkcji cukru składowane pod koniec każdego miesiąca przez przedsiębiorstwa cukrownicze i rafinerie;
- b) ilości produkcji izoglukozy składowane przez producentów izoglukozy na koniec poprzedniego roku gospodarczego.

Okres powiadomienia: do końca każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca dla cukru i do 30 listopada dla izoglukozy.

Zainteresowane państwa członkowskie:

- a) w odniesieniu do cukru – wszystkie państwa członkowskie, w których znajdują się przedsiębiorstwa cukrownicze lub rafinerie i produkcja cukru przekracza 10 000 ton;
- b) w odniesieniu do izoglukozy – wszystkie państwa członkowskie, w których produkuje się izoglukozę.

Uwagi: dane odnoszą się do produktów składowanych w swobodnym obrocie na terytorium Unii oraz do produkcji cukru i produkcji izoglukozy zdefiniowanych w pkt B i C.

W odniesieniu do cukru:

- dane odnoszą się do ilości posiadanych przez przedsiębiorstwo lub rafinerię lub objętych gwarancją,
- w odniesieniu do ilości składowanych na koniec lipca, sierpnia i września, w danych podaje się ilość, która pochodzi z produkcji w ramach kolejnego roku gospodarczego,
- jeśli przechowywanie ma miejsce w państwie członkowskim innym niż powiadamiające Komisję, powiadamiające państwo członkowskie informuje dane inne państwo członkowskie o ilościach składowanych na jego terytorium i ich lokalizacjach, do końca miesiąca następującego po powiadomieniu Komisji.

W odniesieniu do izoglukozy ilości odnoszą się do ilości należących do producenta.

E. Umowy w ramach handlu

Treść powiadomienia: treść umów w ramach wymiany handlowej między plantatorami a przedsiębiorstwami oraz klauzul dotyczących podziału wartości. Odpowiednie elementy, które należy zgłosić, są ustalane zgodnie z metodą opublikowaną przez Komisję.

Okres powiadomienia: do końca każdego roku gospodarczego w odniesieniu do tego roku gospodarczego.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie, w których znajdują się przedsiębiorstwa cukrownicze lub rafinerie, a produkcja cukru przekracza 10 000 ton;

3. Rośliny włókniste

Treść powiadomienia:

- a) powierzchnia uprawy lnu włóknistego w poprzednim roku gospodarczym i oszacowanie dla bieżącego roku gospodarczego, wyrażona w hektarach;
- b) produkcja długiego włókna lnianego w poprzednim roku gospodarczym i oszacowanie dla bieżącego roku gospodarczego, wyrażona w tonach;
- c) powierzchnia uprawy bawełny w poprzednim roku zbiorów i oszacowanie dla bieżącego roku zbiorów, wyrażona w hektarach;
- d) produkcja bawełny nieodziarnionej w poprzednim roku zbiorów i oszacowanie dla bieżącego roku zbiorów, wyrażona w tonach;
- e) średnia cena bawełny nieodziarnionej płacona producentom bawełny w poprzednim roku zbiorów, wyrażona w tonach produktu.

Okres powiadomienia:

- a) w odniesieniu do powierzchni lnu włóknistego – do 31 lipca każdego roku;
- b) w odniesieniu do produkcji długiego włókna lnianego – do 31 października każdego roku;
- c) w odniesieniu do bawełny – do 15 października każdego roku.

Zainteresowane państwa członkowskie:

- a) w odniesieniu do lnu – wszystkie państwa członkowskie, w których długie włókna lniane są wytwarzane z powierzchni obsadzonej lnu włóknistego przekraczającej 1 000 ha;
- b) w odniesieniu do bawełny – wszystkie państwa członkowskie o obszarze zasiewu bawełny co najmniej 1 000 ha.

4. Chmiel

Treść powiadomienia: następujące informacje dotyczące produkcji ogółem oraz – w odniesieniu do informacji, o których mowa w lit. b), c) i d), w podziale na odmiany gorzkiej i aromatycznej:

- a) liczba rolników uprawiających chmiel;
- b) powierzchnia uprawy chmielu, wyrażona w hektarach;
- c) ilość w tonach oraz średnia cena producenta, wyrażona w kg chmielu sprzedanego w ramach umów terminowych i bez takich umów;
- d) produkcja alfa-kwasu w tonach oraz średnia zawartość alfa-kwasu (procentowo).

Okres powiadomienia: do 30 kwietnia roku następującego po zbiorach chmielu.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie o powierzchni obsadzonej chmielu powyżej 200 hektarów w poprzednim roku.

5. Oliwa z oliwek

Treść powiadomienia:

- a) dane na temat produkcji końcowej (w tym produkcji ekologicznej), łącznej konsumpcji krajowej (w tym przez przemysł przetwórczy) i zapasów końcowych za poprzedni okres roczny od 1 października do 30 września;
- b) oszacowanie produkcji miesięcznej, oszacowanie miesięcznego poziomu zapasów utrzymywanych przez producentów oraz oszacowanie produkcji końcowej, łącznej konsumpcji krajowej (w tym przez przemysł przetwórczy) i zapasów końcowych za bieżący okres roczny od 1 października do 30 września.

Okres powiadomienia:

- a) do 31 października każdego roku – w odniesieniu do danych odnoszących się do poprzedniego okresu rocznego;
- b) do 31 października każdego roku i do 15. dnia każdego miesiąca od listopada do czerwca – w odniesieniu do danych odnoszących się do bieżącego okresu rocznego.

Zainteresowane państwa członkowskie: w odniesieniu do powiadomień dotyczących miesięcznego poziomu zapasów – państwa członkowskie produkujące więcej niż 20 000 ton oliwy z oliwek w okresie rocznym od 1 października do 30 września. W odniesieniu do innych danych – wszystkie państwa członkowskie produkujące oliwę z oliwek.

6. Tytoń

Treść powiadomienia: dla każdej grupy odmian surowca tytoniowego:

- a) liczba rolników;
- b) powierzchnia w hektarach;
- c) dostarczone ilości w tonach;
- d) średnia cena płacona rolnikom, z wyłączeniem podatków i innych opłat, za kg produktu.

Okres powiadomienia: do 31 lipca roku następującego po roku zbiorów.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie o powierzchni obsadzonej tytoniu powyżej 3 000 hektarów w poprzednich zbiorach.

Uwagi: grupy odmian surowca tytoniowego:

- Grupa I Suszony ogniowo-rurowo: tytoń suszony w piecach o kontrolowanym przepływie powietrza, temperaturze i wilgotności, w szczególności Virginia;
- Grupa II Suszony powietrzem na jasny: tytoń suszony na powietrzu pod osłoną z uniemożliwieniem fermentacji, w szczególności Burley i Maryland;
- Grupa III Suszony powietrzem na ciemny: tytoń suszony na powietrzu pod osłoną, pozostawiony do naturalnej fermentacji przed wprowadzeniem do obrotu, w szczególności Badischer Geudertheimer, Fermented Burley, Havana, Mocny Skroniowski, Nostrano del Brenta oraz Puławski;
- Grupa IV Suszony ogniowo-płomieniowo: tytoń suszony ogniem, w szczególności Kentucky oraz Salento;
- Grupa V Suszony na słońcu: tytoń suszony na słońcu, zwany również „odmianami orientalnymi”, w szczególności Basmas, Katerini i Kaba-Koulak.

7. Produkty sektora wina

Treść powiadomienia:

- a) oszacowanie produkcji produktów winiarskich (w tym moszczu winogronowego poddanego fermentacji i niepoddanego fermentacji) na terytorium danego państwa członkowskiego w ciągu bieżącego roku winiarskiego;
- b) ostateczne wyniki deklaracji produkcji, o których mowa w art. 31 rozporządzenia (UE) 2018/273 ⁽¹⁾, oraz oszacowanie produkcji nieobjętej takimi deklaracjami;
- c) zestawienie deklaracji zapasów, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) 2018/273, posiadanych na dzień 31 lipca poprzedniego roku winiarskiego;
- d) bilans końcowy poprzedniego roku winiarskiego, w tym pełne informacje na temat podaży (początkowy stan zapasów, produkcja, przywóz), wykorzystania (konsumpcja przez ludzi i przemysł, transformacja, wywóz i straty) oraz zapasów końcowych.

Okres powiadomienia:

- a) oszacowanie produkcji do 30 września każdego roku;
- b) ostateczne wyniki deklaracji produkcji do 15 marca każdego roku;
- c) zestawienie deklaracji zapasów do 31 października każdego roku;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/273 z dnia 11 grudnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu zezwoleń na nasadzenia winorośli, rejestru winnic, dokumentów towarzyszących i świadectw, rejestru przychodów i rozchodów, obowiązkowych deklaracji, powiadomień i publikowania zgłoszonych informacji, oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiednich kontroli i kar, zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008, (WE) nr 606/2009 i (WE) nr 607/2009 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 i rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/560 (Dz.U. L 58 z 28.2.2018, s. 24).

d) bilans końcowy do 15 stycznia każdego roku.

Zainteresowane państwa członkowskie: państwa członkowskie, które prowadzą aktualny rejestr winnic zgodnie z art. 145 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

8. Mleko

Treść powiadomienia:

- łączna ilość surowego mleka krowiego, w kilogramach przy rzeczywistej zawartości tłuszczu.
- łączna ilość ekologicznego surowego mleka krowiego, w kilogramach przy rzeczywistej zawartości tłuszczu.
- zawartość tłuszczu i białka w surowym mleku krowim, jako procent masy produktu.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

Uwagi: w odniesieniu do mleka – ilości odnoszą się do mleka dostarczonego w poprzednim miesiącu do pierwszych skupujących mających siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszyscy pierwsi skupujący mający siedzibę na ich terytorium zgłaszali właściwemu organowi krajowemu ilości surowego mleka krowiego, które dostarczono im każdego miesiąca, w sposób terminowy i dokładny, aby spełnić ten wymóg.

9. Jaja

Treść powiadomienia:

- liczba zakładów produkcji jaj z podziałem na metody chowu, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 589/2008 ⁽²⁾, oraz liczba zakładów produkcji jaj ekologicznych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 ⁽³⁾, w tym maksymalna pojemność zakładu pod względem liczby kur niosek utrzymywanych w tym samym czasie;
- wielkość produkcji jaj w skorupkach z podziałem na metody chowu, wyrażona w tonach masy netto, w tym jaj ekologicznych.

Okres powiadomienia:

- liczba zakładów produkcji rocznie – do 1 kwietnia każdego roku;
- wielkość produkcji w ujęciu miesięcznym – do 25. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

10. Alkohol etylowy

Treść powiadomienia: dla alkoholu pochodzenia rolniczego w hektolitrach czystego alkoholu:

- a) produkcja przez fermentację i destylację, w podziale na poszczególne surowce rolne, z których wytwarzany jest alkohol;
- b) ilości przekazane od producentów lub importerów alkoholu w celu przetwarzania lub pakowania, w podziale na kategorię użycia (żywność i napoje, paliwa, przemysłowe/inne).

Okres powiadomienia: do 1 marca każdego roku w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

11. Mięso

Treść powiadomienia:

- a) wołowina: liczba i masa sklasyfikowanych tusz według kategorii i w podziale na klasy uformowania i okrywy tłuszczowej;
- b) wieprzowina: liczba i masa sklasyfikowanych tusz dla każdej klasy zawartości chudego mięsa;
- c) wołowina: liczba i masa sklasyfikowanych tusz ekologicznych według kategorii i w podziale na klasy uformowania i okrywy tłuszczowej.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 589/2008 z dnia 23 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 20).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 4).

Okres powiadomienia: co tydzień w przypadku lit. a) i b), wraz z powiadomieniem o cenach przewidzianym w pkt 6 lit. a) załącznika I; co miesiąc w przypadku lit. c), wraz z powiadomieniem o cenach przewidzianym w pkt 9 załącznika II.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

12. Inne

Treść powiadomienia: łączna ilość preparatu mleczno-tłuszczowego, wyrażona w tonach.

Okres powiadomienia: do 25. dnia każdego miesiąca w odniesieniu do poprzedniego miesiąca.

Zainteresowane państwa członkowskie: wszystkie państwa członkowskie.

Uwagi: ilości odnoszą się do produktu mleczno-tłuszczowego wyprodukowanego w poprzednim miesiącu przez przetwórców mlecznych mających siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1747**z dnia 15 października 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 w odniesieniu do wymogów dotyczących pewnych licencji załogi lotniczej i upoważnień, przepisów dotyczących organizacji szkoleniowych i właściwych organów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23 ust. 1, art. 27 ust. 1 i art. 62 ust. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 ⁽²⁾ ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące wymogów technicznych i procedur administracyjnych odnoszących się do załóg w lotnictwie cywilnym.
- (2) Wdrożenie rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 ujawniło, że pewne wymogi zawierały błędy redakcyjne lub nieścisłości. Oprócz tego szereg terminów lub przepisów, pierwotnie przewidzianych, aby zapewnić państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na dostosowanie przepisów krajowych do przepisów rozporządzenia (UE) nr 1178/2011, upłynęło lub straciło ważność. Powyższe spowodowało problemy z wdrażaniem i przejrzystością przepisów unijnych. Przedmiotowe wymogi należy zatem doprecyzować i skorygować. Należy wprowadzić nowe definicje, aby umożliwić spójne stosowanie terminologii.
- (3) Aby wzmocnić proporcjonalność i przejrzystość ram regulacyjnych dla lotnictwa ogólnego, przepisy mające zastosowanie do pilotów lekkich statków powietrznych, pilotów turystycznych, pilotów szybowcowych, pilotów balonowych, należy zmienić w celu uwzględnienia rozszerzenia uprawnień oraz wyjaśnienia zakresu szkoleń i egzaminów. Uwzględniając rozszerzenie uprawnień, należy doprecyzować uprawnienia wodne, wymagania dotyczące bieżącej praktyki, wymagania dotyczące egzaminów z wiedzy teoretycznej oraz wymogi dotyczące zaliczania.
- (4) Wymogi dotyczące uprawnień do wykonywania lotów według wskazań przyrządów na samolotach i śmigłowcach należy zmienić w celu doprecyzowania przepisów dotyczących wiedzy teoretycznej i szkolenia w locie oraz wymogów dotyczących przedłużenia i wznowienia uprawnień.
- (5) Zmiany wymogów dotyczących uprawnień na klasę i typ należy wprowadzić w celu wyjaśnienia i zapewnienia spójności odnośnie do wariantów statków powietrznych, ważności i wznowienia. Ponadto należy wprowadzić zmiany w celu doprecyzowania wymogów dotyczących: uprawnień do wykonywania akrobacji, uprawnień do holowania szybowców i holowania banerów, uprawnień do wykonywania lotów nocnych i uprawnień do wykonywania lotów w terenie górzystym.
- (6) Wdrażając przepisy, stwierdzono, że niektóre wymogi mające zastosowanie do instruktorów i egzaminatorów są niejasne. W związku z powyższym w odniesieniu do instruktorów należy zmienić wymogi dotyczące: uprawnień instruktorskich, warunków wstępnych, oceny kompetencji, ważności, uprawnień i warunków, zakresu szkolenia, przedłużenia i wznowienia. W odniesieniu do egzaminatorów należy zmienić wymogi dotyczące: upoważnień egzaminatora, standaryzacji, warunków wstępnych, oceny kompetencji, ważności, uprawnień i warunków, przedłużenia i wznowienia uprawnień.

⁽¹⁾ Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1178/2011 z dnia 3 listopada 2011 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do załóg w lotnictwie cywilnym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 311 z 25.11.2011, s. 1).

- (7) W rozporządzeniu (UE) 2018/1139 przewidziano możliwość uznawania szkolenia i doświadczenia w zakresie statków powietrznych nieobjętych rozporządzeniem (UE) 2018/1139 (załącznik I „Statki powietrzne, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. d)”) na potrzeby uzyskania licencji zgodnej z częścią FCL. Z tego względu należy zmienić odpowiednie przepisy dotyczące organizacji szkoleniowych oraz właściwego organu, aby umożliwić takie uznanie.
- (8) Wdrożenie przepisów dotyczących zadeklarowanych organizacji szkoleniowych (DTO) ⁽³⁾ ujawniło potrzebę doprecyzowania obowiązujących przepisów w celu zapewnienia skutecznego nadzoru regulacyjnego nad DTO. Wymogi należy zmienić w celu zapewnienia, że możliwość szkolenia w DTO będzie występować, jedynie jeśli dana DTO mieści się na terytorium, za które państwa członkowskie są odpowiedzialne na mocy konwencji chicagowskiej.
- (9) Wdrożenie przepisów dotyczących możliwości przekazania licencji zgodnych z częścią FCL i związanych z nimi świadectw lekarskich wskazało na potrzebę doprecyzowania odpowiedzialności zaangażowanych właściwych organów i terminu przekazania odpowiedzialności za nadzór. Z tego względu należy zmienić odpowiednie przepisy.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zostały zaproponowane w opinii nr 05/2017 wydanej przez Agencję Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego na podstawie art. 75 ust. 2 lit. b) i c) oraz art. 76 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1139 oraz w kontekście dalszych dyskusji technicznych.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 127 rozporządzenia (UE) 2018/1139,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) różnych świadectw lekarskich dla pilotów, warunków wydawania, utrzymywania w mocy, zmiany, ograniczania, zawieszania lub cofania świadectw lekarskich, przywilejów i obowiązków posiadaczy świadectw lekarskich;”;
- 2) w art. 2 uchyla się pkt 4, 9, 10 i 13;
- 3) w art. 4 uchyla się ust. 1;
- 4) art. 4 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Niezależnie od przepisów ust. 3, uprawnienia na statki powietrzne complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową, przysługujące posiadaczom uprawnień instruktora lub upoważnień egzaminatora na klasę, podlegają konwersji na uprawnienia instruktora lub upoważnienia egzaminatora na typ dla samolotów z załogą jednoosobową.”;
- 5) uchyla się art. 5;
- 6) art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szkolenia rozpoczęte przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z wymaganiami i procedurami JAR, pod nadzorem regulacyjnym państwa członkowskiego, które uzyskało rekomendację dotyczącą wzajemnego uznawania w ramach systemu Wspólnych Władz Lotniczych w odniesieniu do odpowiednich JAR, są w pełni zaliczane na poczet wydania licencji zgodnych z częścią FCL zgodnie z załącznikiem I, pod warunkiem że szkolenie i egzaminowanie zakończy się najpóźniej do dnia 8 kwietnia 2016 r., a licencja zgodna z częścią FCL zostanie wydana najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2020 r.”;

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/1119 z dnia 31 lipca 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 w odniesieniu do zadeklarowanych organizacji szkolenia (Dz.U. L 204 z 13.8.2018, s. 13–30).

7) w art. 10a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1139 organizacje są uprawnione do prowadzenia szkolenia pilotów uczestniczących w eksploatacji statków powietrznych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) pkt (i) oraz (ii) rozporządzenia (UE) 2018/1139, wyłącznie jeśli uzyskały od właściwego organu zatwierdzenie potwierdzające, że spełniają one zasadnicze wymagania określone w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2018/1139 oraz wymagania określone w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia. Jednakże uwzględniając art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2018/1139, organizacje mające główne miejsce prowadzenia działalności w państwie członkowskim są uprawnione do prowadzenia szkoleń, o których mowa w pkt DTO.GEN.110 załącznika VIII do niniejszego rozporządzenia, na terytorium, za które są odpowiedzialne państwa członkowskie na mocy konwencji chicagowskiej, bez konieczności uzyskania takiego zatwierdzenia, jeżeli przedłożyły właściwemu organowi deklarację zgodnie z wymaganiami określonymi w pkt DTO.GEN.115 wspomnianego załącznika oraz, w przypadku gdy jest to wymagane na podstawie pkt DTO.GEN.230 lit. c) tegoż załącznika, właściwy organ zatwierdził program szkolenia.”;

b) uchyla się ust. 2, 3 i 4;

8) w art. 10b uchyla się ust. 2 i 3;

9) w art. 10c uchyla się ust. 2 i 3;

10) w art. 11 uchyla się ust. 2;

11) w art. 11a uchyla się ust. 2 i 3;

12) w art. 12 uchyla się ust. 1b, 2, 3, 5 i 6;

13) art. 12 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje wymogi określone w ust. 2a i 4, powiadamia o tym Komisję i Agencję. Wspomniane powiadomienie zawiera uzasadnienie takiego odstępstwa, jak również program wdrożenia obejmujący przewidziane działania i odpowiednie ramy czasowe.”;

14) załącznik I (część FCL), załącznik VI (część ARA) oraz załącznik VIII (część DTO) zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Pkt 57, 58, 59 i 66 załącznika do niniejszego rozporządzenia stosuje się jednak od dnia 21 grudnia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 (część FCL) wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt FCL.010 wprowadza się następujące zmiany:

a) po definicji terminu „operacja z odchyleniem kątowym” dodaje się definicję w brzmieniu:

„Ocena kompetencji» oznacza wykazanie umiejętności, wiedzy i postawy w celu pierwszego wydania, przedłużenia lub wznowienia uprawnień instruktorskich lub uprawnień egzaminatora.”;

b) po definicji terminu „urządzenie do ćwiczenia procedur lotu i nawigacyjnych” dodaje się definicję w brzmieniu:

„Pilotowany wyłącznie według wskazań przyrządów» oznacza statek powietrzny pilotowany bez jakichkolwiek zewnętrznych punktów odniesienia w symulowanych lub rzeczywistych warunkach meteorologicznych dla lotów wg wskazań przyrządów (IMC).”;

c) po definicji terminu „operacja z odchyleniem liniowym” dodaje się definicję w brzmieniu:

„Loty liniowe pod nadzorem» oznaczają loty liniowe po zatwierdzonym szkoleniu niewymagającym lotów na uprawnienia na typ lub loty liniowe wymagane do raportu danych dotyczących zgodności operacyjnej (OSD).”;

d) po definicji terminu „noc” dodaje się definicję w brzmieniu:

„OSD» oznacza dane dotyczące zgodności operacyjnej określone zgodnie z załącznikiem I (część 21) do rozporządzenia (UE) nr 748/2012.”;

e) po definicji terminu „typ statku powietrznego” dodaje się definicję w brzmieniu:

„Wykaz uprawnień na typ i wpisów do licencji» oznacza wykaz publikowany przez Agencję w oparciu o wyniki oceny OSD na potrzeby licencjonowania załóg lotniczych, zawierający klasy samolotów i typy statków powietrznych.”;

f) definicja terminu „noc” otrzymuje brzmienie:

„Noc» oznacza okres między końcem zmierzchu cywilnego a początkiem świtu cywilnego albo inny okres pomiędzy zachodem a wschodem słońca, jaki określa właściwa władza.”;

g) definicja terminu „inne urządzenia szkoleniowe” otrzymuje brzmienie:

„Inne urządzenia szkoleniowe (OTD – ang. *Other Training Devices*)» oznaczają pomoce szkoleniowe inne niż szkoleniowe urządzenia symulacji lotu (FSTD), umożliwiające szkolenie, kiedy nie jest potrzebne kompletne środowisko kabiny pilota.”;

h) definicja terminu „kontrola umiejętności” otrzymuje brzmienie:

„Kontrola umiejętności» oznacza wykazanie umiejętności w celu przedłużenia lub wznowienia uprawnień i obejmuje ewentualne wymagane egzaminy ustne.”;

2) w pkt FCL.025 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Osoba wnioskująca o określoną licencję lub uprawnienie musi zdać cały zestaw egzaminów z wiedzy teoretycznej pod nadzorem właściwego organu jednego państwa członkowskiego.”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) Kryteria zaliczenia egzaminu

- 1) Osoba wnioskująca zalicza dany test z wiedzy teoretycznej, jeżeli uzyska co najmniej 75 % punktów możliwych do zdobycia w tym teście. Nie stosuje się punktów karnych.
- 2) O ile pozostałe przepisy niniejszej części nie stanowią inaczej, osoba wnioskująca zdała wymagany egzamin z wiedzy teoretycznej dotyczący odpowiedniej licencji pilota lub uprawnienia, jeżeli zaliczyła wszystkie wymagane testy z wiedzy teoretycznej w okresie 18 miesięcy, licząc od końca miesiąca kalendarzowego, w którym osoba ta po raz pierwszy podeszła do egzaminu.
- 3) Jeżeli osoba wnioskująca o egzamin z wiedzy teoretycznej na licencję ATPL lub o wydanie licencji pilota zawodowego (CPL), o uprawnienia do wykonywania lotów według wskazań przyrządów (IR) lub o uprawnienia do wykonywania lotów według wskazań przyrządów na trasie (EIR) nie zaliczy jednego z testów wiedzy teoretycznej w 4 podejściach, bądź jeżeli nie zaliczy wszystkich testów w ciągu 6 sesji lub w okresie, o którym mowa w lit. b) pkt 2, musi ponownie przystąpić do całego zestawu testów egzaminacyjnych z wiedzy teoretycznej.

- 4) Jeżeli osoba wnioskująca o wydanie licencji pilota lekkich statków powietrznych (LAPL), licencji pilota turystycznego (PPL), licencji pilota szybowcowego (SPL) lub licencji pilota balonowego (BPL) nie zaliczy jednego z testów wiedzy teoretycznej w 4 podejściach, bądź jeżeli nie zaliczy wszystkich testów w okresie, o którym mowa w lit. b) pkt 2, musi ponownie przystąpić do całego zestawu testów egzaminacyjnych z wiedzy teoretycznej.
- 5) Przed ponownym przystąpieniem do egzaminów z wiedzy teoretycznej osoba wnioskująca musi przejść dodatkowe szkolenie w DTO lub ATO. Poziom i zakres potrzebnego szkolenia jest ustalany przez DTO lub ATO w oparciu o potrzeby osoby wnioskującej.”;

- 3) pkt FCL.040 otrzymuje brzmienie:

„FCL.040 Korzystanie z uprawnień wynikających z licencji

Korzystanie z uprawnień wynikających z licencji zależy od ważności uprawnień w nich zawartych, w stosownych przypadkach, oraz od ważności świadectwa lekarskiego, w zależności od wykorzystywanych uprawnień.”;

- 4) pkt FCL.055 otrzymuje brzmienie:

„FCL.055 Biegłość językowa

- a) Przepisy ogólne. Piloci samolotów, śmigłowców, pionowzlotów i sterowców, od których wymaga się posługiwania radiotelefonem, nie mogą korzystać z uprawnień wynikających z ich licencji i uprawnień, jeżeli nie posiadają w licencji potwierdzenia biegłości posługiwania się językiem angielskim lub językiem używanym w łączności radiowej podczas lotu. Potwierdzenie wskazuje język, stopień biegłości oraz termin ważności i jest uzyskiwane zgodnie z procedurą ustanowioną przez właściwy organ. Minimalnym akceptowalnym poziomem biegłości jest poziom operacyjny (poziom 4) zgodnie z dodatkiem 2 do niniejszego załącznika.
 - b) Osoba ubiegająca się o wpisanie potwierdzenia biegłości językowej musi wykazać się, zgodnie z dodatkiem 2 do niniejszego załącznika, biegłością językową przynajmniej na poziomie operacyjnym zarówno w stosowaniu frazeologii, jak i zwykłego języka przed, odpowiednio, konsultantem certyfikowanym przez właściwy organ lub organem ds. egzaminów językowych zatwierdzonym przez właściwy organ. Aby tego dokonać, osoba wnioskująca musi wykazać się umiejętnością:
 - 1) skutecznego porozumiewania się w formie wyłącznie głosowej oraz w kontaktach osobistych;
 - 2) dokładnego i precyzyjnego porozumiewania się w zakresie tematów ogólnych i związanych z pracą;
 - 3) wykorzystywania właściwych metod komunikowania się w celu wymiany komunikatów oraz rozpoznawania i wyjaśniania nieporozumień w kontekście ogólnym lub związanym z pracą;
 - 4) pomyślnego i stosunkowo łatwego radzenia sobie z wyzwaniami językowymi powstałymi w wyniku komplikacji lub nieoczekiwanego obrotu zdarzeń, które występują w rutynowych sytuacjach w pracy, lub z zadaniami komunikacyjnymi, które już zna; oraz
 - 5) używania dialektu lub akcentu zrozumiałego dla środowiska lotniczego.
 - c) Z wyjątkiem pilotów, którzy wykazali się biegłością językową na poziomie eksperta (poziom 6), zgodnie z dodatkiem 2 do niniejszego załącznika, potwierdzenie biegłości językowej podlega ponownej ocenie:
 - 1) co 4 lata, w przypadku poziomu operacyjnego (poziom 4); lub
 - 2) co 6 lat, w przypadku poziomu rozszerzonego (poziom 5).
 - d) Szczególne wymagania dla posiadaczy uprawnień do wykonywania lotów według wskazań przyrządów (IR) lub uprawnień do wykonywania lotów według wskazań przyrządów na trasie (EIR). Nie naruszając przepisów powyższych punktów, posiadacze uprawnień IR lub EIR muszą wykazać się umiejętnością używania języka angielskiego na odpowiednim poziomie biegłości określonym w dodatku 2 do niniejszego załącznika.
 - e) Wykazanie się biegłością językową oraz umiejętnością używania języka angielskiego w przypadku posiadaczy uprawnień IR lub EIR odbywa się przy użyciu metody oceny ustalonej przez dowolny właściwy organ.”;
- 5) pkt FCL.060 lit. c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) W przypadku niespełnienia przez pilota wymogu podanego w pkt 1 musi on ukończyć lot szkolny na statku powietrznym z instruktorem upoważnionym zgodnie z podczęścią J do szkolenia w zakresie danego typu statku powietrznego. Przed rozpoczęciem korzystania z uprawnień pilot musi odbyć lot szkolny na statku powietrznym lub FFS danego typu statku powietrznego, który ma zostać użyty, z uwzględnieniem co najmniej tych wymagań w lit. b) pkt 1) i 2).”;
- 6) w pkt FCL.115 dodaje się nową lit. d) w brzmieniu:
- „d) Na potrzeby szkolenia na uprawnienia klasy wodnej samolotów jednosilnikowych tłokowych należy uwzględnić elementy pkt 7 (uprawnienia na klasę – samoloty wodne) sekcji B (specjalne wymagania dla danej kategorii samolotu) dodatku 9 do niniejszego załącznika.”;

7) pkt FCL.120 otrzymuje brzmienie:

„FCL.120 LAPL — egzamin z wiedzy teoretycznej

a) Osoba ubiegająca się o licencję LAPL(A) i LAPL(H) musi wykazać podczas egzaminów, że posiada wiedzę teoretyczną odpowiednią dla nadawanych uprawnień w zakresie następujących przedmiotów:

1) przedmioty wspólne:

- prawo lotnicze i procedury kontroli ruchu lotniczego (ATC),
- człowiek – możliwości i ograniczenia,
- meteorologia,
- łączność,
- nawigacja,

2) przedmioty dotyczące poszczególnych kategorii statków powietrznych:

- zasady lotu,
- procedury operacyjne,
- osiągi i planowanie lotu,
- wiedza ogólna o statku powietrznym.

b) Osoba ubiegająca się o licencję LAPL(B) i LAPL(S) musi wykazać podczas egzaminów, że posiada wiedzę teoretyczną odpowiednią dla nadawanych uprawnień w zakresie następujących przedmiotów:

1) przedmioty wspólne:

- prawo lotnicze i procedury kontroli ruchu lotniczego (ATC),
- człowiek – możliwości i ograniczenia,
- meteorologia, oraz
- komunikacja.

2) przedmioty dotyczące poszczególnych kategorii statków powietrznych:

- zasady lotu,
- procedury operacyjne,
- osiągi i planowanie lotu,
- wiedza ogólna o statku powietrznym, oraz
- nawigacja.”;

8) pkt FCL.105.A otrzymuje brzmienie:

„FCL.105.A LAPL(A) — uprawnienia i warunki

a) Uprawnienia

Posiadacz licencji samolotowej LAPL jest uprawniony do wykonywania czynności pilota dowódcy samolotów jednosilnikowych tłokowych lądowych, samolotów jednosilnikowych tłokowych wodnych lub motoszybowców turystycznych o maksymalnej poświadczonej masie startowej 2 000 kg lub mniej, przewożących maksymalnie 3 pasażerów, w taki sposób, że na pokładzie statku powietrznego zawsze znajdują się maksymalnie 4 osoby.

b) Warunki

- 1) Posiadaczowi licencji LAPL(A) wolno przewozić pasażerów dopiero, gdy po wydaniu licencji wykona 10 godzin czasu lotu jako pilot dowódca samolotów lub motoszybowców turystycznych.
- 2) Posiadacze licencji LAPL(A), którzy mieli wcześniej licencję ATPL(A), MPL(A), CPL(A) lub PPL(A) są zwolnieni z wymogów określonych w lit. b) pkt 1.”;

9) pkt FCL.135.A lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) W celu rozszerzenia swoich uprawnień na inny wariant w ramach danej klasy pilot przechodzi szkolenie w różni-
cach lub szkolenie zapoznawcze. Szkolenie w różni-
cach zostaje wpisane do książki lotów pilota lub do równo-
ważnego dokumentu i potwierdzone podpisem instruktora.”;

10) pkt FCL.140.A otrzymuje brzmienie:

„FCL.140.A LAPL(A) — wymagania dotyczące bieżącej praktyki

- a) Posiadacze licencji LAPL(A) mogą korzystać z wynikających z niej uprawnień, tylko jeżeli spełnili którykolwiek z poniższych warunków, w okresie ostatnich 2 lat, jako pilot samolotu lub motoszybowca turystycznego:
 - 1) wykonali co najmniej 12 godzin czasu lotu jako pilot dowódca lub w locie z instruktorem bądź samodzielnie pod nadzorem instruktora, w tym
 - 12 startów i lądowań;
 - szkolenie odświeżające obejmujące co najmniej 1 godzinę całkowitego czasu lotu z instruktorem;
 - 2) zaliczenie kontroli umiejętności dotyczących licencji LAPL(A) przed egzaminatorem. Kontrola umiejętności musi się opierać na egzaminie praktycznym na licencję LAPL(A);
- b) Jeżeli posiadacze licencji LAPL(A) posiadają zarówno uprawnienia SEP(land), jak i SEP(sea), mogą spełniać wymogi określone w lit. a) pkt 1 dla danej klasy lub kombinacji klas, które będą ważne dla uprawnień. W tym celu na samolocie każdej klasy odbywa się co najmniej 1 godzinę wymaganego czasu lotu i 6 z wymaganych 12 startów i lądowań.”;

11) pkt FCL.140.H otrzymuje brzmienie:

„FCL.140.H LAPL(H) — wymagania dotyczące bieżącej praktyki

Posiadacze licencji LAPL(H) mogą korzystać z wynikających z niej uprawnień wyłącznie dla określonego typu, jeżeli w ciągu ostatnich 12 miesięcy:

- a) odbyli co najmniej sześć godzin czasu lotu helikopterami tego typu jako pilot dowódca lub w locie z instruktorem bądź samodzielnie pod nadzorem instruktora, w tym sześć startów, podejść do lądowania i lądowań, a także zaliczyli szkolenie odświeżające obejmujące co najmniej 1 godzinę całkowitego czasu lotu z instruktorem;
- b) zaliczyli przed egzaminatorem kontrolę umiejętności na konkretnym typie przed ponownym korzystaniem z uprawnień wynikających z ich licencji; Kontrola umiejętności musi się opierać na egzaminie praktycznym na licencję LAPL(H).”;

12) pkt FCL.215 otrzymuje brzmienie:

„FCL.215 Egzaminy z wiedzy teoretycznej

- a) Osoba ubiegająca się o licencję PPL musi wykazać podczas egzaminów, że posiada wiedzę teoretyczną odpowiednią dla nadawanych uprawnień w zakresie następujących przedmiotów:
 - 1) przedmioty wspólne:
 - prawo lotnicze,
 - człowiek – możliwości i ograniczenia,
 - meteorologia, oraz
 - łączność; oraz
 - nawigacja;
 - 2) przedmioty dotyczące poszczególnych kategorii statków powietrznych:
 - zasady lotu,
 - procedury operacyjne,
 - osiągi i planowanie lotu, oraz
 - wiedza ogólna o statku powietrznym.
- b) Osoba ubiegająca się o licencję BPL lub SPL musi wykazać podczas egzaminów, że posiada wiedzę teoretyczną odpowiednią dla nadawanych uprawnień w zakresie następujących przedmiotów:
 - 1) przedmioty wspólne:
 - prawo lotnicze,
 - człowiek – możliwości i ograniczenia,
 - meteorologia, oraz
 - komunikacja,

- 2) przedmioty dotyczące poszczególnych kategorii statków powietrznych:
- zasady lotu,
 - procedury operacyjne,
 - osiągi i planowanie lotu,
 - wiedza ogólna o statku powietrznym, oraz
 - nawigacja.”;
- 13) pkt FCL.205.A lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) Posiadacz licencji PPL(A) jest uprawniony do wykonywania bez wynagrodzenia czynności pilota dowódcy lub drugiego pilota samolotów lub motoszybowców turystycznych w operacjach niekomercyjnych oraz do korzystania ze wszystkich uprawnień przysługujących posiadaczom licencji LAPL(A).”;
- 14) pkt FCL.205.H lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) Posiadacz licencji PPL(H) jest uprawniony do wykonywania bez wynagrodzenia czynności pilota dowódcy lub drugiego pilota śmigłowców w operacjach niekomercyjnych oraz do korzystania z wszystkich uprawnień przysługujących posiadaczom licencji LAPL(H).”;
- 15) pkt FCL.625 IR otrzymuje brzmienie:
- „FCL.625 IR — ważność oraz przedłużenie i wznowienie uprawnień**
- a) Okres ważności
- Uprawnienie IR jest ważne przez jeden rok.
- b) Przedłużenie
- 1) Ważność uprawnienia IR należy przedłużać w okresie 3 miesięcy bezpośrednio poprzedzających jego wygaśnięcie poprzez spełnienie kryteriów przedłużenia ważności dla odpowiedniej kategorii statku powietrznego.
 - 2) Jeżeli kandydat zdecyduje się na spełnienie wymogów dotyczących przedłużenia w terminie wcześniejszym niż wskazano w pkt 1, nowy okres ważności rozpoczyna się od daty kontroli umiejętności.
 - 3) Kandydat, który nie zaliczy odpowiedniej sekcji kontroli umiejętności w zakresie IR przed datą wygaśnięcia uprawnienia IR, może korzystać z uprawnień IR, jedynie jeżeli zaliczy kontrolę umiejętności IR.
- c) Wznowienie
- W przypadku wygaśnięcia uprawnienia IR osoba ubiegająca się o jego wznowienie musi spełnić wszystkie poniższe warunki:
- 1) odbyć szkolenie odświeżające w zatwierdzonym ośrodku szkolenia, jeżeli zatwierdzony ośrodek szkolenia uzna to za konieczne w celu osiągnięcia poziomu umiejętności potrzebnego do zaliczenia elementu egzaminu praktycznego dotyczącego wykonywania lotów według wskazań przyrządów zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika;
 - 2) zaliczyć kontrolę umiejętności zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika na statku powietrznym odpowiedniej kategorii;
 - 3) posiadać odpowiednie uprawnienie na klasę lub typ, o ile nie określono inaczej w niniejszym załączniku.
- d) W przypadku nieprzedłużenia lub niewznowienia ważności uprawnienia IR w ciągu 7 poprzedzających lat osoba ubiegająca się o uprawnienia IR musi ponownie zaliczyć egzamin z wiedzy teoretycznej i egzamin praktyczny w zakresie IR.
- e) Posiadacze licencji pilota wydanej przez państwo trzecie zgodnie z załącznikiem 1 do konwencji chicagowskiej z ważnym uprawnieniem IR są zwolnieni z obowiązku spełnienia wymogów określonych w lit. c) pkt 1 i lit. d) przy wznowianiu uprawnień IR zawartych w licencjach wydanych zgodnie z niniejszym załącznikiem.
- f) Kontrola umiejętności, o której mowa w lit. c) pkt 2 i lit. e), może zostać połączona z kontrolą umiejętności przeprowadzaną na potrzeby wznowienia uprawnień na daną klasę lub typ.”;
- 16) pkt FCL.625.A lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) Przedłużenie ważności.
- W celu przedłużenia uprawnień IR(A), osoba wnioskująca:
- 1) musi posiadać odpowiednie uprawnienia na klasę lub typ, chyba że przedłużenie IR jest połączone z wznowieniem odpowiedniego uprawnienia na klasę lub typ;

- 2) musi zaliczyć kontrolę umiejętności zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika, jeżeli przedłużenie IR jest połączone z przedłużeniem odpowiedniego uprawnienia na klasę lub typ;
 - 3) jeżeli przedłużeniu uprawnień IR nie towarzyszy przedłużenie ważności uprawnienia na klasę lub typ:
 - (i) w przypadku samolotów z załogą jednoosobową, musi zaliczyć kontrolę umiejętności w zakresie sekcji 3b oraz tych części sekcji 1, które dotyczą planowanego lotu, zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika;
 - (ii) w przypadku samolotów wielosilnikowych, musi zaliczyć kontrolę umiejętności w zakresie sekcji 6 dla samolotów z załogą jednoosobową zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika wyłącznie według wskazania przyrządów.
 - 4) W przypadku pkt 2 na potrzeby przedłużenia można skorzystać z FNPT II lub FFS odpowiedniej klasy lub typu samolotu, pod warunkiem że jedna z kolejnych kontroli umiejętności przeprowadzanych w ramach przedłużenia ważności IR(A) musi zostać przeprowadzona na samolocie.”;
- 17) pkt FCL.625.H otrzymuje brzmienie:
- „FCL.625.H IR(H) — przedłużenie ważności**
- a) W celu przedłużenia uprawnień IR(H), osoba wnioskująca:
 - 1) musi posiadać odpowiednie uprawnienia na typ, chyba że przedłużenie IR jest połączone z przedłużeniem odpowiedniego uprawnienia na typ;
 - 2) musi zaliczyć kontrolę umiejętności zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika na odpowiedni typ śmigłowca, jeżeli przedłużenie IR jest połączone z przedłużeniem odpowiedniego uprawnienia na typ;
 - 3) jeżeli przedłużeniu IR nie towarzyszy wznowienie ważności uprawnienia na typ, musi zaliczyć, na odpowiedni typ śmigłowca, sekcję 5 oraz odpowiednie części sekcji 1 kontroli umiejętności zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika.
 - b) Na potrzeby kontroli umiejętności na podstawie lit. a) pkt 3 można wykorzystać urządzenie FTD 2/3 lub FFS dla odpowiedniego typu śmigłowca, pod warunkiem że przynajmniej co druga kontrola umiejętności przeprowadzana w ramach przedłużenia ważności uprawnień IR(H) zostanie przeprowadzona w śmigłowcu.
 - c) Zaliczenia wzajemnego udziela się zgodnie z dodatkiem 8 do niniejszego załącznika.”;
- 18) pkt FCL.710 otrzymuje brzmienie:
- „FCL.710 Uprawnienia na klasę i typ — warianty statków powietrznych**
- a) W celu rozszerzenia swoich uprawnień na inny wariant statku powietrznego w ramach jednego uprawnienia na typ lub klasę pilot przechodzi szkolenie w różnicach lub szkolenie zapoznawcze. W przypadku wariantów statku powietrznego w ramach jednego uprawnienia na klasę lub typ, szkolenie w różnicach lub szkolenie zapoznawcze obejmuje, w stosownych przypadkach, odpowiednie elementy określone w danych dotyczących zgodności operacyjnej.
 - b) Szkolenie w różnicach przeprowadza się w którymkolwiek z poniższych miejsc:
 - 1) ATO;
 - 2) DTO w przypadku statków powietrznych, o których mowa w załączniku VIII pkt DTO.GEN.110 lit. a) pkt 1 lit. c) i lit. a) pkt 2 lit. c);
 - 3) posiadacz AOC mający zatwierdzony program szkolenia w różnicach dla danej klasy lub danego typu.
 - c) Niezależnie od wymogu określonego w lit. b), szkolenia w różnicach dotyczące motoszybowców turystycznych, samolotów jednosilnikowych tłokowych (SEP), samolotów jednosilnikowych turbinowych (SET) oraz samolotów wielosilnikowych tłokowych (MEP) może przeprowadzać posiadający odpowiednie kwalifikacje instruktor, o ile w OSD nie określono inaczej.
 - d) Jeżeli piloci nie wykonywali lotów na danym wariantie statku powietrznego w okresie 2 lat po ukończeniu szkoleń wymienionych w lit. b), muszą ukończyć dalsze szkolenie w różnicach lub przeprowadzić kontrolę umiejętności w zakresie tego wariantu – nie dotyczy to typów lub wariantów objętych uprawnieniami na klasę samolotów jednosilnikowych tłokowych i motoszybowców turystycznych.
 - e) Szkolenie w różnicach lub kontrola umiejętności dla danego wariantu powinny zostać wpisane do książki lotów pilota lub równoważnego dokumentu i potwierdzone, odpowiednio, podpisem instruktora lub podpisem egzaminatora.”;
- 19) w pkt FCL.725 lit. b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) W przypadku samolotów jednosilnikowych z załogą jednoosobową i samolotów wielosilnikowych z załogą jednoosobową (wodnych) egzamin ma formę pisemną i obejmuje przynajmniej 30 pytań wielokrotnego wyboru.”;

20) pkt FCL.740 otrzymuje brzmienie:

„FCL.740 Ważność i wznowienie uprawnień na klasę i typ

a) Okres ważności

Okres ważności uprawnień na klasę lub typ statku powietrznego wynosi 1 rok, z wyjątkiem uprawnień na klasę jednosilnikowych statków powietrznych z załogą jednoosobową, w przypadku których wynosi on 2 lata, o ile w danych dotyczących zgodności operacyjnej nie określono inaczej. Jeżeli piloci zdecydują się na spełnienie wymogów dotyczących przedłużenia w terminie wcześniejszym niż wskazano w pkt FCL.740.A, FCL.740.H, FCL.740.PL i FCL.740.As, nowy okres ważności rozpoczyna się od daty kontroli umiejętności.

b) Wznowienie

Na potrzeby wznowienia uprawnień na klasę lub typ kandydat musi spełniać wszystkie poniższe warunki:

- 1) odbyć kontrolę umiejętności zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika;
- 2) przed kontrolą umiejętności, o której mowa w pkt 1, odbycie szkolenia odświeżającego w ATO, jeżeli ATO uzna za konieczne osiągnięcie poziomu biegłości w celu bezpiecznego pilotowania danej klasy lub typu statków powietrznych, z wyjątkiem sytuacji, gdy kandydat posiada licencje pilota wydaną przez państwo trzecie zgodnie z załącznikiem 1 do konwencji chicagowskiej z ważnym uprawnieniem na tę samą klasę lub ten sam typ statków powietrznych i gdy jest uprawniony do korzystania z przywilejów wynikających z takiego uprawnienia. Kandydat może odbyć szkolenie:
 - (i) w DTO lub w ATO, jeżeli uprawnienie, które wygasło, dotyczyło klasy jednosilnikowych tłokowych statków powietrznych nieposiadających wysokich osiągnięć, klasy motoszybowców turystycznych lub typu jednosilnikowych śmigłowców, o którym mowa w załączniku VIII pkt DTO.GEN.110 lit. a) pkt 2 lit. c);
 - (ii) w DTO bądź w ATO lub z instruktorem, jeżeli uprawnienie wygasło przed nie więcej niż trzema laty i było uprawnieniem na klasę jednosilnikowych tłokowych statków powietrznych nieposiadających wysokich osiągnięć lub na klasę motoszybowców turystycznych.
- 3) Niezależnie od przepisów lit. b) pkt 1 i 2 piloci posiadający uprawnienia na próby w locie wydane zgodnie z pkt FCL.820, którzy uczestniczyli w próbach w locie na etapie rozwoju, certyfikacji lub produkcji danego statku powietrznego i podczas tych prób w locie wykonali 50 godzin całkowitego czasu lotu lub 10 godzin czasu lotu w charakterze pilota dowódcy na danym typie statku powietrznego w okresie roku przed terminem złożenia wniosku, są uprawnieni do ubiegania się o przedłużenie lub wznowienie uprawnień na odpowiednia typ statku powietrznego.”;

21) pkt FCL.805 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) Uprawnienia do holowania szybowców i banerów ograniczają się, odpowiednio, do samolotów lub motoszybowców turystycznych, na których przeprowadzono szkolenie w locie. W przypadku holowania banerów uprawnienia ograniczają się do metody holowania wykorzystywanej na potrzeby szkolenia w locie. Uprawnienia te rozszerza się, jeżeli piloci wykonali z powodzeniem co najmniej trzy loty szkolne z instruktorem obejmujące pełny program szkolenia dotyczącego holowania na jednym z tych statków powietrznych i metody holowania banerów.”;

22) w pkt FCL.810 lit. a) ppkt 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1) Aby korzystać z uprawnień wynikających z licencji LAPL, SPL lub PPL na samoloty, motoszybowce turystyczne lub sterowce w warunkach VFR w nocy, kandydat musi mieć ukończone szkolenie w DTO lub ATO w okresie nieprzekraczającym 6 miesięcy. Szkolenie to musi obejmować.”;

23) pkt FCL.815 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) Przedłużenie

W celu przedłużenia ważności uprawnień do wykonywania lotów w terenie górzystym kandydat musi spełnić jeden z poniższych warunków:

- 1) wykonać w okresie ostatnich 2 lat co najmniej 6 lądowań na powierzchniach określonych jako wymagające uprawnień do wykonywania lotów w terenie górzystym;
- 2) zaliczyć kontrolę umiejętności zgodną z wymogami określonymi w lit. c).”;

24) pkt FCL.900 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) Szkolenie przeprowadzone poza terytorium państw członkowskich

- 1) Na zasadzie odstępstwa od przepisów lit. a), w przypadku prowadzenia szkolenia w locie w trakcie szkolenia zatwierdzonego zgodnie z niniejszym załącznikiem poza terytorium, za które odpowiedzialne są państwa członkowskie na podstawie konwencji chicagowskiej, właściwy organ wydaje uprawnienie instruktorskie osobie wnioskującej, która:
 - (i) posiadają licencję pilota spełniającą wszystkie poniższe kryteria:
 - A) zgodność z załącznikiem 1 do konwencji chicagowskiej;
 - B) w każdym przypadku jest to co najmniej licencja CPL na odpowiednią kategorię statku powietrznego z odpowiednim uprawnieniem lub certyfikatem;
 - (ii) spełniają wymagania określone w niniejszej podczęści dotyczące wydania odpowiedniego uprawnienia instruktorskiego;
 - (iii) wykażą właściwemu organowi, że posiadają odpowiedni stopień wiedzy o europejskich zasadach bezpieczeństwa lotniczego, pozwalający korzystać z uprawnień instruktora zgodnie z niniejszym załącznikiem.
- 2) Certyfikat ogranicza się do zapewnienia szkolenia w locie w trakcie szkolenia zatwierdzonego zgodnie z niniejszym załącznikiem, które spełnia wszystkie poniższe warunki:
 - (i) odbywa się poza terytorium, za które odpowiedzialne są państwa członkowskie na podstawie konwencji chicagowskiej;
 - (ii) uczestnikami szkolenia są uczniowie-piloci, którzy posiadają wystarczającą znajomość języka, w jakim prowadzone jest szkolenie w locie.”;

25) pkt FCL.935 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Osoba ubiegająca się o uprawnienie instruktorskie przechodzi ocenę kompetencji na statku powietrznym odpowiedniej kategorii, klasy i typu lub na odpowiednim FSTD, w trakcie której wykazuje egzaminatorowi upoważnionemu zgodnie z przepisami podczęści K niniejszego załącznika, że potrafi szkolić uczniów-pilotów do poziomu wymaganego do wydania odpowiedniej licencji, uprawnienia, upoważnienia lub certyfikatu; nie dotyczy to instruktorów współpracujących w załodze wieloosobowej (MCCI), instruktorów szkolenia na urządzeniach syntetycznych (STI), instruktorów lotów w terenie górzystym (MI) oraz instruktorów prób w locie (FTI).”;

26) pkt FCL.940 otrzymuje brzmienie:

„FCL.940 Okres ważności uprawnień instruktorskich

Bez uszczerbku dla przepisów pkt FCL.900 lit. b) pkt 1) i pkt FCL.915 lit. e) pkt 2, okres ważności uprawnień instruktorskich wynosi 3 lata; wyjątek stanowi certyfikat instruktora lotów w terenie górzystym (MI).”;

27) pkt FCL.905.FI otrzymuje brzmienie:

„FCL.905.FI Uprawnienia i warunki

Instruktorzy FI są uprawnieni do prowadzenia szkolenia w locie w celu wydawania, przedłużania ważności lub wznowienia:

- a) licencji PPL, SPL, BPL i LAPL na odpowiednią kategorię statków powietrznych;
- b) uprawnień na klasę lub typ statków powietrznych z załogą jednoosobową, z wyjątkiem samolotów complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową; rozszerzeń uprawnień na klasę lub grupę balonów oraz uprawnień wynikających z bieżącej praktyki na klasę szybowców;
- c) uprawnień na samoloty z załogą jednoosobową, z wyjątkiem samolotów complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową w operacjach w załodze wieloosobowej, o ile FI spełniają którykolwiek z poniższych warunków:
 - 1) posiadają lub posiadali upoważnienie TRI na samoloty z załogą wieloosobową;
 - 2) zaliczyli wszystkie następujące działania:
 - (i) co najmniej 500 godzin jako piloci w operacjach w załodze wieloosobowej na samolotach;
 - (ii) szkolenie dla MCCI zgodnie z pkt FCL.930.MCCI;
- d) uprawnień na typ sterowców z załogą jednoosobową lub wieloosobową;

- e) licencji CPL na odpowiednią kategorię statków powietrznych pod warunkiem wykonania przez FI co najmniej 200 godzin w ramach szkolenia w locie w tej kategorii statku powietrznego;
- f) uprawnień do wykonywania lotów nocnych, pod warunkiem że FI spełniają wszystkie poniższe warunki:
 - 1) posiadają kwalifikacje do wykonywania lotów nocnych na statku powietrznym odpowiedniej kategorii;
 - 2) wykazali się przed instruktorem FI uprawnionym zgodnie z lit. j) zdolnością prowadzenia szkolenia w locie nocnym;
 - 3) spełnili wymóg dotyczący doświadczenia w lotach nocnych określonego w pkt FCL.060 lit. b) pkt 2);
- g) uprawnień do wykonywania lotów holujących, akrobacyjnych lub, w przypadku instruktorów FI(S), lotów chmurowych, pod warunkiem posiadania takich uprawnień i wykazania się przed instruktorami FI uprawnionymi zgodnie z lit. j) zdolnością do prowadzenia szkolenia w zakresie tych uprawnień;
- h) uprawnień EIR lub IR na odpowiednią kategorię statków powietrznych, pod warunkiem że FI spełniają wszystkie poniższe warunki:
 - 1) odbyli co najmniej 200 godzin czasu lotu IFR, z czego nie więcej niż 50 godzin czasu ćwiczeń na ziemi według wskazań przyrządów na FFS, urządzeniu FTD 2/3 lub FNPT II;
 - 2) ukończyli jako uczniowie-piloci szkolenia IRI i zaliczyli oceny kompetencji na potrzeby uprawnienia IRI;
 - 3) spełnili wymogi pkt FCL.915.CRI lit. a), FCL.930.CRI i FCL.935 w przypadku samolotów wielosilnikowych i w pkt FCL.910.TRI lit. c) pkt 1 i FCL.915.TRI lit. d) pkt 2 w przypadku śmigłowców wielosilnikowych;
- (i) uprawnień na klasę lub typ wielosilnikowych statków powietrznych z załogą jednoosobową, z wyjątkiem samolotów complex o wysokich osiąгах z załogą jednoosobową, o ile spełniają następujące warunki:
 - 1) spełnili wymogi pkt FCL.915.CRI lit. a), FCL.930.CRI i FCL.935 w przypadku samolotów;
 - 2) spełnili wymogi pkt FCL.910.TRI lit. c) pkt 1, i FCL.915.TRI lit. d) pkt 2 w przypadku śmigłowców;
- j) uprawnień FI, IRI, CRI, STI lub MI, jeżeli spełniają wszystkie poniższe warunki:
 - 1) odbyli co najmniej 50 godzin szkolenia lub 150 startów jako instruktor na szybowcach w przypadku instruktora FI(S), co najmniej 50 godzin szkolenia lub 50 startów jako instruktor na balonach w przypadku instruktora FI(B) oraz 500 godzin szkolenia w locie na statku powietrznym odpowiedniej kategorii we wszystkich pozostałych przypadkach;
 - 2) uzyskali od egzaminatora instruktorów FIE pozytywną ocenę kompetencji zgodnie z pkt FCL.935 na statku powietrznym odpowiedniej kategorii, potwierdzającą ich zdolność do prowadzenia szkolenia w zakresie odpowiedniego uprawnienia;
- k) posiadają licencję MPL, jeżeli FI spełniają wszystkie poniższe warunki:
 - 1) w przypadku zasadniczej fazy szkolenia odbywającej się w locie, wykonali co najmniej 500 godzin czasu lotu w charakterze pilota samolotowego, w tym co najmniej 200 godzin w ramach szkolenia w locie;
 - 2) w przypadku podstawowej fazy szkolenia:
 - (i) posiadają uprawnienia IR na samoloty wielosilnikowe wraz z uprawnieniem do szkolenia w zakresie uprawnienia IR;
 - (ii) wykonali co najmniej 1 500 godzin czasu lotu w operacjach w załodze wieloosobowej;
 - 3) w przypadku instruktorów FI, którzy już posiadają kwalifikacje do szkolenia podczas szkoleń zintegrowanych na licencji ATP(A) lub CPL(A)/IR, wymóg określony w pkt 2 ppkt (ii) można zastąpić ukończeniem kompleksowego szkolenia obejmującego:
 - (i) kwalifikację na MCC;
 - (ii) obserwację 5 sesji szkolenia w locie podczas fazy 3 szkolenia MPL;
 - (iii) obserwację 5 sesji szkolenia w locie podczas fazy 4 szkolenia MPL;
 - (iv) obserwację 5 okresowych sesji szkoleniowych ukierunkowanych na wykonywanie lotów liniowych przeprowadzanych przez operatora;
 - (v) zakres szkolenia instruktorskiego MCCI.

W takim przypadku instruktorzy FI muszą przeprowadzić swoje pierwsze 5 sesji szkoleniowych pod nadzorem instruktora TRI(A), MCCI(A) lub SFI(A) uprawnionego do szkolenia w locie w zakresie MPL.”;

28) w pkt FCL.915.FI wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) pkt 2 ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) z wyjątkiem instruktora FI(A) prowadzącego szkolenia wyłącznie na licencję LAPL(A), musi zdać egzamin z wiedzy teoretycznej na licencję CPL, do którego można podejść bez odbycia szkolenia z wiedzy teoretycznej na licencję CPL i który nie liczy się do wydania licencji CPL; oraz”;

b) lit. c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) co najmniej 200 godzin w charakterze pilota dowódcy, w przypadku gdy kandydat posiada co najmniej licencję PPL(H) i zdał egzamin z wiedzy teoretycznej na licencję CPL, do którego można podejść bez odbycia szkolenia z wiedzy teoretycznej na licencję CPL i który nie liczy się do wydania licencji CPL;”;

29) w pkt FCL.930.FI dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) Osobę ubiegającą się o uprawnienie FI, która posiada lub posiadała jakiekolwiek inne uprawnienia instruktorskie wydane zgodnie z niniejszym załącznikiem, uznaje się za spełniającą wymogi określone w lit. b) pkt 1.”;

30) pkt FCL.940.FI otrzymuje brzmienie:

„FCL.940.FI — Przedłużenie i wznowienie

a) Przedłużenie

1) W celu przedłużenia ważności upoważnienia FI posiadacz certyfikatu muszą spełnić co najmniej dwa z trzech następujących wymogów przed upływem terminu ważności upoważnienia FI:

(i) ukończyli:

A) w przypadku certyfikatu FI(A) oraz FI(H), co najmniej 50 godzin szkolenia w locie na statku powietrznym odpowiedniej kategorii, w okresie ważności uprawnienia, jako instruktorzy FI, TRI, CRI, IRI, MI lub egzaminatorzy. Jeżeli przedłużenie ma objąć uprawnienia do szkolenia IR, co najmniej 10 z tych godzin musi być szkoleniem w locie do IR i musi zostać wykonane w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu ważności upoważnienia FI;

B) w przypadku uprawnienia FI(As), co najmniej 20 godzin szkolenia w locie na sterowcach jako instruktorzy FI, IRI lub egzaminatorzy w okresie ważności uprawnienia. Jeżeli przedłużenie ma objąć uprawnienia do szkolenia IR, 10 z tych godzin musi być szkoleniem w locie do IR i musi zostać wykonane w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu ważności upoważnienia FI;

C) w przypadku uprawnienia FI(S), co najmniej 60 startów lub 30 godzin szkolenia w locie na szybowcach, szybowcach z napędem lub motoszybowcach turystycznych jako instruktorzy FI lub egzaminatorzy;

D) w przypadku uprawnienia FI(B), co najmniej 6 godzin szkolenia w locie na balonach jako instruktorzy FI lub egzaminatorzy;

(ii) odbyli instruktorskie szkolenie odświeżające jako FI w ATO lub we właściwym organie; Instruktorzy FI(B) i FI(S) mogą ukończyć to instruktorskie szkolenie odświeżające w DTO;

(iii) uzyskali pozytywną ocenę kompetencji zgodnie z pkt FCL.935, w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu ważności upoważnienia FI.

2) Co najmniej przy co drugim przedłużeniu ważności uprawnienia FI(A) lub FI(H) bądź przy co trzecim przedłużeniu ważności uprawnienia FI(As), FI(S) oraz FI(B) jego posiadacz musi przejść ocenę kompetencji zgodnie z FCL.935.

b) Wznowienie.

Jeżeli uprawnienie FI straciło ważność, osoba ubiegająca się w okresie 12 miesięcy przed datą złożenia wniosku o jego wznowienie musi odbyć instruktorskie szkolenie odświeżające jako FI w ATO lub we właściwym organie lub w przypadku instruktora FI(B) lub instruktora FI(S) w ATO, w DTO bądź we właściwym organie i musi przejść ocenę kompetencji zgodnie z pkt FCL.935.”;

31) pkt FCL.905.TRI lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) wydawania upoważnienia TRI lub SFI pod warunkiem spełnienia przez posiadacza uprawnienia wszystkich poniższych warunków:

1) ma co najmniej 50 godzin doświadczenia w zakresie instruktażu jako instruktor TRI lub SFI zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniem Komisji (UE) nr 965/2012;

2) zrealizował program szkolenia w locie określony dla odpowiedniej części szkolenia TRI zgodnie z pkt FCL.930.TRI lit. a) pkt 3 w sposób wymagany przez kierownika szkolenia ATO; oraz

c) w przypadku instruktora TRI na samoloty z załogą jednoosobową:

- 1) wydawania oraz przedłużania i wznowiania ważności uprawnień na typ samolotów complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową, jeżeli kandydat chce uzyskać uprawnienia do wykonywania operacji w załodze jednoosobowej.

Uprawnienia instruktora TRI(SPA) mogą zostać rozszerzone na prowadzenie szkolenia w locie w zakresie uprawnień na typ samolotów complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową w operacjach w załodze wieloosobowej, o ile TRI spełnia którykolwiek z poniższych warunków:

- (i) posiada lub posiadał upoważnienie TRI na samoloty z załogą wieloosobową;
 - (ii) ma co najmniej 500 godzin czasu lotu na samolocie w operacjach w załodze wieloosobowej i ukończył szkolenie MCCI zgodnie z pkt FCL.930.MCCI.
- 2) prowadzenia szkolenia MPL w podstawowej fazie, o ile posiada on uprawnienia rozszerzone na operacje w załodze wieloosobowej oraz posiada lub posiadał upoważnienie FI(A) lub IRI(A).”;

32) pkt FCL.910.TRI otrzymuje brzmienie:

„FCL.910.TRI Uprawnienia ograniczone

a) Przepisy ogólne. Jeżeli szkolenie TRI jest prowadzone tylko na urządzeniach FSTD, uprawnienia instruktorów TRI ograniczają się do szkolenia na FSTD. W ramach tego ograniczenia zachowują jednak uprawnienia do prowadzenia następujących szkoleń na statkach powietrznych:

- 1) LIFUS, pod warunkiem że szkolenie TRI obejmowało szkolenie określone w pkt FCL.930.TRI lit. a) pkt 4 ppkt (i);
- 2) szkolenie w zakresie lądowania, pod warunkiem że szkolenie TRI obejmowało szkolenie określone w pkt FCL.930.TRI lit. a) pkt 4 ppkt (ii); lub
- 3) lot szkolny określony w pkt FCL.060 lit. c) pkt 2, pod warunkiem że szkolenie TRI obejmowało szkolenie, o którym mowa w lit. a) pkt 1 i 2.

Ograniczenie do FSTD należy znieść, jeżeli instruktorzy TRI przeszli ocenę kompetencji na statku powietrznym.

b) Instruktorzy TRI na samoloty i pionowzloty — TRI(A) i TRI(PL). Uprawnienia instruktorów TRI ograniczają się do typu samolotu lub pionowzlotu, na którym przeprowadzono szkolenie i ocenę kompetencji. O ile w OSD nie określono inaczej w celu rozszerzenia uprawnień TRI na dodatkowe typy, instruktorzy TRI muszą:

- 1) w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku wykonać co najmniej 15 odcinków trasy, w tym starty i lądowania na statku powietrznym odpowiedniego typu, z czego najwyżej 7 odcinków można wykonać na FSTD;
- 2) ukończyć odpowiednie części szkolenia technicznego oraz szkolenia w locie stosownego kursu TRI;
- 3) zaliczyć odpowiednie sekcje oceny kompetencji zgodnie z pkt FCL.935 w celu wykazania przed FIE lub TRE upoważnionymi zgodnie z podczęścią K niniejszego załącznika, że potrafią szkolić pilotów do poziomu wymaganego do wydania uprawnień na typ, w tym udzielać instruktażu przed lotem i po locie oraz przekazywać wiedzę teoretyczną.

Uprawnienia instruktorów TRI rozszerza się na dodatkowe warianty zgodnie z OSD, jeżeli instruktorzy TRI ukończyli odpowiednie części szkolenia technicznego i szkolenia w locie odpowiedniego szkolenia TRI.

c) Instruktorzy TRI na śmigłowce — TRI(H).

- 1) Upoważnienia instruktorów TRI(H) ograniczają się do typu śmigłowca, na którym przeprowadzono ocenę kompetencji na potrzeby wydania upoważnienia TRI. O ile nie określono inaczej w OSD, uprawnienia instruktorów TRI rozszerza się na dodatkowe typy, jeżeli instruktorzy TRI:
 - (i) ukończyli odpowiednie części kursu TRI obejmujące szkolenie techniczne oraz szkolenie w locie;

- (ii) wykonali, w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku, co najmniej 10 godzin lotu na śmigłowcu odpowiedniego typu, z czego maksymalnie 5 godzin można wykonać na FFS lub urządzeniu FTD 2/3; oraz
- (iii) zaliczyli odpowiednie sekcje oceny kompetencji zgodnie z pkt FCL.935, wykazując przed FIE lub TRE upoważnionym zgodnie z podczęścią K niniejszego załącznika, że potrafią szkolić pilotów do poziomu wymaganego do wydania uprawnień na typ, w tym udzielać instruktażu przed lotem i po locie oraz przekazywać wiedzę teoretyczną.

Uprawnienia instruktorów TRI rozszerza się na dodatkowe warianty zgodnie z OSD, jeżeli instruktorzy TRI ukończyli odpowiednie części szkolenia technicznego i szkolenia w locie odpowiedniego szkolenia TRI.

- 2) Przed rozszerzeniem uprawnień wynikających z licencji TRI(H) ze śmigłowców z załogą jednoosobową na śmigłowce tego samego typu z załogą wieloosobową, posiadacz uprawnień musi odbyć co najmniej 100 godzin czasu lotu na tym typie w operacjach w załodze wieloosobowej.
 - d) Niezależnie od powyższych punktów, posiadacze upoważnienia TRI, którym wydano uprawnienia na typ zgodnie z pkt FCL.725 lit. e), są uprawnieni do rozszerzenia swoich uprawnień TRI na ten nowy typ statku powietrznego.”;
- 33) pkt FCL.915.TRI lit. c) ppkt 1 otrzymuje brzmienie:

„c) w przypadku upoważnienia TRI(SPA):

- 1) pokonać, w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę złożenia wniosku, 30 odcinków trasy, w tym starty i lądowania, w charakterze pilota dowódcy na odpowiednim typie samolotu, z czego najwyżej 15 odcinków można wykonać na FSTD odpowiadającym temu typowi; oraz”;

- 34) w pkt FCL.930.TRI wprowadza się następujące zmiany:

a) zdanie wprowadzające w lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Szkolenie TRI prowadzi się na statku powietrznym wyłącznie w przypadku gdy odpowiednie FSTD nie jest dostępne, szkolenie takie obejmuje:”;

b) lit. a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 5 godzin szkolenia w locie na odpowiednim statku powietrznym lub na FSTD odpowiadającym takiemu statkowi powietrznemu z załogą jednoosobową, lub w przypadku statków powietrznych z załogą wieloosobową, 10 godzin szkolenia w locie na odpowiednim statku powietrznym lub na FSTD odpowiadającym takiemu statkowi powietrznemu;”;

c) dodaje się nowy pkt 4:

„4) następujące szkolenia, stosownie do przypadku:

- (i) dodatkowe specjalne szkolenie przed wykonywaniem LIFUS;
- (ii) dodatkowe specjalne szkolenie przed przeprowadzeniem szkolenia w zakresie lądowania. Przedmiotowe szkolenie na FSTD obejmuje szkolenie w zakresie procedur awaryjnych statku powietrznego.”;

- 35) pkt FCL.935.TRI otrzymuje brzmienie:

„FCL.935.TRI Ocena kompetencji

- a) Ocena kompetencji instruktora TRI na potrzeby uprawnień MPA i PL jest przeprowadzana na FFS. Jeżeli żaden FFS nie jest dostępny ani odpowiedni, należy wykorzystać statek powietrzny.
- b) Ocenę kompetencji instruktora TRI na samolotach complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową i śmigłowcach przeprowadza się za pomocą któregośkolwiek z poniższych urządzeń:
 - 1) dostępnego i odpowiedniego FFS;
 - 2) jeżeli nie jest dostępny ani odpowiedni żaden FFS, kombinacji FSTD i statku powietrznego;
 - 3) jeżeli nie jest dostępne ani odpowiednie żadne FSTD, statku powietrznego.”;

36) pkt FCL.940.TRI otrzymuje brzmienie:

„FCL.940.TRI Przedłużenie i wznowienie

a) Przedłużenie

1) Samoloty

W celu przedłużenia ważności uprawnienia TRI(A), kandydat, w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu ważności tego uprawnienia, musi spełnić co najmniej dwa z trzech poniższych wymagań:

- (i) przeprowadzić jedną z następujących części pełnego szkolenia do uprawnienia na typ lub szkolenie okresowe: sesja na symulatorze trwająca co najmniej 3 godziny lub jedno ćwiczenie w powietrzu trwające co najmniej 1 godzinę i obejmujące co najmniej 2 starty i lądowania;
- (ii) zaliczyć instruktorskie szkolenie odświeżające jako TRI(A) w ATO;
- (iii) uzyskać pozytywną ocenę kompetencji zgodnie z pkt FCL.935. Kandydata, który spełnił wymagania określone w pkt FCL.910.TRI lit. b) pkt 3, uznaje się za spełniającego niniejszy wymóg.

2) Śmigłowce i pionowzloty

W celu przedłużenia ważności upoważnienia TRI(H) lub TRI(PL) w okresie ważności upoważnienia TRI kandydat musi spełnić przynajmniej dwa z trzech poniższych wymagań:

- (i) przeprowadzić przynajmniej 50 godzin szkolenia w locie na każdym typie statku powietrznego objętym posiadanymi uprawnieniami instruktorskimi lub na FSTD odpowiadającym takim typom, z czego co najmniej 15 godzin w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu ważności upoważnienia TRI. W przypadku uprawnienia TRI(PL), godziny te należy przepracować w charakterze instruktora TRI lub egzaminatora na typ (TRE), bądź instruktora SFI lub egzaminatora na urządzeniach syntetycznych (SFE). W przypadku uprawnienia TRI(H), wlicza się w nie czas lotu w charakterze instruktora FI, instruktora szkolenia w locie według wskazań przyrządów (IRI), instruktora szkolenia na urządzeniach syntetycznych (STI) lub dowolnego rodzaju egzaminatora;
- (ii) zaliczyć instruktorskie szkolenie odświeżające jako TRI(H) lub TRI(PL) w zatwierdzonym ośrodku szkolenia;
- (iii) w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu ważności upoważnienia zaliczyć ocenę kompetencji zgodnie z, odpowiednio, pkt FCL.935, FLC.910.TRI lit. b) pkt 3 lub FCL.910.TRI lit. c) pkt 3.

3) Co najmniej przy co drugim przedłużeniu ważności upoważnienia TRI, jego posiadacz musi uzyskać pozytywną ocenę kompetencji zgodnie z pkt FCL.935.

4) W przypadku osób posiadających upoważnienie TRI na więcej niż jeden typ statku powietrznego w ramach tej samej kategorii, zaliczenie oceny kompetencji na jednym z tych typów skutkuje przedłużeniem ważności upoważnienia TRI na pozostałe typy w ramach tej kategorii statków powietrznych, o ile w OSD nie określono inaczej.

5) Szczegółowe wymagania dotyczące przedłużania ważności uprawnienia TRI(H)

Instruktorzy TRI(H) posiadający upoważnienie FI(H) na odpowiedni typ, uzyskują pełne zaliczenie wymagań określonych w lit. a). W takim przypadku upoważnienie TRI(H) zachowuje ważność do daty upływu ważności upoważnienia FI(H).

b) Wznowienie

W celu wznowienia upoważnienia TRI, wnioskodawca musi, w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę złożenia wniosku, zaliczyć ocenę kompetencji zgodnie z pkt FCL.935, a także spełnić następujące wymogi:

1) w przypadku samolotów:

- (i) pokonanie co najmniej 30 odcinków trasy, w tym starty i lądowania na odpowiednim typie samolotu, z czego najwyżej 15 odcinków można wykonać na FFS;
- (ii) odbycie instruktorskiego szkolenia odświeżającego jako TRI w zatwierdzonym ośrodku szkolenia, obejmującego swoim zakresem odpowiednie elementy szkolenia TRI;

2) w przypadku śmigłowców i pionowzlotów:

- (i) wykonanie co najmniej 10 odcinków trasy, w tym starty i lądowania na odpowiednim typie statku powietrznego, z czego 5 odcinków można wykonać na FFS lub urządzeniu FTD 2/3;

(ii) zaliczenie w zatwierdzonym ośrodku szkolenia, instruktorskiego szkolenia odświeżającego jako TRI, obejmującego swoim zakresem odpowiednie elementy szkolenia TRI.

3) W przypadku gdy osoba ubiegająca się posiadała uprawnienie na więcej niż jeden typ statku powietrznego w ramach tej samej kategorii, zaliczenie oceny kompetencji na jednym z tych typów skutkuje przedłużeniem upoważnienia TRI na pozostałe typy w ramach tej kategorii statków powietrznych, o ile w OSD nie określono inaczej.”;

37) w pkt FCL.905.CRI po lit. b) dodaje się lit. ba)

„ba) uprawnienia instruktorów CRI obejmują prowadzenie szkoleń na uprawnienia klasy i typu na samoloty z załogą jednoosobową, z wyjątkiem samolotów complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową w operacjach w załodze wieloosobowej, o ile instruktorzy CRI spełniają którykolwiek z poniższych warunków:

1) posiadają lub posiadali upoważnienie TRI na samoloty z załogą wieloosobową;

2) mają co najmniej 500 godzin czasu lotu na samolocie w operacjach w załodze wieloosobowej i ukończyli szkolenie MCCI zgodnie z pkt FCL.930.MCCI.”;

38) pkt FCL.930.CRI lit. a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 5 godzin szkolenia w locie na samolotach wielosilnikowych lub na FSTD odpowiadającym klasie lub typowi samolotu, w tym co najmniej 3 godziny w samolocie lub co najmniej 3 godziny szkolenia w locie na samolotach jednosilnikowych prowadzonego przez instruktora FI(A) uprawnionego zgodnie z pkt FCL.905.FI lit. j).”;

39) pkt FCL.940.CRI otrzymuje brzmienie:

„FCL.940.CRI — Przedłużenie i wznowienie ważności

a) W celu przedłużenia ważności upoważnienia CRI, kandydat, w okresie ważności tego uprawnienia, musi spełnić co najmniej dwa z trzech poniższych wymagań:

1) przeprowadzić co najmniej 10 godzin szkolenia w locie w charakterze instruktora CRI. Jeżeli kandydat posiada uprawnienia CRI jednocześnie na samoloty jednosilnikowe i wielosilnikowe, wymagane godziny szkolenia w locie dzieli się równo między samoloty jednosilnikowe i wielosilnikowe;

2) zaliczyć szkolenie odświeżające jako CRI w zatwierdzonym ośrodku szkolenia lub we właściwym organie;

3) uzyskać pozytywną ocenę kompetencji zgodnie z pkt FCL.935 na samolotach jednosilnikowych lub wielosilnikowych, w zależności od przypadku.

b) Co najmniej przy co drugim przedłużeniu ważności uprawnienia CRI, jego posiadacz musi spełnić wymóg określony w lit. a) pkt 3).

c) Wznowienie

Jeżeli upłynęła ważność upoważnienia CRI wznowia się je, jeżeli kandydat w okresie 12 miesięcy przed złożeniem wniosku:

1) zaliczył szkolenie odświeżające jako CRI w zatwierdzonym ośrodku szkolenia lub we właściwym organie;

2) uzyskał pozytywną ocenę kompetencji zgodnie z pkt FCL.935.”;

40) pkt FCL.915.IRI lit. b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku osoby ubiegającej się o uprawnienie IR(H) na śmigłowce wielosilnikowe, spełniać wymagania określone w FCL.905.FI lit. h) pkt 3 ppkt (ii).”;

41) pkt FCL.930.IRI lit. a) pkt 3 ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) w przypadku uprawnienia IRI(H), co najmniej 10 godzin szkolenia w locie na śmigłowcu, FFS, urządzeniu FTD 2/3 lub urządzeniu FNPT II/III. W przypadku kandydata posiadającego upoważnienie FI(H) wymaganą liczbę godzin zmniejsza się do 5.”;

42) pkt FCL.905.SFI otrzymuje brzmienie:

„FCL.905.SFI Uprawnienia i warunki

a) Instruktorzy SFI są uprawnieni do prowadzenia szkolenia w locie na urządzeniach syntetycznych w odpowiedniej kategorii statku powietrznego, w zakresie:

1) przedłużenia i wznowienia ważności uprawnień IR, o ile posiadają lub posiadali uprawnienia IR na odpowiednią kategorię statku powietrznego;

2) wydawania uprawnień IR, o ile posiadają lub posiadali uprawnienia IR na odpowiednią kategorię statku powietrznego i ukończyli szkolenie IRI.

b) Uprawnienia instruktorów SFI na samoloty z załogą jednoosobową uprawniają ich do prowadzenia szkoleń pilotów na urządzeniach syntetycznych na potrzeby:

- 1) wydania, przedłużenia i wznowienia uprawnień na typ samolotów complex o wysokich osiąгах z załogą jednoosobową, jeżeli kandydat chce uzyskać uprawnienia do wykonywania operacji w załodze jednoosobowej.

Uprawnienia instruktorów SFI na samoloty z załogą jednoosobową mogą zostać rozszerzone na prowadzenie szkolenia w locie w zakresie uprawnień na typ samolotów complex o wysokich osiąгах z załogą jednoosobową w operacjach w załodze wieloosobowej, o ile spełniają oni którykolwiek z poniższych warunków:

- (i) posiadają lub posiadali upoważnienie TRI na samoloty z załogą wieloosobową;
- (ii) mają co najmniej 500 godzin czasu lotu na samolocie w operacjach w załodze wieloosobowej i ukończyli szkolenie MCCI zgodnie z pkt FCL.930.MCCI;

- 2) szkolenia MCC i MPL w zakresie podstawowej fazy, o ile uprawnienia instruktorów SFI(SPA) zostały rozszerzone na operacje w załodze wieloosobowej zgodnie z pkt 1.

c) Uprawnienia instruktorów SFI na samoloty z załogą wieloosobową dają prawo do prowadzenia szkoleń na urządzeniach syntetycznych na potrzeby:

- 1) wydania, przedłużenia i wznowienia ważności uprawnień na typ samolotów z załogą wieloosobową, jeżeli kandydat chce uzyskać uprawnienia do wykonywania operacji w załodze wieloosobowej, na samoloty complex o wysokich osiąгах z załogą jednoosobową.

- 2) szkolenia MCC;

- 3) prowadzenia szkolenia MPL w podstawowej, średnio zaawansowanej i zaawansowanej fazie, o ile, w przypadku fazy podstawowej, instruktor posiada ważne lub wygasłe uprawnienie FI(A) lub IRI(A);

d) Uprawnienia instruktorów SFI na śmigłowce obejmują prowadzenie szkolenia w locie na urządzeniach syntetycznych na potrzeby:

- 1) wydania oraz przedłużenia i wznowienia ważności uprawnień na typ śmigłowca;
- 2) szkolenia MCC, jeżeli instruktorzy SFI są uprawnieni do prowadzenia szkolenia w zakresie śmigłowców z załogą wieloosobową.”;

43) pkt FCL.910.SFI otrzymuje brzmienie:

„FCL.910.SFI Uprawnienia ograniczone

Uprawnienia instruktorów SFI ograniczają się do szkolenia na urządzeniu FTD 2/3 lub FFS tego typu statku powietrznego, w którym przeprowadzono szkolenie SFI.

Uprawnienia te mogą zostać rozszerzone na FSTD innych typów w ramach tej samej kategorii statków powietrznych, jeżeli ich posiadacze:

- a) ukończyli część symulatorową odpowiedniego szkolenia na typ;
- b) ukończyli odpowiednie części szkolenia technicznego oraz część symulatorową FSTD szkolenia w locie stosownego kursu TRI;
- c) prowadzili, podczas pełnego szkolenia na typ, co najmniej 3 godziny szkolenia w locie dotyczącego obowiązków SFI w zakresie tego typu, pod nadzorem i przy pozytywnej ocenie TRE lub SFE upoważnionego w tym celu.

Uprawnienia instruktorów SFI rozszerza się na dodatkowe warianty zgodnie z OSD, jeżeli instruktor SFI ukończył odpowiednie części szkolenia technicznego i część symulatorową FSTD szkolenia w locie stosownego kursu TRI.”;

44) pkt FCL.930.SFI lit. a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) ukończyli odpowiednie części szkolenia technicznego oraz część symulatorową FSTD szkolenia w locie stosownego kursu TRI.”;

45) pkt FCL.940.SFI otrzymuje brzmienie:

„FCL.940.SFI Przedłużenie i wznowienie

a) Przedłużenie

W celu przedłużenia ważności uprawnienia SFI, kandydat, przed datą upływu ważności upoważnienia SFI, musi spełnić co najmniej dwa z trzech poniższych wymagań:

- 1) wykonać co najmniej 50 godzin w charakterze instruktora lub egzaminatora na FSTD, z czego co najmniej 15 godzin w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu ważności upoważnienia SFI;
- 2) przejść instruktorskie szkolenie odświeżające jako SFI w zatwierdzonym ośrodku szkolenia;
- 3) zaliczyć odpowiednie sekcje oceny kompetencji zgodnie z pkt FCL.935.

b) Dodatkowo, kandydat musi zaliczyć, na FFS, kontrolę umiejętności na potrzeby uzyskania uprawnień na określone typy statków powietrznych objętych upoważnieniem.

c) Co najmniej przy co drugim przedłużeniu ważności upoważnienia SFI jego posiadacz musi spełnić wymóg określony w lit. a) pkt 3).

d) W przypadku osoby posiadającej upoważnienie SFI na więcej niż jeden typ statku powietrznego w ramach tej samej kategorii, zaliczenie oceny kompetencji na jednym z tych typów skutkuje przedłużeniem upoważnienia SFI na pozostałe typy w ramach tej kategorii statków powietrznych, o ile w OSD nie określono inaczej.

e) Wznowienie

W celu wznowienia upoważnienia SFI kandydat musi, w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o wznowienie, spełnić wszystkie poniższe warunki:

- 1) przejść instruktorskie szkolenie odświeżające jako SFI w zatwierdzonym ośrodku szkolenia;
- 2) uzyskać pozytywną ocenę kompetencji zgodnie z FCL.935;
- 3) zaliczyć na FSTD kontrolę umiejętności na potrzeby wydania uprawnienia na konkretne typy statków powietrznych objętych upoważnieniem.”;

46) pkt FCL.910.STI otrzymuje brzmienie:

„FCL.910.STI Uprawnienia ograniczone

Uprawnienia instruktorów STI ograniczają się do szkolenia na FSTD, na których przeprowadzono szkolenie STI.

Uprawnienia te mogą zostać rozszerzone na inne urządzenia FSTD odpowiadające dodatkowym typom statków powietrznych, jeżeli w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku posiadacz uprawnień:

- a) ukończyli część symulatorową FSTD szkolenia CRI lub TRI dla klasy lub typu statku powietrznego, których dotyczy wnioski o przyznanie uprawnień instruktorskich;
- b) zaliczyli na FSTD, na którym rutynowo prowadzone jest szkolenie w locie, odpowiednie sekcje kontroli umiejętności dla odpowiedniej klasy lub typu statku powietrznego, zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika.

W przypadku instruktorów STI(A) prowadzących szkolenia tylko na BITD, kontrola umiejętności musi obejmować tylko ćwiczenia odpowiednie dla egzaminu praktycznego poprzedzającego wydanie licencji PPL(A);

- c) odbyli, podczas szkolenia CPL, IR, PPL lub szkolenia do uprawnienia na klasę lub typ, co najmniej 3 godziny szkolenia w locie pod nadzorem instruktora FI, CRI(A), IRI lub TRI wyznaczonego w tym celu przez zatwierdzony ośrodek szkolenia, w tym co najmniej 1 godzinę szkolenia w locie pod nadzorem instruktora FIE na statku powietrznym odpowiedniej kategorii.”;

47) pkt FCL.915.STI otrzymuje brzmienie:

„FCL.915.STI Warunki wstępne

a) Wnioskodawca ubiegający się o uprawnienie uzupełniające STI musi:

- 1) posiadać, obecnie lub w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku, licencję pilota i uprawnienia instruktorskie odpowiednie dla szkolenia, które chcą prowadzić;

- 2) w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku, zaliczyć, na FSTD, odpowiednią kontrolę umiejętności w uprawnieniach na klasę lub typ.

Osoba ubiegająca się o upoważnienie STI(A), pragnąca prowadzić szkolenie tylko na BITD, musi zaliczyć tylko ćwiczenia odpowiednie dla egzaminu praktycznego poprzedzającego wydanie licencji PPL(A);

- b) oprócz wymogów określonych w lit. a) kandydat ubiegający się o wydanie upoważnienia STI(H) musi, w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku, wykonać co najmniej 1 godzinę czasu lotu w charakterze obserwatora w kokpicie odpowiedniego typu śmigłowca.”;

48) pkt FCL.940.STI otrzymuje brzmienie:

„FCL.940.STI Przedłużenie i wznowienie upoważnienia STI

a) Przedłużenie

W celu przedłużenia upoważnienia STI kandydat musi, w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu ważności upoważnienia STI, spełnić wszystkie poniższe warunki:

- 1) przeprowadzić co najmniej 3 godziny szkolenia w locie na FSTD w ramach pełnego szkolenia CPL, IR, PPL lub szkolenia do uprawnienia na klasę lub typ;
- 2) zaliczyć, na FSTD, na którym prowadzone jest szkolenie w locie, odpowiednie sekcje kontroli umiejętności dla odpowiedniej klasy lub typu statku powietrznego, zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika.

W przypadku instruktorów STI(A) prowadzących szkolenia jedynie na BITD, kontrola umiejętności musi obejmować ćwiczenia odpowiednie dla egzaminu praktycznego poprzedzającego wydanie jedynie uprawnienia PPL(A).

b) Wznowienie

W celu wznowienia upoważnienia STI kandydat musi, w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o wznowienie:

- 1) przejść szkolenie odświeżające jako STI w zatwierdzonym ośrodku szkolenia;
- 2) zaliczyć, na FSTD, na którym rutynowo prowadzone jest szkolenie w locie, odpowiednie sekcje kontroli umiejętności dla odpowiedniej klasy lub typu statku powietrznego, zgodnie z dodatkiem 9 do niniejszego załącznika.

W przypadku instruktora STI(A) prowadzącego szkolenie tylko na BITD, kontrola umiejętności musi obejmować tylko ćwiczenia odpowiednie dla egzaminu praktycznego poprzedzającego wydanie licencji PPL(A);

- 3) odbyć, dla odpowiedniej kategorii statku powietrznego, podczas pełnego szkolenia CPL, IR, PPL lub szkolenia do uprawnienia na klasę lub typ, co najmniej 3 godziny szkolenia w locie pod nadzorem instruktora FI, CRI, IRI lub TRI wyznaczonego w tym celu przez zatwierdzony ośrodek szkolenia, w tym co najmniej 1 godzinę szkolenia w locie pod nadzorem egzaminatora instruktorów FIE.”;

49) pkt FCL.1000 otrzymuje brzmienie:

„FCL.1000 Upoważnienia egzaminatora

a) Przepisy ogólne

Posiadacze upoważnień egzaminatora muszą:

- 1) o ile w niniejszym załączniku nie określono inaczej, posiadać licencję, uprawnienie lub upoważnienie równoważne z tymi, dla których jest uprawniony do przeprowadzania egzaminów praktycznych, kontroli umiejętności lub ocen kompetencji, a także uprawnienia do prowadzenia szkolenia w ich zakresie;
- 2) posiadać kwalifikacje do wykonywania czynności pilota dowódcy statku powietrznego, jeżeli egzamin praktyczny, kontrola umiejętności lub ocena kompetencji są przeprowadzane na statku powietrznym.

b) Warunki szczególne:

- 1) Właściwy organ może wydać specjalne upoważnienia uprawniające do przeprowadzania egzaminów praktycznych, kontroli umiejętności i ocen kompetencji, jeżeli nie jest możliwe spełnienie wymagań ustanowionych w niniejszej podczęści ze względu na wprowadzenie którejkolwiek z poniższych:
 - (i) statków powietrznych nowych w danych państwach członkowskich lub flotach operatorów;

(ii) nowych szkoleń w niniejszym załączniku.

Upoważnienia takie ograniczają się do egzaminów praktycznych, kontroli umiejętności i ocen kompetencji niezbędnych do wprowadzenia nowych szkoleń lub nowego typu statku powietrznego do eksploatacji, a okres ich ważności w żadnym przypadku nie może przekroczyć 1 roku.

- 2) Posiadacze upoważnienia wydanego zgodnie z lit. b) pkt 1), pragnący ubiegać się o wydanie upoważnienia egzaminatora, muszą spełnić warunki wstępne oraz wymogi dotyczące przedłużenia ważności uprawnień obowiązujące w danej kategorii upoważnienia egzaminatora.
- 3) W przypadku gdy nie jest dostępny żaden wykwalifikowany egzaminator, właściwe organy mogą, w indywidualnych przypadkach, upoważnić inspektorów lub egzaminatorów, którzy nie spełniają odpowiednich wymogów w zakresie uprawnień instruktorskich, uprawnień na typ lub klasę określonych w lit. a), do wykonania kontroli umiejętności i ocen kompetencji.

c) Przeprowadzanie egzaminów poza terytorium państw członkowskich

- 1) W drodze odstępstwa od lit. a), w przypadku przeprowadzania egzaminów praktycznych i kontroli umiejętności poza terytorium, za które państwa członkowskie odpowiadają na mocy konwencji chicagowskiej, właściwy organ wydaje uprawnienie egzaminatora kandydatowi posiadającemu licencję pilota zgodną z załącznikiem 1 do konwencji chicagowskiej, pod warunkiem że przedmiotowy kandydat:
 - (i) posiadają licencję, uprawnienie lub upoważnienie równoważne z tą(tym), który(-a) uprawnia ich do przeprowadzania egzaminów praktycznych, kontroli umiejętności lub ocen kompetencji, a w każdym razie co najmniej licencję CPL;
 - (ii) posiadają kwalifikacje do wykonywania czynności pilota dowódcy statku powietrznego podczas przeprowadzania na statku powietrznym egzaminu praktycznego lub kontroli umiejętności;
 - (iii) spełniają wymagania określone w niniejszej podczęści dotyczące wydania odpowiedniego upoważnienia egzaminatora; oraz
 - (iii) wykażą właściwemu organowi, że posiadają odpowiedni stopień wiedzy o europejskich zasadach bezpieczeństwa lotniczego, pozwalający korzystać z uprawnień egzaminatora zgodnie z niniejszym załącznikiem.
- 2) Upoważnienie, o którym mowa w pkt 1), ogranicza się do przeprowadzania egzaminów praktycznych oraz kontroli umiejętności:
 - (i) poza terytorium, za które odpowiedzialne są państwa członkowskie na podstawie konwencji chicagowskiej; oraz
 - (ii) w odniesieniu do pilotów, którzy posiadają wystarczającą znajomość języka, w jakim przeprowadza się egzamin/kontrolę.”;

50) pkt FCL.1005 otrzymuje brzmienie:

„FCL.1005 Ograniczenie uprawnień w przypadku konfliktu interesów

Egzaminatorzy nie mogą przeprowadzać:

- a) egzaminów praktycznych lub ocen kompetencji w celu wydania licencji, uprawnienia lub upoważnienia, kandydatowi z którym przeprowadzili więcej niż 25 % szkolenia w locie w zakresie licencji, uprawnienia lub upoważnienia, którzy podchodzą do danego egzaminu praktycznego lub oceny kompetencji; oraz
- b) egzaminów praktycznych, kontroli umiejętności ani ocen kompetencji, jeżeli uważają, że cokolwiek może mieć wpływ na ich obiektywność.”;

51) pkt FCL.1025 otrzymuje brzmienie:

„FCL.1025 Ważność, przedłużenie i wznowienie ważności upoważnień egzaminatora

a) Okres ważności

Upoważnienie egzaminatora jest ważne przez okres 3 lat.

b) Przedłużenie

W celu przedłużenia upoważnienia egzaminatora posiadacze takiego upoważnienia muszą spełnić wszystkie poniższe warunki:

- 1) przed upływem terminu ważności upoważnienia przeprowadzić co najmniej sześć egzaminów praktycznych, kontroli umiejętności lub ocen kompetencji;

- 2) w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających upływ terminu ważności upoważnienia odbyć szkolenie odświeżające dla egzaminatorów prowadzone przez właściwy organ lub przez ATO i zatwierdzone przez właściwy organ. Egzaminator posiadający upoważnienie na szybowce lub balony może w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających upływ terminu ważności upoważnienia przejść szkolenie odświeżające dla egzaminatorów prowadzone przez DTO i zatwierdzone przez właściwy organ;
- 3) jeden z egzaminów praktycznych, jedna z kontroli umiejętności lub ocena kompetencji przeprowadzonych zgodnie z pkt 1 musi się odbyć w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę upływu terminu ważności upoważnienia egzaminatora oraz:
 - (i) musi zostać oceniona przez inspektora właściwego organu lub starszego egzaminatora specjalnie w tym celu upoważnionego przez właściwy organ odpowiedzialny za wydanie upoważnienia egzaminatora; lub
 - (ii) muszą spełniać wymogi określone w pkt FCL.1020.

Jeżeli osoba ubiegająca się o przedłużenie ważności swojego upoważnienia posiadają uprawnienia w zakresie więcej niż jednej specjalności egzaminatora, ważność wszystkich uprawnień egzaminatora można przedłużyć w porozumieniu z właściwym organem, jeżeli osoby ubiegające się o przedłużenie spełniają wymagania określone w lit. b) pkt 1 i 2 oraz w pkt FCL.1020 dla jednej ze swoich specjalności egzaminatora.

c) Wznowienie

W przypadku upływu ważności upoważnienia, przed wznowieniem wykonywania uprawnień, kandydat musi spełnić wymogi określone w lit. b) pkt 2 i w pkt FCL.1020 w okresie 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku o wznowienie.

- d) Ważność upoważnienia egzaminatora przedłuża lub wznowia się, jeżeli osoba ubiegająca się o to wykaże, że w sposób nieprzerwany spełniają wymagania określone w pkt FCL.1010 i FCL.1030.”;

52) w pkt FCL.1005.TRE wprowadza się następujące zmiany:

- a) lit. a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ocen kompetencji w celu wydania, przedłużenia lub wznowienia upoważnienia TRI lub upoważnienia SFI na odpowiednią kategorię statku powietrznego, pod warunkiem że egzaminator przepracował co najmniej 3 lata w charakterze TRE i przeszedł specjalne szkolenie w zakresie oceny kompetencji zgodnie z pkt FCL.1015 lit. b).”;

- b) lit. b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) ocen kompetencji w celu wydania, przedłużenia lub wznowienia uprawnień TRI(H) lub SFI(H), pod warunkiem że egzaminator przepracował co najmniej 3 lata w charakterze TRE i przeszedł specjalne szkolenie w zakresie oceny kompetencji zgodnie z pkt FCL.1015 lit. b).”;

53) pkt FCL.1005.CRE lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) kontroli umiejętności w celu:

- 1) przedłużenia lub wznowienia uprawnień na klasę i typ samolotu;
- 2) przedłużenia ważności uprawnień IR pod warunkiem zaliczenia przynajmniej 1 500 godzin jako pilot samolotów oraz przynajmniej 450 godzin czasu lotu według przepisów IFR;
- 3) wznowienia uprawnień IR pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w pkt FCL.1010.IRE lit. a); oraz
- 4) przedłużenia lub wznowienia uprawnień EIR pod warunkiem zaliczenia co najmniej 1 500 godzin w charakterze pilota samolotu i spełnienia wymagań określonych w pkt FCL.1010.IRE lit. a) pkt 2).”;

54) pkt FCL.1010.CRE lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) posiadać upoważnienie CRI lub FI z uprawnieniami instruktorskimi na odpowiednią klasę lub typ.”;

55) pkt FCL.1010.IRE otrzymuje brzmienie:

„FCL.1010.IRE — warunki wstępne

- a) IRE(A)

Osoba ubiegająca się o upoważnienie IRE na samoloty musi posiadać upoważnienie IRI(A) lub FI(A) z uprawnieniami instruktorskimi na IR(A) oraz mieć:

- 1) 2 000 godzin czasu lotu w charakterze pilota samolotów; oraz

2) 450 godzin czasu lotu IFR, z czego 250 godzin w charakterze instruktora.

b) IRE(H)

Osoba ubiegająca się o upoważnienie IRE na śmigłowce musi posiadać upoważnienie IRI(H) lub FI(H) z uprawnieniami instruktorskimi na IR(H) oraz mieć:

- 1) 2 000 godzin czasu lotu w charakterze pilotów śmigłowców; oraz
- 2) 300 godzin czasu lotu według wskazań przyrządów na śmigłowcach, z czego 200 godzin w charakterze instruktora.

c) IRE(As).

Osoba ubiegająca się o upoważnienie IRE na sterowce musi posiadać upoważnienie IRI(As) lub FI(As) z uprawnieniami instruktorskimi na IR(As) oraz mieć:

- 1) 500 godzin czasu lotu w charakterze pilotów sterowców; oraz
- 2) 100 godzin czasu lotu według wskazań przyrządów na sterowcach, z czego 50 godzin w charakterze instruktora.”;

56) pkt FCL.1005.SFE otrzymuje brzmienie:

„FCL.1005.SFE — uprawnienia i warunki

a) SFE na samoloty (SFE(A)) i SFE na pionowzloty (SFE(PL))

Egzaminatorzy SFE na samoloty lub pionowzloty są uprawnieni do przeprowadzania na FFS lub na potrzeby ocen, o których mowa w pkt 5, na odpowiednim FSTD:

- 1) egzaminów praktycznych oraz kontroli umiejętności w celu wydania bądź przedłużenia lub wznowienia uprawnień na typ samolotów lub pionowzlotów, zależnie od przypadku;
- 2) kontroli umiejętności w celu przedłużenia lub wznowienia uprawnień IR w przypadku połączenia z przedłużeniem lub wznowieniem uprawnień na typ, jeżeli zaliczyli kontrolę umiejętności dla typu statku powietrznego, w tym w zakresie uprawnienia do wykonywania lotów według wskazań przyrządów, w ciągu poprzedzającego roku;
- 3) egzaminów praktycznych w celu wydania licencji ATPL(A);
- 4) egzaminów praktycznych w celu wydania licencji MPL, pod warunkiem że egzaminator spełnia wymagania określone w FCL.925; oraz
- 5) ocen kompetencji w celu wydania, przedłużenia lub wznowienia upoważnienia SFI na odpowiednią kategorię statku powietrznego, pod warunkiem że egzaminatorzy przepracowali co najmniej 3 lata w charakterze SFE (A) i odbyli specjalne szkolenie w zakresie oceny kompetencji zgodnie z pkt FCL.1015 lit. b).

b) Egzaminator SFE na śmigłowce – (SFE(H))

Egzaminatorzy SFE(H) są uprawnieni do przeprowadzania na FFS lub na potrzeby ocen, o których mowa w pkt 4, na odpowiednim FSTD:

- 1) egzaminów praktycznych i kontroli umiejętności w celu wydania bądź przedłużenia oraz wznowienia uprawnień na typy śmigłowców;
- 2) kontroli umiejętności w celu przedłużenia lub wznowienia uprawnień IR, jeżeli takie kontrole są połączone z przedłużeniem lub wznowieniem uprawnień na typ, pod warunkiem że zaliczyli kontrolę umiejętności na dany typ statku powietrznego, w tym w zakresie uprawnienia do wykonywania lotów według wskazań przyrządów, w ciągu poprzedzającego roku poprzedzającego kontrolę umiejętności;
- 3) egzaminów praktycznych w celu wydania licencji ATPL(H); oraz
- 4) ocen kompetencji w celu wydania, przedłużenia lub wznowienia upoważnienia SFI(H), pod warunkiem że egzaminatorzy przepracowali co najmniej 3 lata w charakterze SFE(H) i odbyli specjalne szkolenie w zakresie oceny kompetencji zgodnie z pkt FCL.1015 lit. b).”;

57) pkt FCL.1010.SFE otrzymuje brzmienie:

„FCL.1010.SFE Warunki wstępne

a) SFE(A)

Kandydat ubiegający się o upoważnienie SFE(A) musi spełnić wszystkie poniższe warunki:

- 1) w przypadku samolotów z załogą wieloosobową:
 - (i) posiadać, ważną(-e) lub wygasłą(-e), licencję(-e) ATPL(A) i uprawnienia na typ dla odpowiedniego typu samolotu;

- (ii) upoważnienie SFI(A) na odpowiedni typ samolotu; oraz
 - (iii) posiadać co najmniej 1 500 godzin czasu lotu w charakterze pilota samolotu z załogą wieloosobową;
- 2) w przypadku samolotów complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową:
- (i) posiadać, ważną(-e) lub wygasłą(-e), licencję(-e) CPL(A) lub ATPL(A) i uprawnienia na typ dla odpowiedniego typu samolotu;
 - (ii) posiadać upoważnienie SFI(A) na odpowiednią klasę lub typ samolotu;
 - (iii) posiadać co najmniej 500 godzin czasu lotu w charakterze pilota samolotów z załogą jednoosobową;
- 3) w przypadku wydania pierwszego upoważnienia SFE, posiadać wykonane co najmniej 50 godzin czasu szkoleń w locie na urządzeniach syntetycznych w charakterze instruktora TRI(A) lub SFI(A) na danym typie samolotu.
- b) SFE(H)
- Kandydat ubiegający się o upoważnienie SFE(H) musi spełnić wszystkie poniższe warunki:
- 1) posiadać, ważną(-e) lub wygasłą(-e), licencję(-e) ATPL(H), uprawnienia na typ dla odpowiedniego typu śmigłowca;
 - 2) posiadać upoważnienie SFI(H) na odpowiedni typ śmigłowca;
 - 3) posiadać co najmniej 1 000 godzin czasu lotu w charakterze pilota śmigłowców z załogą wieloosobową;
 - 4) w przypadku wydania pierwszego upoważnienia SFE posiadać wykonane co najmniej 50 godzin czasu szkoleń w locie na urządzeniach syntetycznych w charakterze instruktora TRI(H) lub SFI(H) na danym typie śmigłowca.”;
- 58) pkt 1.1 i 1.2 dodatku 1 otrzymują brzmienie:
- „1.1. W przypadku wydawania licencji LAPL, posiadacz licencji LAPL na inną kategorię statku powietrznego uzyskuje pełne zaliczenie wiedzy teoretycznej z zakresu przedmiotów wspólnych, o których mowa w pkt FCL.120. Jednak przedmiot „nawigacja” kwalifikuje się do takiego zaliczenia wyłącznie w przypadku posiadacza licencji LAPL(A), który wystąpi o wydanie licencji LAPL(H) lub posiadacza licencji LAPL(H), który wystąpi o wydanie licencji LAPL(A).
- 1.2. W przypadku wydawania licencji LAPL(A), LAPL(H) lub PPL, posiadacz licencji PPL, CPL lub ATPL na inną kategorię statku powietrznego uzyskuje pełne zaliczenie wiedzy teoretycznej z zakresu przedmiotów wspólnych, o których mowa w pkt FCL.215 lit. a) pkt 1.”;
- 59) w dodatku 1 dodaje się nowy pkt 1.2a) w brzmieniu:
- „1.2a Na potrzeby uzyskania licencji LAPL(B), LAPL(S), BPL lub SPL, posiadaczom licencji na inną kategorię statku powietrznego w pełni zalicza się wiedzę teoretyczną z przedmiotów wspólnych, wymienionych w pkt FCL.215 lit. b) pkt 1.”;
- 60) w części A dodatku 3 pkt 9 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) 70 godzin czasu lotu w charakterze pilota dowódcy, z czego do 55 godzin można wykonać w charakterze ucznia-pilota dowódcy. Z czasu lotu według wskazań przyrządów wykonanego w charakterze ucznia-pilota dowódcy, nie więcej niż 20 godzin można zaliczyć jako czas lotu wykonany w charakterze pilota dowódcy.”;
- 61) w dodatku 3 część C pkt 8 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) 70 godzin czasu lotu w charakterze pilota dowódcy, z czego do 55 godzin można wykonać w charakterze ucznia-pilota dowódcy. Z czasu lotu według wskazań przyrządów wykonanego w charakterze ucznia-pilota dowódcy, nie więcej niż 20 godzin można zaliczyć jako czas lotu wykonany w charakterze pilota dowódcy.”;
- 62) w dodatku 3 część D pkt 8 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) 70 godzin czasu lotu w charakterze pilota dowódcy, z czego 55 godzin można wykonać w charakterze ucznia-pilota dowódcy.”;
- 63) w dodatku 3 część E pkt 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) posiadać wykonane 150 godzin czasu lotu;
- Z wyjątkiem wymogu dotyczącego wylatania 50 godzin jako pilot dowódca na samolotach, godziny lotu wylatane jako pilot dowódca na statkach powietrznych innych kategorii odpowiadają 150 godzinom czasu lotu samolotem w dowolnym z poniższych przypadków:
- 1) 20 godzin na śmigłowcach, jeżeli kandydat posiada licencję PPL(H);
 - 2) 50 godzin na śmigłowcach, jeżeli kandydat posiada licencję CPL(H);
 - 3) 10 godzin na motoszybowcach turystycznych lub szybowcach;

- 4) 20 godzin na sterowcach, jeżeli kandydat posiada licencję PPL(As);
- 5) 50 godzin na sterowcach, jeżeli kandydat posiada licencję CPL(As).”;
- 64) w części K dodatku 3 pkt 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) posiadać wykonane 155 godzin czasu lotu, w tym 50 godzin w charakterze pilota dowódcy śmigłowców, z czego 10 godzin w lotach nawigacyjnych.
- Z wyjątkiem wymogu dotyczącego 50 godzin jako pilot dowódca na śmigłowcach, godziny lotu jako pilot dowódca w innych kategoriach statków powietrznych mogą odpowiadać 155 godzinom czasu lotu śmigłowcem w dowolnym z poniższych przypadków:
- 1) 20 godzin na samolotach, jeżeli kandydat posiada licencję PPL(A);
- 2) 50 godzin na samolotach, jeżeli kandydat posiada licencję CPL(A);
- 3) 10 godzin na motoszybowcach turystycznych lub szybowcach;
- 4) 20 godzin na sterowcach, jeżeli kandydat posiada licencję PPL(As);
- 5) 50 godzin na sterowcach, jeżeli kandydat posiada licencję CPL(As).”;
- 65) tabela ZAKRES EGZAMINU dotycząca kategorii samolotów w dodatku 7 otrzymuje brzmienie:

„Samoloty

SEKCJA 1 — CZYNNOŚCI PRZED LOTEM I ODLOT

We wszystkich sekcjach obowiązuje stosowanie listy kontrolnej, wykorzystanie zespołu umiejętności lotniczych, procedur przeciwołbiodzeniowych i odlodzeniowych itp.

a	Wykorzystanie instrukcji użytkownika w locie (lub jej odpowiednika), w szczególności w zakresie określania osiągnięć samolotu, masy i wyważenia
b	Wykorzystanie dokumentów służb kontroli ruchu lotniczego, dokumentów meteorologicznych
c	Przygotowanie planu lotu ATC, planu lotu/dziennika nawigacyjnego IFR
d	Identyfikacja pomocy nawigacyjnych koniecznych na potrzeby procedur odlotu, przylotu i podejścia
e	Przegląd przed lotem
f	Minima pogodowe
g	Kołowanie
h	Odlot na podstawie PBN (jeżeli dotyczy): – sprawdzić, czy do systemu nawigacji załadowano prawidłową procedurę; oraz – przeprowadzić weryfikację między wyświetlaczem systemu nawigacji i mapą odlotu.
i	Odprawa przed startem, start
j (°)	Przejsie do lotu według wskazań przyrządów
k (°)	Procedury odlotu według wskazań przyrządów, w tym odloty na podstawie PBN i ustawianie wysokościomierza
l (°)	Współpraca z organami kontroli ruchu lotniczego (ATC) – stosowanie się do wydawanych przez nie zezwoleń i instrukcji, procedury radiotelefoniczne

SEKCJA 2 — PILOTAŻ (°)

a	Pilotowanie samolotu wyłącznie według wskazań przyrządów, w tym: lot poziomy przy różnych prędkościach, trymerowanie
b	Zakręty podczas wznoszenia i zniżania przy utrzymaniu prędkości kątowej 1
c	Wyprowadzanie z nietypowych położeń, w tym z ustalonego zakrętu z przechyleniem 45° oraz z głębokich zakrętów ze zniżaniem
d (*)	Wyprowadzenie z przeciągnięcia w locie poziomym oraz w zakrętach ze wznoszeniem i zniżaniem, oraz w konfiguracji do lądowania
e	Lot z ograniczonym zestawem przyrządów: ustalone wznoszenie lub zniżanie, zakręty w locie poziomym z prędkością kątową 1 na zadany kierunek, wyprowadzanie z nietypowych położeń

SEKCJA 3 — PROCEDURY IFR PODCZAS PRZELOTU (*)

a	Utrzymywanie nakazanej linii drogi, łącznie z przechwytywaniem (np. NDB, VOR) lub nakazana linia drogi między punktami kontrolnymi
b	Korzystanie z systemu nawigacji i radiowych pomocy nawigacyjnych
c	Lot poziomy, utrzymywanie kursu, wysokości bezwzględnej i prędkości, ustawianie mocy, technika trymerowania
d	Ustawianie wysokościomierza
e	Kontrola czasu i korekta przewidywanego czasu przylotu (ETA) (procedury oczekiwania podczas przelotu – jeżeli jest to wymagane)
f	Monitorowanie przebiegu lotu, dziennik nawigacyjny, kontrola zużycia paliwa, instalacji i systemów
g	Procedury zapobiegające oblodzeniu, w razie konieczności symulowane
h	Współpraca z organami kontroli ruchu lotniczego (ATC) – stosowanie się do wydawanych przez nie zezwoleń i instrukcji, procedury radiotelefoniczne

SEKCJA 3a — PROCEDURY PRZYLOTU

a	Ustawianie i sprawdzanie pomocy nawigacyjnych oraz identyfikacja pomocy nawigacyjnych, jeżeli dotyczy
b	Procedury przylotu, sprawdzanie wysokościomierza
c	Ograniczenia w zakresie wysokości bezwzględnej i prędkości, w stosownych przypadkach
d	Przylot na podstawie PBN (jeżeli dotyczy): – sprawdzić, czy do systemu nawigacji załadowano prawidłową procedurę; oraz – przeprowadzić weryfikację między wyświetlaczem systemu nawigacji i mapą przylotu.

SEKCJA 4 (*) — Operacje 3D (*)

a	Ustawianie i sprawdzanie pomocy nawigacyjnych Sprawdzić kąt ścieżki w płaszczyźnie pionowej W przypadku RNP APCH: – sprawdzić, czy do systemu nawigacji załadowano prawidłową procedurę; oraz – przeprowadzić weryfikację między wyświetlaczem systemu nawigacji i mapą podejścia.
b	Odprawa do podejścia do lądowania i lądowania, w tym czynności kontrolne do zniżania/podejścia do lądowania/lądowania, z uwzględnieniem identyfikacji pomocy radionawigacyjnych
c (*)	Procedura oczekiwania
d	Stosowanie się do opublikowanych procedur podejścia
e	Rozliczenie czasowe podejścia
f	Kontrolowanie wysokości bezwzględnej, prędkości, kursu (ustabilizowane podejście)
g (*)	Czynności podczas przejścia na drugi krąg
h (*)	Procedura nieudanego podejścia/lądowania
i	Współpraca z organami kontroli ruchu lotniczego ATC – stosowanie się do wydawanych przez nie zezwoleń i instrukcji, procedury radiotelefoniczne

SEKCJA 5 (*) — OPERACJE 2D (**)

a	Ustawianie i sprawdzanie pomocy nawigacyjnych W przypadku RNP APCH: – Sprawdzić, czy do systemu nawigacji załadowano prawidłową procedurę; oraz – Przeprowadzić weryfikację między wyświetlaczem systemu nawigacji i mapą podejścia.
b	Odprawa do podejścia do lądowania i lądowania, w tym czynności kontrolne do zniżania/podejścia do lądowania/lądowania, z uwzględnieniem identyfikacji pomocy radionawigacyjnych
c (*)	Procedura oczekiwania
d	Stosowanie się do opublikowanych procedur podejścia
e	Rozliczenie czasowe podejścia

f	Wysokość bezwzględna/Odległość do punktu rozpoczęcia procedury po nieudanym podejściu, prędkość, kontrolowanie kursu (ustabilizowane podejście), pozycje dla schodkowego zniżania (SDF), w stosownych przypadkach
g (*)	Czynności podczas przejścia na drugi krąg
h (*)	Procedura nieudanego podejścia/lądowania
i	Współpraca z organami kontroli ruchu lotniczego ATC – stosowanie się do wydawanych przez nie zezwoleń i instrukcji, procedury radiotelefoniczne

SEKCJA 6 — LOT Z JEDNYM SILNIKIEM NIEPRACUJĄCYM (tylko samoloty wielosilnikowe) (*)

a	Symulowana niesprawność silnika po starcie lub w momencie odejścia na drugi krąg
b	Podejście do lądowania, przejście na drugi krąg i odlot po nieudanym podejściu z jednym silnikiem niepracującym
c	Podejście do lądowania i lądowanie z jednym silnikiem niepracującym
d	Współpraca z organami kontroli ruchu lotniczego ATC – stosowanie się do wydawanych przez nie zezwoleń i instrukcji, procedury radiotelefoniczne

(*) Musi zostać przeprowadzone wyłącznie według wskazań przyrządów.

(*) Może zostać przeprowadzone na FFS lub na urządzeniu FTD 2/3 lub FNPT II.

(*) Może zostać przeprowadzone w sekcji 4 lub sekcji 5.

(**) W celu ustanowienia lub utrzymania uprawnień PBN jedno podejście w sekcji 4 lub sekcji 5 musi być podejściem typu RNP APCH. W przypadku gdy nie można wykonać RNP APCH, ćwiczenie to przeprowadza się na odpowiednio wyposażonych FSTD.;

66) dodatek 8 otrzymuje brzmienie:

„DODATEK 8

Przenoszenie zaliczania części IR z kontroli umiejętności na klasę lub typ

A. Samoloty

Zaliczenia udziela się wyłącznie, jeżeli posiadacze przedłużają lub wznowiają uprawnienia IR na samoloty jednosilnikowe z załogą jednoosobową oraz samoloty wielosilnikowe z załogą jednoosobową, w zależności od przypadku.

Jeżeli przeprowadza się egzamin praktyczny lub kontrolę umiejętności obejmującą część IR, a posiadacze mają ważne:	zaliczenie dotyczące części IR kontroli umiejętności na:
uprawnienia na typ samolotu z załogą wieloosobową; uprawnienia na typ samolotu complex o wysokich osiągnięciach z załogą jednoosobową;	uprawnienia na klasę samolotu jednosilnikowego (*), oraz uprawnienia na typ samolotu jednosilnikowego (*), oraz uprawnienia na klasę lub typ wielosilnikowych samolotów z załogą jednoosobową z wyjątkiem uprawnień na samoloty complex o wysokich osiągnięciach, jedynie zaliczenia dotyczące sekcji 3B kontroli umiejętności w lit. B pkt 5 dodatku 9
uprawnienia na klasę lub typ wielosilnikowych samolotów z załogą jednoosobową w operacjach z jednym pilotem	uprawnienia na klasę samolotu jednosilnikowego, oraz uprawnienia na typ samolotu jednosilnikowego, oraz uprawnienia na klasę lub typ wielosilnikowych samolotów z załogą jednoosobową, z wyjątkiem uprawnień na samoloty complex o wysokich osiągnięciach
uprawnienia na klasę lub typ wielosilnikowych samolotów z załogą jednoosobową z wyjątkiem uprawnień na samoloty complex o wysokich osiągnięciach ograniczonych do operacji w załodze wieloosobowej	uprawnienia na klasę samolotu jednosilnikowego (*), oraz uprawnienia na typ samolotu jednosilnikowego (*), oraz uprawnienia na klasę lub typ wielosilnikowych samolotów z załogą jednoosobową, z wyjątkiem uprawnień na typ samolotu complex o wysokich osiągnięciach (*).
uprawnienia na klasę lub typ na jednosilnikowych samolotów z załogą jednoosobową	uprawnienia na klasę samolotu jednosilnikowego, oraz uprawnienia na typ samolotu jednosilnikowego.

(*) Pod warunkiem że w okresie 12 poprzedzających miesięcy kandydat wykonał co najmniej trzy odloty i podejścia IFR z wykorzystaniem uprawnień PBN, w tym co najmniej jedno podejście RNP APCH, na klasie lub typie samolotu z załogą jednoosobową w ramach operacji w załodze jednoosobowej lub, w przypadku wielosilnikowych samolotów innych niż samoloty complex o wysokich osiągnięciach, zaliczył sekcję 6 egzaminu praktycznego na samoloty z załogą jednoosobową inne niż samoloty complex o wysokich osiągnięciach, pilotowane wyłącznie według wskazań przyrządów w ramach operacji w załodze jednoosobowej.

B. Śmigłowce

Zaliczenia udziela się, wyłącznie jeżeli posiadacze przedłużają uprawnienia IR na śmigłowce jednosilnikowe oraz śmigłowce wielosilnikowe z załogą jednoosobową, w zależności od przypadku.

Jeżeli przeprowadza się egzamin praktyczny lub kontrolę umiejętności obejmującą część IR, posiadacze mają ważne:	zaliczenie części IR kontroli umiejętności na:
uprawnienia na typ śmigłowca z załogą wieloosobową (MPH)	uprawnienia na typ śmigłowca jednosilnikowego (*) ; oraz uprawnienia na typ śmigłowca wielosilnikowego z załogą jednoosobową (*)
uprawnienia na typ śmigłowca wielosilnikowego z załogą jednoosobową, pilotowanego przez jednego pilota	uprawnienia na typ śmigłowca jednosilnikowego (*) ; oraz uprawnienia na typ śmigłowca wielosilnikowego z załogą jednoosobową (*)
uprawnienia na typ śmigłowca wielosilnikowego z załogą jednoosobową, ograniczone do operacji w załodze wieloosobowej	uprawnienia na typ samolotu jednosilnikowego (*) , oraz uprawnienia na typ śmigłowca wielosilnikowego z załogą jednoosobową (*) .
uprawnienia na typ śmigłowca jednosilnikowego z załogą jednoosobową, pilotowanego przez jednego pilota	uprawnienia na typ śmigłowca wielosilnikowego z załogą jednoosobową, pilotowanego przez jednego pilota

(*) Pod warunkiem że w okresie 12 poprzedzających miesięcy kandydat wykonał co najmniej trzy odloty i podejścia IFR z wykorzystaniem uprawnień PBN, w tym jedno podejście RNP APCH (dopuszczalne jest podejście PinS (Point in Space)) na typie śmigłowca z załogą jednoosobową w ramach operacji w załodze jednoosobowej.”;

67) w dodatku 9 sekcja B wprowadza się następujące zmiany:

a) w tabeli pkt 5 lit. k) otrzymuje brzmienie:

Rodzaj operacji	1)		2)		3)		4)		5)	
	SP		MP		SP MP (początkowe)		MP SP (początkowe)		SP + MP	
	Szkolenia	Test Kontrola	Szkolenia	Test Kontrola	Szkolenia	Test Kontrola	Szkolenie, egzaminowanie i kontrola umiejętności (samoloty wielosilnikowe)	Szkolenie, egzaminowanie i kontrola umiejętności (samoloty wielosilnikowe)	Samoloty jednosilnikowe	Samoloty wielosilnikowe
Pierwsze wydanie jednoosobowe samoloty complex	Sekcje 1-6 1-7	Sekcje 1-6 1-6	Sekcje 1-7	Sekcje 1-6	MCC KZR Czynnik ludzki TEM Seksja 7	Sekcje 1-6	1.6, 4.5, 4.6, 5.2 oraz, w stosownych przypadkach, jedno podejście z sekcji 3.B	1.6, sekcja 6 oraz, w stosownych przypadkach, jedno podejście z sekcji 3.B		
Przedłużenie jednoosobowe samoloty complex	Nie dotyczy Nie dotyczy	Sekcje 1-6 1-6	Nie dotyczy	Sekcje 1-6	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	MPO: Sekcje 1-7 (szkolenia) SPO: Sekcje 1-6 (kontrola)	MPO: Sekcje 1-7 (szkolenia) SPO: Sekcje 1-6 (kontrola)
Wznowienie jednoosobowe samoloty complex	FCL.740	Sekcje 1-6 1-6	FCL.740	Sekcje 1-6	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	Nie dotyczy	MPO: Sekcje 1-7 (szkolenia) SPO: Sekcje 1-6 (kontrola)	MPO: Sekcje 1-7 (szkolenia) SPO: Sekcje 1-6 (kontrola)

b) w tabeli po lit. l) pkt 5 wiersz dotyczący ćwiczenia 7.2.2 otrzymuje brzmienie:

„7.2.2	Następujące ćwiczenia w zakresie sytuacji krytycznych:	P	X		
—	wyprowadzanie przy nosie zadartym pod różnymi kątami przechylenia;				
—	wyprowadzanie przy nosie pochylonym pod różnymi kątami przechylenia.				

w załączniku VI („część ARA”) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

68) w pkt ARA.GEN.220 lit. a) pkt 11 i 12 otrzymuje brzmienie oraz dodaje się nową lit. a) pkt 13 w brzmieniu:

- „11) informacji o bezpieczeństwie i działaniach następczych;
- 12) zapewnienia elastyczności podejścia zgodnie z art. 71 rozporządzenia (UE) 2018/1139; oraz
- 13) procesu oceny i wydawania zezwoleń dla statku powietrznego określonego w pkt ORA.ATO.135 lit. a) i w pkt DTO.GEN.240 lit. a).”;

69) dodaje się nowy pkt ARA.GEN.360 w brzmieniu:

„ARA.GEN.360 Zmiana właściwego organu

- a) Otrzymałszy wniosek posiadacza licencji dotyczący zmiany właściwego organu, o którym mowa w pkt FCL.015 lit. d) załącznika I (część FCL), właściwy organ otrzymujący zwraca się bez zbędnej zwłoki do właściwego organu posiadacza licencji o przekazanie bez zbędnej zwłoki wszystkich poniższych dokumentów:
 - 1) weryfikacja licencji;
 - 2) kopie dokumentacji medycznej przechowywanej przez właściwy organ zgodnie z pkt ARA.GEN.220 i ARA.MED.150. Dokumentację medyczną przekazuje się zgodnie z pkt MED.A.015 załącznika IV (część MED); obejmuje ona podsumowanie historii medycznej wnioskodawcy, zweryfikowane i podpisane przez konsultanta medycznego.
- b) Właściwy organ przekazujący zachowuje oryginalne licencje i oryginalną dokumentację medyczną zgodnie z pkt ARA.GEN.220, ARA.FCL.120 i ARA.MED.150.
- c) Właściwy organ otrzymujący wydaje ponownie licencję i świadectwo lekarskie bez zbędnej zwłoki, pod warunkiem że otrzymał i rozpatrzył wszystkie dokumenty wymienione w lit. a). Po ponownym wydaniu licencji i świadectwa lekarskiego właściwy organ otrzymujący zwraca się bezzwłocznie do posiadacza licencji o zwrócenie mu licencji wydanej przez właściwy organ przekazujący i przedmiotowego świadectwa lekarskiego.
- d) Właściwy organ otrzymujący powiadamia właściwy organ przekazujący bezzwłocznie po ponownym wydaniu posiadaczowi licencji i świadectwa lekarskiego i zwróceniu licencji i świadectwa lekarskiego przez posiadacza licencji zgodnie z lit. c). Do czasu otrzymania przedmiotowego zawiadomienia właściwy organ przekazujący pozostaje odpowiedzialny za licencję i świadectwo lekarskie wydane po raz pierwszy posiadaczowi licencji.”;

w załączniku VII (część ORA) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

70) pkt ORA.ATO.135 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „a) Zatwierdzona organizacja szkolenia musi korzystać z odpowiedniej floty szkolnych statków powietrznych lub FSTD wyposażonych odpowiednio do prowadzonych kursów szkoleniowych. Flota statków powietrznych musi się składać ze statków powietrznych spełniających wszystkie wymagania określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1139. Statki powietrzne objęte zakresem lit. a), b), c) lub d) załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1139 można wykorzystać na potrzeby szkoleń, jeżeli spełniono wszystkie poniższe warunki:
- 1) w trakcie procesu oceny właściwy organ potwierdził poziom bezpieczeństwa porównywalny z poziomem określonym we wszystkich zasadniczych wymaganiach ustanowionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1139;
 - 2) właściwy organ zezwolił na wykorzystanie statku powietrznego na potrzeby szkoleń w zatwierdzonej organizacji szkolenia.”;

w załączniku VIII (część DTO) do rozporządzenia (UE) nr 1178/2011 wprowadza się następujące zmiany:

71) pkt DTO.GEN.240 lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „a) Zadeklarowana organizacja szkolenia musi korzystać z odpowiedniej floty szkolnych statków powietrznych lub FSTD wyposażonych odpowiednio do prowadzonego kursu szkoleniowego. Flota statków powietrznych musi się składać ze statków powietrznych spełniających wszystkie wymagania określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1139. Statki powietrzne objęte zakresem lit. a), b), c) lub d) załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1139 można wykorzystać na potrzeby szkoleń, jeżeli spełniono wszystkie poniższe warunki:
- 1) w trakcie procesu oceny właściwy organ potwierdził poziom bezpieczeństwa porównywalny z poziomem określonym we wszystkich zasadniczych wymaganiach ustanowionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1139;
 - 2) właściwy organ zezwolił na wykorzystanie statku powietrznego na potrzeby szkoleń w zadeklarowanej organizacji szkolenia.”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/1748

z dnia 7 października 2019 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Podkomitecie ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarnego utworzonym na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do zmian do załącznika V do rozdziału 4 tego układu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾ (zwany dalej „układem o stowarzyszeniu”), wszedł w życie w dniu 1 września 2017 r.
- (2) Art. 64 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu przewiduje, że Ukraina ma zbliżać swoje przepisy w kwestiach sanitarnych, fitosanitarnych i dotyczących dobrostanu zwierząt do przepisów Unii zgodnie z załącznikiem V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu.
- (3) Ukraina zobowiązała się do przedstawienia kompleksowej strategii w formie wykazu unijnych aktów prawnych dotyczących środków sanitarnych, fitosanitarnych i dobrostanu zwierząt (zwanego dalej „wykazem”), do których będzie zbliżała swoje przepisy krajowe. Wykaz ten ma służyć jako dokument referencyjny na potrzeby wdrożenia rozdziału 4 (Środki sanitarne i fitosanitarne) tytułu IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) Układu o stowarzyszeniu i ma zostać dodany do załącznika V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu. W związku z tym decyzją Podkomitetu ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarnego (zwanego dalej „Podkomitetem SPS”) zmieniony ma zostać załącznik V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu, jak określono w art. 74 ust. 2 lit. c) Układu o stowarzyszeniu.
- (4) Ukraina przedstawiła Komisji wspomniany wykaz w czerwcu 2016 r. Unia przyjęła swoje stanowisko w odniesieniu do zmian załącznika V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu decyzją Rady (UE) 2017/1391 ⁽²⁾. Krótko potem Ukraina ogłosiła, że uważa za konieczne dokonanie dalszych wyjaśnień, zmian dotyczących terminów przyjęcia przepisów, korekt, w tym w odniesieniu do powielania aktów, oraz dodanie do wykazu nowych aktów. W związku z tym Podkomitet SPS nie przyjął decyzji na podstawie stanowiska Unii przyjętego decyzją (UE) 2017/1391.
- (5) Ukraina przekazała Komisji Europejskiej zmienioną wersję wykazu w październiku 2018 r. W oparciu o ten zmieniony wykaz Podkomitet SPS ma przyjąć decyzję zmieniającą załącznik V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu.
- (6) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Podkomitecie SPS w odniesieniu do zmian załącznika V do rozdziału 4 Umowy o stowarzyszeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1391 z dnia 17 lipca 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej w Podkomitecie ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarnego utworzonym na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do zmian do załącznika V tego Układu (Dz.U. L 195 z 27.7.2017, s. 13).

- (7) Stanowisko Unii w Podkomitecie SPS powinno zatem polegać na poparciu zmian załącznika V do rozdziału 4 Umowy o stowarzyszeniu, określonych w załączniku do niniejszej decyzji.
- (8) Ponieważ wykaz przyjęty decyzją (UE) 2017/1391 został poddany przeglądowi, należy uchylić tę decyzję,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Podkomitetu ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarnego (zwanego dalej „Podkomitetem SPS”) utworzonego na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem o stowarzyszeniu”), w odniesieniu do zmian załącznika V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu, polega na poparciu zmian załącznika V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu określonych w załączniku do projektu decyzji Podkomitetu SPS dołączonego do niniejszej decyzji.
2. Przedstawiciele Unii zasiadający w Podkomitecie SPS mogą, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji, akceptować niewielkie techniczne zmiany w projekcie decyzji Podkomitetu SPS.

Artykuł 2

Niniejszym traci moc decyzja (UE) 2017/1391.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 7 października 2019 r.

W imieniu Rady
A.-M. HENRIKSSON
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA NR/... PODKOMITETU DS. ZARZĄDZANIA SANITARNEGO I fitosanitarnego ue-ukraina**z dnia****zmieniająca załącznik V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu**

PODKOMITET DS. ZARZĄDZANIA SANITARNEGO I FITOSANITARNEGO,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, podpisany w Brukseli dnia 27 czerwca 2014 r., w szczególności jego art. 74 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾, (zwany dalej „Układem o stowarzyszeniu”) wszedł w życie w dniu 1 września 2017 r.
- (2) Art. 64 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu przewiduje, że Ukraina będzie zbliżała swoje przepisy w kwestiach sanitarnych, fitosanitarnych i dotyczących dobrostanu zwierząt do przepisów Unii zgodnie z załącznikiem V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu.
- (3) Ukraina zobowiązała się do przedstawienia kompleksowej strategii w formie wykazu unijnych aktów prawnych dotyczących środków sanitarnych, fitosanitarnych i dobrostanu zwierząt (zwanego dalej „wykazem”), do których będzie zbliżała swoje przepisy krajowe. Wykaz ten ma służyć jako dokument referencyjny na potrzeby wdrożenia rozdziału 4 (Środki sanitarne i fitosanitarne) tytułu IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) Układu o stowarzyszeniu, i ma on zostać dodany do załącznika V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu.
- (4) Ukraina przedłożyła ten wykaz Komisji Europejskiej w październiku 2018 r. W oparciu o ten wykaz Podkomitet ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarnego (zwany dalej „Podkomitetem SPS”) ma przyjąć decyzję zmieniającą załącznik V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu.
- (5) Podkomitet SPS powinien zatem przyjąć decyzję zmieniającą załącznik V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu poprzez zastąpienie obecnego załącznika V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu nowym załącznikiem V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu, określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik V do rozdziału 4 Układu o o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem o stowarzyszeniu”), zastępuje się załącznikiem V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu, określonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Podkomitetu ds. Zarządzania
Sanitarnego i Fitosanitarnego
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. UE L 161 z 29.5.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

ZMIANA ZAŁĄCZNIKA V DO ROZDZIAŁU 4 UKŁADU O STOWARZYSZENIU

Załącznik V do rozdziału 4 Układu o stowarzyszeniu otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK V DO ROZDZIAŁU 4

KOMPLEKSOWA STRATEGIA NA RZECZ WDROŻENIA ROZDZIAŁU 4 (ŚRODKI SANITARNE I FITOSANITARNE)

WYKAZ AKTÓW PRAWNYCH UNII, DO KTÓRYCH UKRAINA ZBLIŻY SWOJE PRZEPISY

Ukraina zobowiązuje się do zbliżenia swoich przepisów do następujących przepisów unijnych w terminach przyjęcia wskazanych poniżej, zgodnie z art. 64 ust. 4 niniejszego Układu.

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia ⁽¹⁾
Rozdział I – Przepisy ogólne (zdrowie publiczne)	
Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich oraz zmieniająca dyrektywę 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG	2018
Dyrektywa Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich	2018
Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności	2016
Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi	2018
Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych	2016
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego	2018
Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi	2016
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 16/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze dla systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 931/2011 z dnia 19 września 2011 r. w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego	2018
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 208/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wymogów dotyczących możliwości śledzenia kiełków i nasion przeznaczonych do produkcji kiełków	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (1)
Znakowanie i informacje na temat środków spożywczych	
Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności	2018
Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji	2018
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004	2018
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/91/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oznaczeń lub oznakowań identyfikacyjnych partii towaru, do której należy dany środek spożywczy	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci	2018
Decyzja wykonawcza Komisji 2013/63/UE z dnia 24 stycznia 2013 r. przyjmująca wytyczne dotyczące wdrażania szczegółowych warunków dotyczących oświadczeń zdrowotnych określonych w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady	2018
Środki mające zastosowanie do produktów pochodzenia zwierzęcego	
Dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do miodu	2019
Decyzja Komisji 2002/226/WE z dnia 15 marca 2002 r. ustanawiająca specjalne kontrole zdrowotne w odniesieniu do zbierania i przetwarzania określonych małży o poziomie toksyny ASP (Amnesic Shellfish Poison) przekraczającym limity określone w dyrektywie Rady 91/492/EWG	2020
Rozporządzenie (WE) nr 2065/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków aromatyzujących dymu wędzarniczego używanych lub przeznaczonych do użycia w środkach spożywczych lub na ich powierzchni	2018
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział I, załącznik II)	2018
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział V, załącznik III)	2018
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział VII, załącznik III)	2019
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział VIII, załącznik III)	2019
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział IX, załącznik III)	2018
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział X, załącznik III)	2019
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział XI, załącznik III)	2019

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (¹)
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział XII, załącznik III)	2020
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział XIII, załącznik III)	2019
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział XIV, załącznik III)	2019
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział XV, załącznik III)	2020
Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi	2019
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 37/2005 z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie monitorowania temperatur w środkach transportu, podczas magazynowania oraz składowania głęboko mrożonych środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi	2016
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących	2018
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie enzymów spożywczych, zmieniające dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 258/97	2018
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności	2018
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środków aromatyzujących i niektórych składników żywności o właściwościach aromatyzujących do użycia w oraz na środkach spożywczych oraz zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1601/91, rozporządzenia (WE) nr 2232/96 oraz (WE) nr 110/2008 oraz dyrektywę 2000/13/WE	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 234/2011 z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 ustanawiającego jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 z dnia 9 marca 2012 r. ustanawiające specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady	2018
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 872/2012 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie przyjęcia wykazu substancji aromatycznych przewidzianego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2232/96, włączenia go do załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008 oraz uchylenia rozporządzenia Komisji (WE) nr 1565/2000 i decyzji Komisji 1999/217/WE	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 873/2012 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie środków przejściowych dotyczących unijnego wykazu środków aromatyzujących i materiałów źródłowych wskazanego w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1334/2008	2018
Pozostałe środki	
Dyrektywa Rady 78/142/EWG z dnia 30 stycznia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do materiałów i wyrobów zawierających monomer chlorku winylu przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi	2019

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (¹)
Dyrektywa Rady 82/711/EWG z dnia 18 października 1982 r. ustanawiająca podstawowe zasady, niezbędne w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi	2019
Dyrektywa Rady 84/500/EWG z dnia 15 października 1984 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących wyrobów ceramicznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi	2019
Dyrektywa Rady 85/572/EWG z dnia 19 grudnia 1985 r. ustanawiająca wykaz płynów modelowych do zastosowania w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi	2019
Dyrektywa Komisji 93/11/EWG z dnia 15 marca 1993 r. dotycząca uwalniania N-nitrozoamin i substancji zdolnych do tworzenia N-nitrozoamin ze smoczków do karmienia niemowląt i smoczków do uspokajania wykonanych z kauczuku naturalnego lub elastomerów syntetycznych	2019
Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy	2019
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 641/2004 z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do wniosków o zatwierdzenie nowego typu żywności i paszy genetycznie zmodyfikowanej, powiadamiania o istniejących produktach oraz przypadkowym lub technicznie nieuniknionym występowaniu materiału genetycznie zmodyfikowanego, który pomyślnie przeszedł ocenę ryzyka	2019
Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG	2019
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1895/2005 z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie ograniczenia wykorzystania niektórych pochodnych epoksydowych w materiałach i wyrobach przeznaczonych do kontaktu z żywnością	2019
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2023/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie dobrej praktyki produkcyjnej w odniesieniu do materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością	2019
Decyzja Komisji 2007/275/WE z dnia 17 kwietnia 2007 r. dotycząca wykazu zwierząt i produktów mających podlegać kontroli w punktach kontroli granicznej na mocy dyrektyw Rady 91/496/EWG i 97/78/WE	2018
Dyrektywa Komisji 2007/42/WE z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie materiałów i wyrobów wykonanych z folii z regenerowanej celulozy przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi	2019
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 282/2008 z dnia 27 marca 2008 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2023/2006	2020
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 450/2009 z dnia 29 maja 2009 r. w sprawie aktywnych i inteligentnych materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością	2019
Decyzja Komisji 2010/169/UE z dnia 19 marca 2010 r. dotycząca niewłączenia 2,4,4'-trichloro-2'-hydroksydifenyloeteru do unijnego wykazu dodatków, którego mogą być używane do wytwarzania materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi na mocy dyrektywy 2002/72/WE	2019
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 10/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z żywnością	2019
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 284/2011 z dnia 22 marca 2011 r. ustanawiające specjalne warunki i szczegółowe procedury dotyczące przywozu przyborów kuchennych z tworzyw poliamidowych i melaminowych pochodzących lub wysłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong	2019

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (!)
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 28/2012 z dnia 11 stycznia 2012 r. ustanawiające wymogi dotyczące świadectw przy przywozie do Unii oraz przy tranzycie przez jej terytorium niektórych produktów złożonych oraz zmieniające decyzję 2007/275/WE i rozporządzenie (WE) nr 1162/2009	2021
Środki, które mają zostać włączone po zbliżeniu przepisów	
Dyrektywa Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego oraz uchylająca dyrektywę 85/358/EWG i 86/469/EWG oraz decyzje 89/187/EWG i 91/664/EWG	2018
Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności	2020
Dyrektywa 1999/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego	2020
Dyrektywa 1999/3/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lutego 1999 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu środków spożywczych oraz składników środków spożywczych poddanych działaniu promieniowania jonizującego	2020
Dyrektywa Komisji 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni oraz uchylająca dyrektywę 79/700/EWG	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 401/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli poziomów mikotoksyn w środkach spożywczych	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1882/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli poziomu azotanów w niektórych środkach spożywczych	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 333/2007 z dnia 28 marca 2007 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów kontroli poziomów pierwiastków śladowych i zanieczyszczeń procesowych w środkach spożywczych	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 589/2014 z dnia 2 czerwca 2014 r. ustanawiające metody pobierania i analizy próbek do celów kontroli poziomów dioksyn, dioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli i niedioksynopodobnych polichlorowanych bifenyli w niektórych środkach spożywczych oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 252/2012	2018
Rozdział II – zdrowie zwierząt	
Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną	2018
Decyzja Komisji 86/474/EWG z dnia 11 września 1986 r. w sprawie wprowadzania w życie inspekcji na miejscu przeprowadzanych w odniesieniu do przywozu bydła i trzody chlewnej oraz świeżego mięsa z państw trzecich	2018
Dyrektywa Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie nasienia bydła domowego	2018
Dyrektywa Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (¹)
Dyrektywa Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem trzody chlewnej oraz w przywozie	2018
Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG	2018
Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi	2018
Decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE	2018
Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (rozdział VII)	2020
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiające wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między państwami członkowskimi	2018
Decyzja Komisji 2006/168/WE z dnia 4 stycznia 2006 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i wymogi w zakresie świadectw weterynaryjnych przy przywozie do Wspólnoty zarodków bydłowych i uchylająca decyzję 2005/217/WE	2018
Decyzja Komisji 2006/605/WE z dnia 6 września 2006 r. w sprawie niektórych środków ochronnych w odniesieniu do handlu wewnątrzwspólnotowego drobiem przeznaczonym do odnowy populacji zwierzyny łownej	2019
Dyrektywa Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób	2020
Decyzja Komisji 2006/767/WE z dnia 6 listopada 2006 r. zmieniająca decyzje 2003/804/WE i 2003/858/WE w sprawie wymogów dotyczących świadectw dla żywych mięczaków i żywych ryb pochodzących z akwakultury i uzyskanych z nich produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi	2020
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 798/2008 z dnia 8 sierpnia 2008 r. ustanawiające wykaz państw trzecich, terytoriów, stref lub grup, z których dopuszczalny jest przywóz do i tranzyt przez terytorium Wspólnoty drobiu i produktów drobiowych oraz wymogów dotyczących świadectw weterynaryjnych	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1251/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażające dyrektywę Rady 2006/88/WE w zakresie warunków oraz wymagań certyfikacji w odniesieniu do wprowadzania do obrotu i przywożenia do Wspólnoty zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz ustanawiające wykaz gatunków-wektorów	2020
Decyzja Komisji 2009/712/WE z dnia 18 września 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/73/WE w zakresie informacyjnych stron internetowych z wykazami zakładów i laboratoriów zatwierdzonych przez państwa członkowskie zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie weterynarii i zootechniki	2019
Dyrektywa Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich	2019
Dyrektywa Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (!)
Decyzja Komisji 2010/57/UE z dnia 3 lutego 2010 r. ustanawiająca gwarancje zdrowia zwierząt z rodziny koniowatych transportowanych przez terytoria wymienione w załączniku I do dyrektywy Rady 97/78/WE	2019
Decyzja Komisji 2010/270/UE z dnia 6 maja 2010 r. zmieniająca załącznik E część 1 i 2 do dyrektywy Rady 92/65/EWG w odniesieniu do wzorów świadectw zdrowia dla zwierząt pochodzących z gospodarstw oraz dla pszczoł i trzmieli	2018
Decyzja Komisji 2010/471/UE z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie przywozu do Unii nasienia, komórek jajowych i zarodków zwierząt z rodziny koniowatych w odniesieniu do wykazu centrów pozyskiwania i przechowywania nasienia, wykazu zespołów pozyskiwania i produkcji zarodków oraz wymogów dotyczących wystawiania świadectw	2018
Decyzja Komisji 2010/472/UE z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie przywozu do Unii nasienia, komórek jajowych i zarodków owiec i kóz	2018
Decyzja wykonawcza Komisji 2011/630/UE z dnia 20 września 2011 r. w sprawie przywozu do Unii nasienia bydła domowego	2018
Decyzja wykonawcza Komisji 2012/137/UE z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie przywozu nasienia trzody chlewnej do Unii	2018
Choroby zwierząt	
Dyrektywa Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie	2018
Decyzja Komisji 92/260/EWG z dnia 10 kwietnia 1992 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych dla odprawy czasowej zarejestrowanych koni	2018
Dyrektywa Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni	2018
Dyrektywa Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzająca ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń	2020
Decyzja Komisji 93/197/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych	2018
Decyzja Komisji 2000/428/WE z dnia 4 lipca 2000 r. ustanawiająca procedury diagnostyczne, metody pobierania próbek i kryteria oceny wyników badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia i diagnostyki różnicowej choroby pęcherzykowej świń	2018
Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka	2018
Dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń	2018
Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń	2018
Decyzja Komisji 2003/466/WE z dnia 13 czerwca 2003 r. ustanawiająca kryteria podziału na strefy i urzędowego nadzoru w następstwie podejrzenia lub potwierdzenia występowania niedokrwistości zakaźnej łosiosa (ISA)	2018
Decyzja Komisji 2003/634/WE z dnia 28 sierpnia 2003 r. zatwierdzająca programy w celu uzyskania statusu zatwierdzonych stref i zatwierdzonych hodowli w strefach niezatwierdzonych w odniesieniu do wirusowej posocznicy krwotocznej (VHS) i zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (IHN)	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (¹)
Decyzja Komisji 2005/217/WE z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie ustanowienia warunków zdrowotnych zwierząt i wymogów w zakresie świadectw weterynaryjnych przy przywozie do Wspólnoty zarodków bydłych	2018
Decyzja Komisji 2008/855/WE z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich	2018
Decyzja Komisji 2009/3/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca wspólnotowe rezerwy szczepionek przeciw afrykańskiemu pomorowi koni	2020
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 789/2009 z dnia 28 sierpnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1266/2007 w odniesieniu do ochrony zwierząt przed atakami wektorów i do minimalnych wymagań dotyczących programów monitorowania i nadzoru choroby niebieskiego języka	2018
Identyfikacja i rejestracja zwierząt	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 494/98 z dnia 27 lutego 1998 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w odniesieniu do stosowania minimalnych sankcji administracyjnych w ramach systemu i identyfikacji i rejestracji bydła	2018
Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97	2018
Decyzja Komisji 2000/678/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca szczegółowe zasady rejestracji gospodarstw w krajowych bazach danych świń, przewidzianych w dyrektywie Rady 64/432/EWG	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1082/2003 z dnia 23 czerwca 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie minimalnego poziomu kontroli przeprowadzanych w ramach systemu i identyfikacji i rejestracji bydła	2018
Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r., ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 911/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie kolczyków, paszportów i rejestrów gospodarstw	2018
Decyzja Komisji 2006/28/WE z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie przedłużenia maksymalnego okresu stosowania kolczyków u bydła	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1505/2006 z dnia 11 października 2006 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 w zakresie minimalnego poziomu kontroli prowadzonych w związku z i identyfikacją i rejestrowaniem owiec i kóz	2018
Decyzja Komisji 2006/968/WE z dnia 15 grudnia 2006 r. wykonująca rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 w odniesieniu do wytycznych i procedur elektronicznej identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz	2018
Dyrektywa Rady 2008/71/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie i identyfikacji i rejestracji świń	2018
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określające, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia)	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (1)
Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego	
Rozporządzenie (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność	2019
Dyrektywa 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniająca decyzję Rady 90/424/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 92/117/EWG	2019
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego)	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 749/2011 z dnia 29 lipca 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy	2018
Środki mające zastosowanie do pasz i dodatków paszowych	
Dyrektywa Rady 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiająca warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie	2019
Dyrektywa 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych	2018
Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt	2018
Dyrektywa 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2001/82/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych	2018
Zalecenie Komisji 2004/704/WE z dnia 11 października 2004 r. w sprawie monitorowania poziomu tła dioksyn i dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w paszach	2018
Rozporządzenie (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiające wymagania dotyczące higieny pasz	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 378/2005 z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie obowiązków i zadań laboratorium referencyjnego Wspólnoty dotyczących wniosków o wydanie zezwolenia na stosowanie dodatków paszowych	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1876/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczące tymczasowego i stałego zezwolenia na niektóre dodatki paszowe	2018
Dyrektywa Komisji 2008/38/WE z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiająca wykaz planowanych zastosowań pasz zwierzęcych do szczególnych potrzeb żywieniowych	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 429/2008 z dnia 25 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie sporządzania i przedstawiania wniosków oraz oceny dodatków paszowych i udzielania zezwoleń na dodatki paszowe	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (1)
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady	2018
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylające dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1270/2009 z dnia 21 grudnia 2009 r. dotyczące stałych zezwoleń na stosowanie niektórych dodatków paszowych	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 892/2010 z dnia 8 października 2010 r. w sprawie statusu niektórych produktów odnośnie do dodatków paszowych objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady	2018
Zalecenie Komisji 2011/25/UE z dnia 14 stycznia 2011 r. ustanawiające wytyczne dotyczące rozróżnienia pomiędzy materiałami paszowymi, dodatkami paszowymi, produktami biobójczymi i weterynaryjnymi produktami leczniczymi	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 68/2013 z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie katalogu materiałów paszowych	2018
Dobrostan zwierząt	
Dyrektywa Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek	2018
Dyrektywa Komisji 2002/4/WE z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie rejestracji zakładów hodujących kury nioski, objętych dyrektywą Rady 1999/74/WE	2018
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97	2019
Decyzja Komisji 2006/778/WE z dnia 14 listopada 2006 r. dotycząca minimalnych wymagań w odniesieniu do gromadzenia informacji w trakcie kontroli zakładów produkcyjnych, w których trzymane są pewne zwierzęta gospodarskie	2018
Dyrektywa Rady 2007/43/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa	2018
Dyrektywa Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt	2018
Dyrektywa Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń	2018
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania	2019
Decyzja wykonawcza Komisji 2013/188/UE z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań dotyczących niedyskryminacyjnych kontroli przeprowadzanych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającego dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia ⁽¹⁾
Rozdział III – Środki fitosanitarne	
Dyrektywa Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych	2018
Dyrektywa Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych	2018
Dyrektywa Rady 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego	2020
Dyrektywa Komisji 92/90/EWG z dnia 3 listopada 1992 r. ustanawiająca obowiązki, jakim podlegają producenci i importerzy roślin, produktów roślinnych lub innych oraz ustanawiająca szczegóły ich rejestracji	2019
Dyrektywa Komisji 92/105/EWG z dnia 3 grudnia 1992 r. ustanawiająca stopień normalizacji w odniesieniu do „paszportów” roślin używanych przy przemieszczaniu niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów w obrębie Wspólnoty i ustanawiająca szczegółowe procedury dotyczące wydawania takich „paszportów” roślin oraz warunki i szczegółowe procedury dotyczące ich wymiany	2020
Dyrektywa Komisji 93/51/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. ustanawiająca zasady przemieszczania niektórych roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów przez strefę chronioną oraz przemieszczania takich roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów pochodzących ze strefy chronionej oraz przemieszczanych w jej obrębie	2020
Dyrektywa Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka	2020
Dyrektywa Komisji 94/3/WE z dnia 21 stycznia 1994 r. ustanawiająca procedurę powiadamiania o przejęciu przesyłki lub organizmu szkodliwego z państw trzecich i przedstawiających bezpośrednie zagrożenie fitosanitarne	2019
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin	2020
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1238/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do opłat na rzecz Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin	2020
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin	2020
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2506/95 z dnia 25 października 1995 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin	2020
Rozporządzenie Rady (WE) nr 2470/96 z dnia 17 grudnia 1996 r. przewidujące przedłużenie okresu ochrony wspólnotowym prawem dotyczącym odmian roślin w odniesieniu do ziemniaków	2020
Dyrektywa Komisji 97/46/WE z dnia 25 lipca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 95/44/WE ustanawiającą warunki, zgodnie z którymi niektóre organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne i inne wymienione w załącznikach I–V do dyrektywy Rady 77/93/EWG mogą być wprowadzane do Wspólnoty lub niektórych jej stref ochronnych lub przemieszczane we Wspólnocie lub w takich strefach celem przeprowadzenia prób lub do celów naukowo-badawczych i do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin	2021
Dyrektywa Komisji 98/22/WE z dnia 15 kwietnia 1998 r. ustanawiająca minimalne warunki przeprowadzania kontroli zdrowia roślin we Wspólnocie w punktach kontroli innych niż te w miejscu przeznaczenia, dotyczące roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przywożonych z państw trzecich	2019
Dyrektywa Rady 98/56/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin ozdobnych	2018
Dyrektywa Rady 98/57/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie kontroli organizmu <i>Ralstonia solanacearum</i> (Smith), Yabuuchi i wsp.	2020

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (¹)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2605/98 z dnia 3 grudnia 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1768/95 ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin	2020
Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie	2019
Dyrektywa Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka	2018
Dyrektywa Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw	2018
Dyrektywa Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków	2018
Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych	2018
Decyzja Rady 2003/17/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennych roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich	2018
Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE	2019
Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów	2021
Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt	2018
Dyrektywa Komisji 2004/102/WE z dnia 5 października 2004 r. zmieniająca załączniki II, III, IV i V do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie	2019
Dyrektywa Komisji 2004/103/WE z dnia 7 października 2004 r. w sprawie kontroli tożsamości i zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE, które mogą być przeprowadzane w miejscu innym niż miejsce wprowadzenia do Wspólnoty lub w miejscu znajdującym się w pobliżu oraz określającej wymogi odnoszące się do wymienionych kontroli	2020
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1756/2004 z dnia 11 października 2004 r. określające szczegółowe warunki dla wymaganych dowodów oraz kryteria rodzaju i poziomu redukcji kontroli zdrowia roślin, produktów roślinnych lub innych produktów wymienionych w części B załącznika V do dyrektywy Rady 2000/29/WE	2020
Dyrektywa Komisji 2004/105/WE z dnia 15 października 2004 r. określająca wzory urzędowych świadectw fitosanitarnych lub świadectw fitosanitarnych ponownego wywozu towarzyszących roślinom, produktom roślinnym lub innym produktom z państw trzecich wymienionych w dyrektywie Rady 2000/29/WE	2019
Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG	2020
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 217/2006 z dnia 8 lutego 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE i 2002/57/WE w odniesieniu do upoważnienia państw członkowskich do pozwolenia na tymczasowe wprowadzenie do obrotu materiału siewnego, który nie spełnia wymogów w zakresie minimalnej zdolności kiełkowania	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (!)
Dyrektywa Rady 2007/33/WE z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie zwalczania mątwików tworzących cysty na ziemniaku i uchylająca dyrektywę 69/465/EWG	2020
Decyzja Komisji 2008/495/WE z dnia 7 maja 2008 r. dotycząca tymczasowego zakazu stosowania i sprzedaży w Austrii zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy (<i>Zea mays</i> L. linii MON810) zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	2018
Dyrektywa Komisji 2008/61/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca warunki, zgodnie z którymi niektóre organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne i inne wymienione w załącznikach I–V do dyrektywy Rady 2000/29/WE mogą być wprowadzane do Wspólnoty lub niektórych jej stref ochronnych lub przemieszczane we Wspólnocie lub w takich strefach celem przeprowadzenia prób lub do celów naukowo-badawczych i do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin	2020
Dyrektywa Rady 2008/72/WE z dnia 15 lipca 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym oraz nasadzeniowym warzyw, innym niż nasiona	2018
Dyrektywa Rady 2008/90/WE z dnia 29 września 2008 r. w sprawie obrotu materiałem rozmnożeniowym roślin sadowniczych oraz roślinami sadowniczymi przeznaczonymi do produkcji owoców	2018
Decyzja Komisji 2009/244/WE z dnia 16 marca 2009 r. dotycząca wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, goździka (<i>Dianthus caryophyllus</i> L., linia 123.8.12), genetycznie zmodyfikowanego w celu uzyskania koloru kwiatu	2018
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/41/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie ograniczonego stosowania mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie	2018
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 874/2009 z dnia 17 września 2009 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Ochrony Odmian Roślin	2020
Decyzja Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiająca standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	2018
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów	2018
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG	2020
Decyzja Komisji 2010/135/UE z dnia 2 marca 2010 r. dotycząca wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktu ziemniaczanego (<i>Solanum tuberosum</i> L. linii EH92-527-1) zmodyfikowanego genetycznie w celu zwiększenia zawartości amylopektyny stanowiącej składnik skrobi	2018
Zalecenie Komisji 2010/C 200/01 z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie wytycznych w zakresie opracowywania krajowych środków dotyczących współistnienia upraw i mających na celu zapobieżenie niezamierzonemu występowaniu GMO w uprawach konwencjonalnych i ekologicznych	2018
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 188/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania dyrektywy Rady 91/414/EWG w odniesieniu do procedury oceny substancji czynnych, które nie znalazły się w obrocie dwa lata po notyfikacji przedmiotowej dyrektywy	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 541/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zatwierdzonego wykazu substancji czynnych	2020

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (¹)
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin	2020
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 544/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonujące rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla substancji czynnych	2020
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 545/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonujące rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla środków ochrony roślin	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 702/2011 z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej proheksadion, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 703/2011 z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej azoksystrobina, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 704/2011 z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej azymulsulfuron, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 705/2011 z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej imazalil, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 706/2011 z dnia 20 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej profoksydim, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 736/2011 z dnia 26 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej fluorksypr, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 740/2011 z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej bispirylak, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 786/2011 z dnia 5 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej 1-naftyloacetamid, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/941/WE	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 787/2011 z dnia 5 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej kwas 1-naftylooctowy, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/941/WE	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 788/2011 z dnia 5 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej fluazifop-P, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE	2020

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (¹)
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 797/2011 z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej spiroksamina, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 798/2011 z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej oksyfluorofen, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 800/2011 z dnia 9 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej teflutryna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 807/2011 z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej triazoksyd, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 810/2011 z dnia 11 sierpnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej krezoksym metylu, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 974/2011 z dnia 29 września 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej akrynatryna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 993/2011 z dnia 6 października 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej 8-hydroksychinolina, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1143/2011 z dnia 10 listopada 2011 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej prochloraz, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 i decyzji Komisji 2008/934/WE	2020
Decyzja wykonawcza Komisji 2011/787/UE z dnia 29 listopada 2011 r. upoważniająca państwa członkowskie do tymczasowego podejmowania środków nadzwyczajnych przeciwko rozprzestrzenianiu się <i>Ralstonia solanacearum</i> (Smith) Yabuuchi et al. w odniesieniu do Egiptu	2020
Decyzja wykonawcza Komisji 2012/138/UE z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu <i>Anoplophora chinensis</i> (Forster)	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 359/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej metam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Decyzja wykonawcza Komisji 2012/340/UE z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie organizacji tymczasowego doświadczenia na mocy dyrektyw Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE i 2002/57/WE w odniesieniu do inspekcji polowej pod nadzorem urzędowym dla elitarnego materiału siewnego i materiału siewnego wyhodowanego z pokoleń wcześniejszych niż elitarny materiał siewny	2018

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia (¹)
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 582/2012 z dnia 2 lipca 2012 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej bifentryna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 589/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej fluksapyroksad, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 595/2012 z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej fenpyrazamina, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 746/2012 z dnia 16 sierpnia 2012 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej <i>Adoxophyes orana granulovirus</i> , zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Decyzja wykonawcza Komisji 2012/535/UE z dnia 26 września 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu <i>Bursaphelenchus xylophilus</i> (Steiner et Buhrer) Nickle et al. (węgorzek sosnowiec)	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopyrd oraz zabraniające stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne	2018
Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/20/UE z dnia 6 lutego 2014 r. określająca unijne klasy sadzeniaków elitarnych i kwalifikowanych oraz warunki i oznaczenia stosowane dla tych klas	2018
Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/21/UE z dnia 6 lutego 2014 r. określająca minimalne warunki i unijne klasy sadzeniaków przedbazowych	2018
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 632/2014 z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej flubendiamid, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 571/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej ipkonazol, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011	2020
Decyzja wykonawcza Komisji 2014/362/UE z dnia 13 czerwca 2014 r. zmieniająca decyzję 2009/109/WE w sprawie zorganizowania czasowego doświadczenia mającego na celu ustanowienie pewnych odstępstw w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu mieszanek materiału siewnego przeznaczonych na cele pastewne zgodnie z dyrektywą Rady 66/401/EWG	2018
Decyzja wykonawcza Komisji 2014/367/UE z dnia 16 czerwca 2014 r. zmieniająca dyrektywę Rady 2002/56/WE w odniesieniu do terminu wyznaczonego w art. 21 ust. 3, przed upływem którego państwa członkowskie są upoważnione do przedłużenia okresu ważności decyzji w sprawie równoważności sadzeniaków pochodzących z państw trzecich	2018
Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/83/UE z dnia 25 czerwca 2014 r. zmieniająca załączniki I, II, III, IV i V do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie	2019

Prawodawstwo unijne	Termin przyjęcia ⁽¹⁾
Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/96/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wymagań dotyczących etykietowania, plombowania i pakowania materiału rozmnożeniowego roślin sadowniczych oraz roślin sadowniczych przeznaczonych do produkcji owoców, który to materiał i rośliny są objęte zakresem dyrektywy Rady 2008/90/WE	2018
Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/97/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do rejestracji dostawców i odmian oraz w odniesieniu do wspólnego wykazu odmian	2018
Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/98/UE z dnia 15 października 2014 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/90/WE w odniesieniu do szczegółowych wymogów dotyczących rodzajów i gatunków roślin sadowniczych, o których mowa w załączniku I do tej dyrektywy, szczegółowych wymogów wobec dostawców oraz szczegółowych zasad dotyczących inspekcji urzędowych	2018
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG	2018
Rozporządzenie (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych	2018

⁽¹⁾ „Przyjęcie” oznacza datę wdrożenia określoną w odpowiednim akcie prawnym opublikowanym w „Dzienniku Urzędowym Ukrainy” lub „Kurierze Rządowym” lub opublikowanym na oficjalnej stronie internetowej ukraińskiej służby państwowej ds. bezpieczeństwa żywności i ochrony konsumentów ze skutkiem natychmiastowym lub z zachowaniem określonego okresu przejściowego.”

DECYZJA RADY (UE) 2019/1749**z dnia 14 października 2019 r.****w sprawie wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen dotyczących Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając art. 4 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając wniosek rządu Irlandii złożony w piśmie z dnia 12 kwietnia 2019 r. do przewodniczącego Rady Unii Europejskiej o zastosowanie wobec Irlandii niektórych przepisów dorobku Schengen, jak określono w tym piśmie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji 2002/192/WE ⁽¹⁾ Rada upoważniła Irlandię do stosowania niektórych przepisów dorobku Schengen na warunkach określonych w tej decyzji.
- (2) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ⁽²⁾ ustanowiono Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, powszechnie znaną pod nazwą eu-LISA, w celu zapewnienia zarządzania operacyjnego systemem informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II), wizowym systemem informacyjnym (VIS) i systemem Eurodac oraz niektórymi elementami ich infrastruktury łączności, a także ewentualnie innymi wielkoskalowymi systemami informatycznymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości zgodnie z odrębnymi aktami prawnymi przyjętymi na podstawie art. 67–89 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (3) Decyzją 2012/764/UE ⁽³⁾ Rada upoważniła Irlandię do stosowania rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 w zakresie, w jakim odnosi się ono do zarządzania operacyjnego systemem VIS i częściami systemu SIS II, w realizacji którego Irlandia nie uczestniczy.
- (4) W dniu 14 listopada 2018 r. przyjęte zostało rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 ⁽⁴⁾, którym uchylone zostało rozporządzenie (UE) nr 1077/2011. Na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1726 ustanowiono Agencję Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) (zwaną dalej „Agencją”), która zastąpiła agencję ustanowioną na mocy rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 i jest jej następcą prawnym. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1726 odesłania do uchylonego rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 traktuje się jako odesłania do rozporządzenia (UE) 2018/1726 i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku do tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz. U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz. U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2012/764/UE z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen dotyczących ustanowienia Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz. U. L 337 z 11.12.2012, s. 48).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz. U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

- (5) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1726 Agencja jest odpowiedzialna za zarządzanie operacyjne: systemem informacyjnym Schengen, VIS i systemem Eurodac. Agencja odpowiada również za przygotowywanie i rozwijanie systemu wjazdu/wyjazdu (EES), Dublinet oraz europejskiego systemu informacji o podróży i zezwoleń na podróż (ETIAS), a także za zarządzanie operacyjne tymi systemami. Agencji można również powierzyć przygotowywanie i rozwijanie innych wielkoskalowych systemów informatycznych w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz zarządzanie operacyjne tymi systemami, jeżeli stanowią o tym stosowne unijne akty prawne przyjęte na podstawie art. 67–89 TFUE.
- (6) SIS stanowi część dorobku Schengen. Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 ⁽⁶⁾ i (UE) 2018/1862 ⁽⁶⁾ regulują utworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie SIS w, odpowiednio, dziedzinie odpraw granicznych oraz współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych. Ponadto rozporządzenie (UE) 2018/1860 ⁽⁷⁾ reguluje użytkowanie SIS do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Po ich wejściu w życie rozporządzenia (UE) 2018/1861 i (UE) 2018/1862 zastąpią rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁸⁾ oraz decyzję Rady 2007/533/WSiSW ⁽⁹⁾, które obecnie mają zastosowanie w tych kwestiach. Irlandia wzięła jednak udział wyłącznie w przyjęciu decyzji Rady 2007/533/WSiSW i rozporządzenia (UE) 2018/1862, które stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, o których mowa w art. 1 lit. a) ppkt (ii) decyzji 2002/192/WE.
- (7) VIS także jest częścią dorobku Schengen. Irlandia nie uczestniczyła w przyjęciu decyzji Rady 2004/512/WE ⁽¹⁰⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 ⁽¹¹⁾ ani decyzji Rady 2008/633/WSiSW ⁽¹²⁾ regulujących ustanowienie, funkcjonowanie lub użytkowanie VIS i nie jest związana tymi aktami.
- (8) System Eurodac nie stanowi części dorobku Schengen. Irlandia uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 ⁽¹³⁾ regulującego ustanowienie, funkcjonowanie i użytkowanie systemu Eurodac i jest związana tym rozporządzeniem.
- (9) EES jest częścią dorobku Schengen. Irlandia nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 ⁽¹⁴⁾ regulującego ustanowienie, funkcjonowanie i użytkowanie EES i nie jest związana tym rozporządzeniem.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Komisji 2010/261/UE (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 56).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁽¹²⁾ Decyzja Rady nr 2008/633/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu do Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) do celów jego przeglądania, w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i ścigania (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 129).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 603/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania rozporządzenia (UE) nr 604/2013 w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca oraz w sprawie występowania o porównanie z danymi Eurodac przez organy ścigania państw członkowskich i Europol na potrzeby ochrony porządku publicznego, oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2226 z dnia 30 listopada 2017 r. ustanawiające system wjazdu/wyjazdu (EES) w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do takich obywateli oraz określające warunki dostępu do EES na potrzeby ochrony porządku publicznego i zmieniające konwencję wykonawczą do układu z Schengen i rozporządzenia (WE) nr 767/2008 i (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 327 z 9.12.2017, s. 20).

- (10) ETIAS także jest częścią dorobku Schengen. Irlandia nie uczestniczyła w przyjęciu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 ⁽¹⁵⁾ regulującego ustanowienie, funkcjonowanie i użytkowanie ETIAS i nie jest związana tym rozporządzeniem.
- (11) Dublinet nie stanowi części dorobku Schengen. Irlandia jest związana rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1560/2003 ⁽¹⁶⁾ ustanawiającym Dublinet, odrębny bezpieczny kanał transmisji elektronicznej.
- (12) Irlandia uczestniczy w systemie Eurodac, Dublinet i – częściowo – w SIS, w związku z czym ma prawo uczestniczyć w działaniach Agencji w zakresie, w jakim odpowiada ona za zarządzanie operacyjne SIS, regulowanym rozporządzeniem (UE) 2018/1862, systemem Eurodac i Dublinet.
- (13) Agencja jest pojedynczą osobą prawną i ma jednolitą strukturę organizacyjną i finansową. W związku z tym i zgodnie z art. 288 TFUE Agencję ustanowiono na mocy jednego aktu ustawodawczego, który w całości ma zastosowanie w państwach członkowskich nim związanych. Wyklucza to możliwość częściowego stosowania tego aktu w odniesieniu do Irlandii. W rezultacie, należy podjąć niezbędne kroki, by zapewnić, aby rozporządzenie (UE) 2018/1726 miało w całości zastosowanie do Irlandii.
- (14) Zgodnie z art. 4 protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, Irlandia powiadomiła Komisję i Radę pismami z dnia 12 kwietnia 2019 r. o swoim zamiarze zaakceptowania przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1726 dotyczących systemu Eurodac i Dublinet.
- (15) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 331 ust. 1 TFUE Komisja potwierdziła decyzją z dnia 23 lipca 2019 r. fakt stosowania rozporządzenia (UE) 2018/1726 do Irlandii w zakresie, w jakim przepisy tego rozporządzenia odnoszą się do systemu Eurodac i Dublinet. Decyzja ta stanowi, że rozporządzenie (UE) 2018/1726 wchodzi w życie w odniesieniu do Irlandii w dniu wejścia w życie decyzji Rady dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1726 odnoszących się do SIS – regulowanego rozporządzeniem (UE) 2018/1861, które zastąpi rozporządzenie (WE) nr 1987/2006, i rozporządzeniem (UE) 2018/1860 – oraz odnoszących się do VIS, EES i ETIAS.
- (16) W związku z przyjęciem przez Komisję decyzji z dnia 23 lipca 2019 r. spełniony został pierwszy warunek wstępny stosowania wobec Irlandii przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1726.
- (17) Aby zapewnić zgodność z Traktatami i mającymi zastosowanie protokołami, a jednocześnie zagwarantować jednolitość i spójność rozporządzenia (UE) 2018/1726, pismem skierowanym do Rady z dnia 12 kwietnia 2019 r. Irlandia wystąpiła, na podstawie art. 4 Protokołu nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „protokołem Schengen”), o zastosowanie wobec niej przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1726 w zakresie, w jakim przepisy tego rozporządzenia odnoszą się do odpowiedzialności Agencji za zarządzanie operacyjne SIS – regulowanym rozporządzeniem (UE) 2018/1861, które zastąpi rozporządzenie (WE) nr 1987/2006, i rozporządzeniem (UE) 2018/1860 – oraz VIS, EES i ETIAS.
- (18) Rada uznaje prawo Irlandii do złożenia – zgodnie z art. 4 protokołu Schengen – wniosku o zastosowanie wobec niej przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1726 w zakresie, w jakim Irlandia nie uczestniczy w tym rozporządzeniu z innych powodów.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1240 z dnia 12 września 2018 r. ustanawiające europejski system informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS) i zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, (UE) nr 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 i (UE) 2017/2226 (Dz.U. L 236 z 19.9.2018, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 222 z 5.9.2003, s. 3).

- (19) Uczestnictwo Irlandii w rozporządzeniu (UE) 2018/1726 pozostawałoby bez uszczerbku dla faktu, że aktualnie Irlandia nie uczestniczy i nie może uczestniczyć w przepisach dorobku Schengen odnoszących się do swobodnego przemieszczania się obywateli państw trzecich, polityki wizowej i przekraczania przez osoby granic zewnętrznych państw członkowskich. Rozporządzenie (UE) 2018/1726 zawiera zatem szczególne przepisy uwzględniające to szczególne stanowisko Irlandii, zwłaszcza w odniesieniu do ograniczonego prawa głosu w zarządzie Agencji.
- (20) Komitet Mieszany, utworzony na podstawie art. 3 Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia Królestwa Norwegii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁷⁾, został poinformowany o przygotowaniu niniejszej decyzji, zgodnie z art. 5 tej umowy.
- (21) Komitet Mieszany, ustanowiony na podstawie art. 3 Umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁸⁾, został poinformowany zgodnie z art. 5 tej umowy o przygotowaniu niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z decyzjami 2002/192/WE i 2012/764/UE Irlandia uczestniczy w rozporządzeniu (EU) 2018/1726 w zakresie, w jakim odnosi się ono do zarządzania operacyjnego VIS, częściami SIS, w realizacji których Irlandia nie uczestniczy oraz EES i ETIAS.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 października 2019 r.

W imieniu Rady
J. LEPPÄ
Przewodniczący

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL